

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

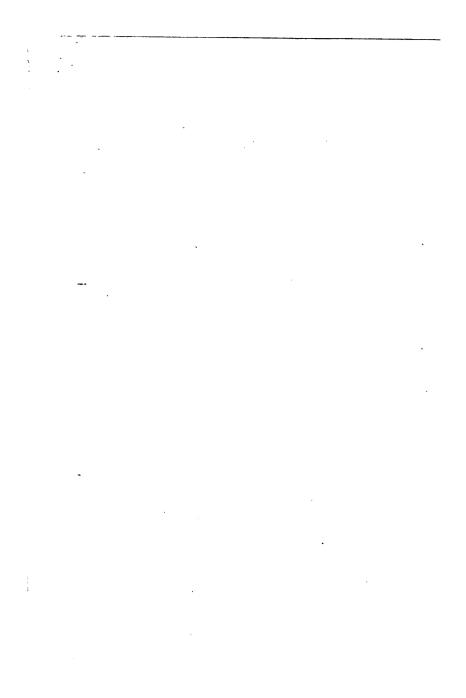
- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + Refrain from automated querying Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

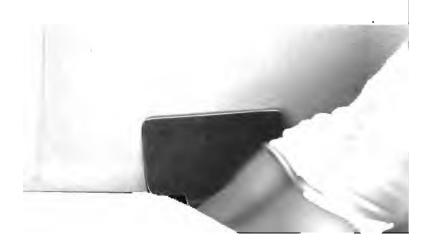
HARVARD COLLEGE LIBRARY

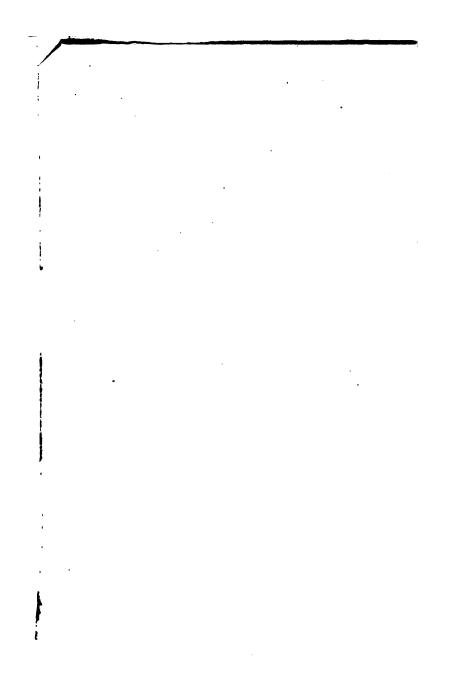

HARVARD COLLEGE LIBRARY

• . • . .

TELES TOPE TO A STORY TO A STORY TO A STORY TO A STORY THE A STORY

IULI FIRMICI MATERNI V C DE ERRORE PROFANARUM RELIGIONUM

EDIDIT

KONRAT ZIEGLER

ADIECTAE SUNT DUAE TABULAE PHOTOTYPICAE

MCMVII
LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI

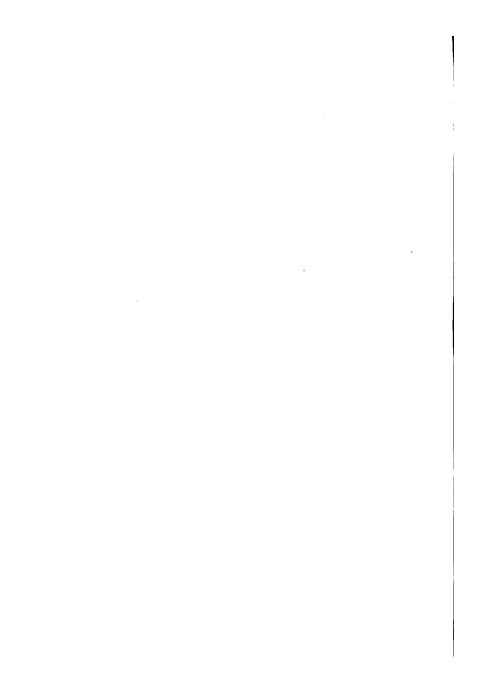
L 32.100.50

HARVARD UNIVERSITY LIBRARY 46×202

LIPSIAN: TYPIS D. G. THUBNERI.
Printed in Germany

HERMANNO ZIMPEL

PRAECEPTORI DILECTISSIMO

PRAEFATIO.

Matthias Flacius Illyricus strenuus Lutheri suc § 1 cessor1) dum in conscribenda 'historia ecclesiastica' occupatus bibliothecas acri studio perscrutatur, Mindae in codicem quendam incidit continentem 'Iulii Firmici Materni V. C. de errore profanarum religionum ad Constantium & Constantem Augustos librum', quem cum et ineditum esse cognosceret et 'dignissimum libellum qui extet', censeret 'tum propter sermonis elegantiam, tum propter vetustatis Ethnicae simul et Christianae, quae in eo continetur cognitionem', typis mandandum curavit Argentinae apud Paulum Machaeropoeum, sumptibus Iohannis Oporini, anno MDLXII. Tanta autem neglegentia munere suo functus est Flacius cum in textu Latino constituendo tum in exprimendis verbis Graecis ex Homero vel aliunde excerptis - quae quam spurcis mendis horreant, vix dici potest -, ut permulta emendanda posteris relinqueret, qui in resarciendo textu ab editore primo obscurato potius quam in lucem edito multum frustra desudarunt propterea, quod Flacii codicem per ter centenos annos invenire et inspicere non potuerunt.

Primus igitur post Flacium Ioannes a Wower, cuius editio anno MDCIII ex bibliopolio Frobeniano prodiit (Hamburgi), Firmico operam studiumque ita navavit, ut iure in calce libelli glorietur 'ex subverbusto, ut antiqui loquebantur, non dedititium, sed in fraudem legis Aeliae Sentiae civem Romanum' Firmicum se fecisse. Is

¹⁾ Cf. Wilhelm Preger, Matth. Flac. Illyr. und seine Zeit, 2 voll., Erlangen 1859/61.

multos Flacii errores in notis, plures tacitus in textu ita correxit, ut plus semel Flacii sordibus detersis codicis verba divinando restituerit, nec rarius, ubi codicis menda Flacius expressit, certissimas emendationes invenit. Additae sunt multae neque inutiles notae et Iosephi Scaligeri epistula, cuius ingenio loci quidam optime sanantur. Multo igitur maiora Woweri in Firmicum merita, quam ex nostra editione ad codicem rursus emersum accurate recensita apparet; quod ideo tenendum, ne iure videatur veritus esse, ne 'maiorem indubie laborem quam laudem' in Firmico emendando inveniret.

Woweri opera fundamento usi sunt per duo saecula, qui post eum Firmici libellum ediderunt. Adiecerunt sane plures adnotationes, quibus res mythologicae quaeque de mysteriis Firmicus tradit illustrarentur, ipsis vero verbis nemo operam dedit, nisi quod I. Fr. Gronovius de locis quibusdam egit in monobiblo observatorum in scriptoribus ecclesiasticis, Daventriae 1651 (c. 9, p. 92—98). Talium editionum seriem descriptam habes apud Muenterum p. XXIX, unde capitum divisionem in editione Oberthueriana (Wirceburgi 1783) prima esse institutam discimus. Paragraphos Halmius addidit.

Fridericus Muenter, episcopus Selandiae, Hauniae MDCCCXXVI Firmici libellum edidit instructum rerum verborumque commentario locupletissimo et praefatione, qua Iani Michaelis Hertzii nisus dissertatione 'De Iulio Firmico Materno eiusque inprimis de errore profanarum religionum libello', Hauniae 1817, de scriptoris nomine aetate vita ac de scripti fontibus origine argumento optime plerumque disserit. Quae omnia ad verbum expressa sunt in Patrologiae Parisinae quam Migne composuit tomo XII (1845).

Secuta est Muenteri curas Francisci Oehleri editio

¹⁾ Hanc divisionem leviter mutavit Oehlerus, qui pristina capita XI et XII in unum contraxit. Oehlerum nos (cum Bursiano et Halmio) secuti sumus.

§ 1 VII

(in Bibliothecae Patrum Ecclesiasticorum Latinorum selectae . . . editae curante E. G. Gersdorf' vol. XIII. Lipsiae 1847, p. 57-120) eo insignis, quod primus Oehlerus ad criticae artis leges textum recensuit. Ipsum sane Flacii codicem invenire non potuit, sed memoratu digna sunt, quae de hoc argumento p. VII epistulae ad Fr. Aug. Ecksteinium editioni praemissae exposuit: 'Ad libellum Iulii Firmici Materni de Errore Profanarum Religionum aliud subsidium comparare mihi nullum licuit praeter exemplum aliquod editionis principis anni 1562. Nam de Codice Mindensi, ex quo Flacius Illyricus Firmici opusculum se edidisse ipse in praefatione sua profitetur, scripseram quidem ad V. D. Immanuel, Gymnasii Mindensis Rectorem, sed mox certior factus sum a V. D. Immanuel et a Moover. Viro Humanissimo, illum iam per centum et triginta abhinc annos desiderari neque in vicinarum urbium bibliothecis, ut Hannoverana Ducis Cantabrigiensis et Bremensi. in quas ex Mindensibus thesauris multa olim delata esse constat, neque volam neque vestigium eius comparuisse ullum.' Hac igitur spe dissoluta Oehlerus tamen non satis habuit Woweri textum — quod priores omnes ne Muentero quidem excepto fecerant - expressisse, sed ad ipsam editionem principem suam editionem diligenter nec sine aliquo fructu recensuit.

Sed aliquot annis post felici casu Conrado Bursian contigit, ut in Bibliotheca Vaticana inter libros Palatinos codicem inveniret numero 165 signatum, qui cum adiectis quibusdam capitibus libri X recognitionum Pseudoclementinarum Firmici librum illum contineret quemque eundem esse ac Flacii exemplum statim intellegeret. Ad eum igitur codicem religiosa ut dicit diligentia collatum Lipsiae anno 1856 novam Firmici editionem curavit, et confitendum hanc Bursiani operam, quippe qui primus codicem excusserit, si minus laudandam esse, at tamen usum aliquem praebuisse.

Quod negandum de ea quae Bursianeam excepit editione, Halmianam dico, quae in volumine II corporis quod dicimus Vindobonensis anno 1867 prodiit. Halmius ut ceterum strenui philologi laude fruitur, ita in hoc quidem scriptore edendo incredibili fere neglegentia ac levitate quadam nullo modo excusanda grassatus est. Eo autem maxime vituperandus est, quod quae ab ipsa librarii manu in codice scripta essent, quae evanuissent, quae a manu recentiore renovata essent, minime satis accurate significavit, quamvis plus semel polliceatur. Sed etiam graviore quam Halmius reprehensione Lorenzius dignus. vir de Plauto quidem bene meritus, in Firmicum autem gravi peccatorum onere depressus. Qui cum aliquot codicis scripturae a Bursiano non satis dispectae Wilmannsii opera pristinum splendorem consecutae essent, suscepto negotio codicis iterum conferendi quae debebat adeo non praestitit, ut pessimam omnium esse Halmii editionem Lorenzii collatione innisam mitissimus quisque iudicare Cum multi Flacii errores non correcti sunt. debeat. tum loci quidam, qui in prioribus editionibus e Flaciana expressis rectius legebantur, in Halmiana (ut in Bursianea) miserum in modum deprayati sunt, cum, quibus manus recentior puras membranas polluit, ea genuinis Firmici verbis a Flacio ex integro codice excussis isti praetulerint.

Halmiana quam indigna bonae editionis nomine esset. per triginta annos philologos fugit. Tunc demum Krollius, cum una cum Skutschio Firmici Materni Matheseos libros recensere coepisset, nimis neglegenter ab Halmio hunc textum tractatum esse intellexit (Berl. phil. Wchschr. XVII 1481). Quod paulo post Skutschius comparatis exemplis photographicis earum codicis paginarum quae difficillimae sunt lectu, etiam clarius perspexit et de eo argumento in Mus. Rhen. vol. LX. p. 262 sag. fusius egit. Ibidem et adhibitis fontibus, quos Firmicus descripsit, et collatis locis similibus Matheseos (quod iam Krollius l. c. fecerat) et observatis legibus clausulae rhythmicae sat multos locos correxit. Deinde Skutschio auctore nos ad paginas illas codicis situ vel madore confectas denuo adgressi acri investigatione haud

§ 1. 2

mediocrem numerum plane novarum lectionum et emendationum expiscati sumus, de quibus Mus. Rhen. LX, 273—296 rettulimus. Deinde vero superiore hieme toto codice excusso alteram messem fecimus haud spernendam, quae res § 6 accuratius tractabitur. Nec denique Theodorus Friedrich praetermittendus, qui in dissertationis 'In Iulii Firmici Materni de errore profanarum religionum libellum quaestiones' (Bonnae 1905) capite primo ('Quaestiones criticae') etsi Halmianae vilitate deceptus de ratione, quae intercederet inter nostrum Palatinum et Flacii codicem Mindensem, falsum iudicium tulit, tamen de compluribus locis non sine bono fructu egit et A. Dieterichii coniecturas quasdam palmares publici iuris fecit.

Ad ipsius codicis unici iam transgrediamur descrip- § 2 Codex Vaticanus Palatinus Latinus 165 P (P) scriptus est in Germania saec. IX — X. Traubei enim τοῦ μακαρίτου de eo verba sunt haec (in litteris ad Skutschium datis, v. Mus. Rhen. LX 265 adn.): 'Die zweite Hand kann sehr wohl saec. XVI sein: die erste ganz gut deutsch, ob auch Mindisch, kann ich und läßt sich wohl überhaupt schwer sagen. Unmöglich ist es gewiß nicht. daß die Handschrift nicht nur Minden gehörte, sondern dort auch saec. X geschrieben wurde. Vgl. meine Bemerkungen zur 7. Auflage von Wattenbach, Deutschlands Geschichtsquellen I. S. 380f. Wahrscheinlich scheint mir indessen, daß sie karolingisch und nicht ottonisch ist.'1) Continet codex nunc - post unum folium postea additum, in quo praeter numeros quosdam notasve titulus legitur hic a manu s. XVI vel XVII scriptus: 'Iulii Firmici Materni Viri Consularis de errore profanarum religionum' - 36 folia formae quartae minoris, quorum quater octonis (5-36) IV quaterniones quos dicunt formantur, quattuor priora folia (1-4) reliquiae sunt quaternionis - nisi forte trinio fuit vel quinio, quod quamquam vix

Plura de eo codice in Traubei schedis relictis non inveniri scribit Bollius.

Quo factum est, ut et initio Firmici libellus mutilus sit, et post fol. 4 magna hiet lacuna cum magno dolore nostro, quoniam ibi de Mithrae sacris accurate auctor egit. Atqui librum Flacii Mindensem isdem lacunis dedecoratum fuisse docet editio princeps ex eo expressa. Confiteamur igitur necesse est, quoniam ipsius codicis Palatini mutilatione iactura illa pretiosissimarum membranarum facta est, Flacii codicem Mindensem eundem fuisse ac nostrum Palatinum. Quod Mus. Rhen. LX p. 417 sq. disertis verbis explicavimus.

Singuli quaterniones priusquam per bibliopegum compingerentur, separati loco quodam madido servabantur, quo accidit, ut primae cuiusque et ultimae singulorum quaternionum paginae scriptura evanesceret. Sunt folia 1^r, 4^v, 5^r, 12^v, 13^r, 20^v, 21^r, 28^v, 29^r; accedunt folia 2^v et 3^r, i. e. interiores paginae quaternionis primi, et foliorum 16^v et 17^r, i. e. interiorum quaternionis tertii paginarum, partes superiores.

Correcturae nisi certis quibusdam locis non multae inveniuntur. Quarum paucissimae ab ipso librario illatae sunt velut cap. XV 5 remedia corr. m. 1. ex remedia et alibi. Ceterae correcturae trium manuum sunt.

1. p est manus vetusta, quae pusilla vitia correxit nisi quod c. II 3 repperiri supra lineam addidit et XXV 2 recepit correxit ex accepit. Praeterea hic illic singulae litterae quae exalbuerant a p videntur esse renovatae. Huic denique correctori debentur numeri, qui in extremis singulorum quaternionum paginis in margine inferiori extant. Legimus enim in fol. 12^v: II; fol. 20^v: III;

§ 2 XI

fol. 28° : IIII; fol. 36° (in fine libri): V. In fol. 4° nullus est numerus. Unde concludere licet, cum corrector p hosce numeros inferret, integrum tunc primum quaternionem fuisse, nunc et iam s. XVI lacerum. Quo sententia quodammodo commendatur, quae adhuc ferebatur nullis allatis causis, plura quam duo folia prima libelli Firmiciani non interisse, quod sane etiam ex ipso libelli argumento et indole coniciendum est. Quamquam prorsus negare non licet iam antequam corrector p integrum quaternionem primum numero I ornaret, codicem mutilari, scilicet uno vel pluribus quaternionibus orbari potuisse.

2. π_1 signavimus manum recentiorem, s. XVI, cui π_1 omnes in fol. 1r et aliae quaedam in ceteris paginis correcturae debentur, quas Mus. Rhen. LX 422 collegimus. Hae correcturae omnes consentiunt cum lectionibus editionis principis, unde iam l. c. p. 423 ipsius Flacii manum esse π, suspicati sumus, ut qui quae legere non iam posset, suo ingenio suppleverit suisque coniecturis non editionem solum, sed etiam ipsum codicem inquinaverit. suspicionem veram fuisse nunc intelleximus, cum ex Tabulario Urbico Ratisbonensi nobis petentibus in Bibliothecam Regiam Universitatis Vratislaviensis fasciculus quidam missus sit (numero signatus 26), continens trecentas fere epistulas a Flacio scriptas ad Nicolaum Gallum superintendentem Ratisbonensem. Quibus collatis cum codicis folio 1^r, cuius tabula photographica a Skutschio comparata nobis praesto est, tantam cognovimus et totius 'ductus' quem dicimus et singularum litterarum similitudinem, ut quin a Flacio illae correcturae in codice scriptae sint, iam dubitari non possit. Quod ut quivis perspicere possit, etiam ex illis epistulis unam photographica arte exprimendam curavimus, cuius exemplum phototypicum una cum exemplo folii 1^r codicis invenies in calce libelli.¹)

¹⁾ Expressimus epistulae die XIV. octobris anni 1561 scriptae (no. 217) paginam alteram, cuius in septima linea legitur vox igne, quam conferas cum voce igne in margine dextera folii 1^r codicis Palatini exarata.

— His igitur satis confirmatis cetera quoque, quae olim (l. c. p. 423 sq.) de fato codicis coniecimus, veri simillima esse concedes, scilicet eum a Flacio sive suis sive Electoris Palatini sumptibus monachis Mindensibus 'extortum' (ut Flacius ipse dicit de codicibus quibusdam a Fuldensibus emptis) sive statim sive post mortem Flacii 1) in Bibliothecam Palatinam pervenisse. 2)

1) quod vix credemus, cf. Oehleri praefationem editionis Arnobianae (Lipsiae 1846), p. XXII, ubi de Arnobii codicis nunc Bruxellensis variis casibus disputat, quem olim Flacius Illyricus ex Monasterio Sti. Michaelis Luneburgensi sibi paravit. - Addimus hic, quae, dum plagulas corrigimus, auctore Bollio de libris Mindensibus liberaliter nobiscum communicat Paulus Lehmann: 'Ob Flacius selbst in Minden gewesen ist oder ob sein treuer Gehilfe Marcus Wagner die dortigen Bibliotheken für das Centurienwerk besucht hat, kann ich aus dem bisher von mir gesammelten Material nicht feststellen. ebensowenig ob der Codex rechtmäßig erworben oder gestohlen ist. — Der Firmicuscodex ist nicht der einzige Mindensis, der in Flacius' Händen gewesen ist; so stammen die Wolfenbütteler Hss. Helmstedt 1044 und wahrscheinlich auch 1008, die mit der Hauptmasse der Flacianischen Bücher im Anfange des 17. Jahrhunderts nach Helmstedt gekommen sind, aus Minden. Bei den nahen Beziehungen zwischen M. Flacius III. und dem Pfalzgrafen Ott Heinrich ist es nicht auffallend, daß wir den einen Mindensis Flacii in der Palatina wiederfinden. Flacius wird ihn dem Kurfürsten geschenkt oder verkauft haben [cf. Mus. Rhen. LX 4241]. Zu gleicher Zeit dürfte auch Vatic. Pal. lat. 825 mit der Chronik des Sulpicius Severus von Flacius an Ott Heinrich gekommen sein (cf. Halm, CSEL I p. V sqq.). Dieser Palatinus lag ursprünglich wie die codices Flacii in Wolfenbüttel, Helmst. 1060 und 1102, in Hildesheim, in dessen Bibliotheken die Centuriatoren nachweislich viel gearbeitet haben. - Mit Dr. Ziegler bezweifle ich, daß der Mindensis erst nach des Flacius Tode in die Pfalzbibliothek gekommen sei, wenngleich Zieglers Zweifel durch den Hinweis auf die Schicksale des Brüsseler Arnobius schwach begründet ist.' -Addit altera epistula v. d. etiam tertium codicem Palatinum nunc Vaticanum, Vat. Pal. Lat. 296, continentem Hincmarorum scripta (cf. Traube in Mon. Germ. Poetae aev. Carol. III 408), Flacii in manibus fuisse veri simillimum esse.

2) Lectionum in codice et in ed. princ. discrepantium multae — ut de Flacii coniecturis taceamus — facile explicantur codice accuratius inspecto. Velut V 1, ubi ignem (putant) ex-

2 XIII

3. π_2 signavimus manum correctoris, qui post excus- π_2 sum a Flacio codicem folii 5^r scripturam veterem, quae maxima ex parte evanuerat, ita renovavit, ut, quae distinguere posset, quam accuratissime reficeret sententiae minime ratione habita, quo factum est, ut stultissimae ibi ineptiae legantur; v. Skutschium l. c. et quae nos l. c. p. 279—284 et 423 sq. exposuimus.

De orthographicis pauca dicenda, quoniam accuratissime nostra editio unici codicis lectiones reddit. Halmii textu apparet quidem plerumque a Firmico formas non assimilatas scriptas esse, quod etiam in Matheseos libris factum esse Krollii et Skutschii docet editio, cf. etiam praef. p. VII. Sed neglegens Halmius his quoque in rebus fuit, unde compluria eius generis a nobis correcta sunt. Id quoque egimus, ut si quid in codice cum compendio scriptum esset, eam formam suppleremus, quae similibus formis alibi sine compendiis exaratis commendaretur. Semper igitur scripsimus conponere pro coponere codicis itemque conpago, conparo, conpello cet. pro copago, copago, copello cet., quia formae tales qualis conpago passim in codice leguntur, formae tales qualis compago nusquam. -Compendia scito nisi illa usitata non inveniri. fere m finiens per compendium scribitur hunc in modum: ũ, sed paucis locis etiam sic: u'. — -orum finiens modo orū scribitur modo or4. — -us finiens plerumque abbreviatur in dativis pluralis III. declinationis (e. g. finib;), raro in talibus vocibus qualis eius; qd, qd et similia non crebro; semel n pro non (III 4 non in honorem); semel unt finale abbreviatum: c. XV 3 fuerunt; p, p, p saepius quam pro, per, prae; q3 semper fere pro que; e semper fere pro ae, sed aliquoties æ; de vocula et v. infra; denique semper fere ds. dms. sps., scs. xps, ihs pro deus, dominus, spiritus,

hibet P, Iovem ed. pr., ruga membranae inferior litterae g circulus ita obtegitur, ut nisi diligentius inspexeris, iouem potius legas quam ignem. VIII 5 cod. ita habet: no Nomine litteris no vix deletis: in nomine ed. pr.! — Quorum similia exempla multa facile colligere possis.

sanctus, Christus, Jesus et nri, uri pro nostri, vestri cet.; omes vel ones pro omnes cet. — Singula verba rite dividuntur, nisi quod praepositiones plerumque cum sequenti qualibet voce copulantur similiterque particulae et et ac (atque). Substantivum animadversio semper scriptum est anim adversio.

Sed haec ut vix memoratu digna breviter attigisse sufficiat. Accuratius de distinctione (vel ut nos nunc dicere consuevimus de interpunctione) codicis agendum. In eam animum attendere vix coeperamus, cum ad certas leges eam esse institutam perspeximus. Quae, ne longi simus, plane cum iis consentiunt, ad quas Terentii fabulas quasdam in codice Bembino a Joviale correctore esse distinctas Robertus Kauer docuit in praeclara commentatione quae inscribitur 'Zu Terenz' in 'Wiener Studien' XXII 56 sqq. Ibidem p. 86 ostendit eas distinguendi leges easdem esse quae adhuc in omnibus iis quas nos 'Romanas' dicimus linguis in usu sunt. Quam distinguendi rationem rectissime 'psychologicam' appellavit, cum nostra i. e. Germanorum ratio distinguendi logicae artis leges quam potest diligentissime sequi studeat. Id enim nos operam damus, ut signis appositis grammatica i. e., si summatim dicere licet neglectis singulis quibusdam, logica periodi structura quam dilucidissime illustretur. Romani vero eorumque adhuc progenies, ubicumque in recitandis periodis interstitium intercedit, ibi distinguunt. 1) Quod priusquam exemplis ex Firmico sumptis comprobetur, alterum quiddam monendum est. Cum enim rhetoricas esse distinguendi leges exploratum sit, iam patet conjunctissimam esse cum ratione distinguendi etiam clausularum disponendarum rationem.

¹⁾ Cf. quae Norden in Comment. ad Verg. Aen. VI (Lips, 1903) append. II 4 'Interpunktion' (p. 377—381) de distinctione codicum quorundam Vergilii explicavit; ibidem p. 464 de codice Leidensi 28 s. IX monuit, in quo Horatii carmina easdem ad leges distincta sunt subscribente Mavortio, v. O. Kelleri editionis vol. I² p. XXV (Lips. 1899); nonnulla etiam ad distinctionem pertinentia inveniuntur in Nordeni libro 'Die antike Kunstprosa' (Lips. 1898, p. 952 et alibi v. ind.).

Haec primum investiganda. Qui enim adhuc de clausulis egerunt, in eo potius studium suum posuerunt, ut quibus legibus clausulae formarentur indagarent, quam ut quibus periodi locis ad numeros verba solerent concipi quaererent; quod divinando potius quam diligenter observando statuebant. Pertractato igitur Firmici libello hanc ei in disponendis clausulis supremam legem esse pervidimus, ut quam maxime orationis membra inter se aequata in clausulas cadant. Rhetoricum hoc praeceptum cum summam imperii teneat, tamen verborum sententiam nullo modo neglegi posse consentaneum est. Atque hae quidem sunt leges, quibus rhetorica periodi dispositio cum grammatica structura conciliatur.

- 1. Enuntiationes relativae vel coniunctionales, quae ad supplendum substantivi vel verbi sensum adduntur, in unum cum eo contrahuntur, velut II 5 Frustra tibi hanc aquam quam colis (_____), putas aliquando prodesse. VII 1 dives rusticus cui propter divitias Pluton fuit nomen (____) III 3 sed hoc agis ut annuis luctibus occupatus (____) vitam semper fugias mortem requiras (____). In fine talium enuntiationum clausula ponitur, nisi cum admodum breves sunt, velut XV 2 eum cuius filiam petebat fraude proditoris occidit, vel cum eius enuntiationis finem totius periodi finis subsequitur; in unam enim tunc clausulam ambo saepissime colliguntur, velut IV 3 nihil vobiscum referetis quod deus qui vos fecit agnoscat (____).
- 2 Enuntiationes quae adverbiales vocantur per se plerumque coli instar sunt clausula instructi, nisi nimia earum brevitate cum finitimis verbis eas in unum commiscere rhetoricae concinnitatis legibus scriptor cogitur. Exempla sint haec: II 2 Isis repudiato Tyfone ut et fratrem sepeliret et coniugem (_____), adhibuit sibi Nepthum sororem sociam et Anubem venatorem. III 3 Ut gratias pro renatis frugibus agas ululas (\infty __ \infty _ \infty), ut gaudeas plangis.
- 3. Enuntiationes coordinatae semper fere separantur clausula interposita. Exempli gratia conferas II 2... occidit

Osirim artuatimque laceravit (_____), et per omnes Nili fluminis ripas miseri corporis palpitantia membra proiecit. VI 6 Qui qualia fecerit scelera (_____, vel quantum matri contra filium (____, an ____?) vel sororibus contra fratrem (______) imperaverit facinus ... XX 6 ... aut fidei fundamenta sustentat (____), aut ... colligit vires (____), aut ... inmortalitate consociat (___ __ __), aut legem promulgat $(\_\cup\_\cup)$, aut . . . testimonium perhibet $(\_\cup\_\boxdot\cup)$, aut . . . diaboli percutit (🖘 🗸 ... Singulae voces particulis et vel aut vel vel inter se conjunctae si minore sunt ambitu. numeris adstringi non possunt. Sin autem attributis auctae maiorem syllabarum numerum complectuntur, in numeros cadunt, velut II 1 Sed in sacris suis quae mysteria vocant (___ \opprox \cup ___?), addunt tragica funera (_\cup \opprox __?), et funesta calamitatis metuendae certamina (_ - - - -): incestum cum sorore adulteriumque commissum (____), et hoc facinus severis mariti animadversionibus vindicatum (_____). Si plura membra particulis inter se respondentibus et—et vel aut—aut congeruntur, ante ipsam enumerationem saepius interstitium fit, cf. IV 4 et reverso pater prodigo filio (4 cretici!), et vestem reddit et parat cenam. II 9 Quaere quod te summo deo (_____), aut commendet aut reddat. Multa membra breviora si ἀσυνδέτως ut Graeci dicunt enumerantur, bina vel terna conjuncta colon efficient clausula exornatum, cf. VII 7/8 Quis vidit puerum solem quis fefellit quis occidit (____)? Quis laceravit quis divisit quis membris eius epulatus est (__ __)? Quis lunam rapuit quis abscondit (____)? Quis Plutonis coniugem fecit (____)?

4. Vocativi breviores clausula carent velut IV 3
Erubescite o miseri summitatem (_______). VI 9 Imitatur te
Lycurge et sobrium institutum tuum sequitur ... XIII 5 Gratias agimus Porphyri libris tuis. Cf. XVII 1. XVIII 2. XXI
3. 5. XXVI 1. 2. XXVII 2. Casu clausula effecta est hoc
loco: XV 2 Si humana vis Abari (______) miseros homines
ossa venerari . . . et ubicunque vocativus imperatores
exstat, qui per se clausulam explet. Quodsi pluribus verbis

attributis vocativus augetur, novum colon factum clausula exornatur. Cf. VIII 1 Quis vos caduci homines (___ __ __ __?) et per dies singulos summo deo variis generibus rebellantes (__ __ __ ___ __), ad hoc . . . Adde XIX 1.1)

5. Sententiae longiores in minora membra dividuntur in clausulas rhythmicas cadentia, ut cuiusque structura et dispositio commendat, sed hoc saepissime observatur substantiva cum praepositionibus structa clausulis formatis a ceteris eiusdem enuntiati membris discerni, velut II 2 ... et per omnes Nili fluminis ripas (_____) miseri corporis palpitantia membra proiecit. II 5 . . . ut ex ipsa per veteres conscientiae cicatrices (______) credentibus hominibus salutaris sanitas inrigetur et tam multa alia sunt exempla, ut plura hic exscribere taedeat. Nec praetermittendae denique structurae participiales (cf. Norden l. c. p. 378 adn.), quae sive ablativi sunt absoluti sive participia coniuncta, per se coli vice fungi clausulisque finiri solent, velut II 6 . . . inventionem vero cum fruges genitalis terrae fomento conceptae (_______) annua rursus coeperint procreatione generari. III 3 . . . sed hoc agis ut annuis luctibus occupatus (____) vitam semper fugias mortem requiras. XIII 1 ... ut et huius inepta fragilitate detecta (____ =) ad veritatis exordium mediocritatis nostrae sermo revocetur.

His quidem breviter adnotatis potius quam diligenter exploratis — quoniam fusius de eo argumento agere non est huius loci, sed fundamenta tantum iacienda, ut nostra in hac editione distinguendi ratio et exponatur et defendatur — iam patet eam periodorum distinctionem, quae clausulis efficitur, eandem esse, qua Ioviales in fabulis Terentianis usus est, atque omni ex parte ut iam diximus consentit ipsius Palatini codicis distinctio. Nec tamen

¹⁾ Cf. (praeter Kauerum l. c. p. 67 sqq. et Nordenum l. c. p. 378 adn.) Fr. Sylla, Qua ratione poetae veteres Romani in hexametro sensus interstitium collocaverint, Vratisl. 1906 Diss. inaug., sent contr. I: 'Veteres neque ante neque post vocativum nostro more interpunctione usi sunt.'

Bembinus et noster Palatinus — ut taceamus de codicibus Vergilianis et Horatianis supra memoratis — unica exempla praebent talis distinctionis, tertium addidit R. Kauer in commentatione 'Studien zu Pacianus' (Vindobonae 1902, progr.), cuius p. 2-5 multa exempla exhibuit distinctionis, quae in Paciani codice Reginensi s. X (et aliis eiusdem codicibus, v. p. 6) invenitur. Quam facile videre potes easdem, quas supra statuimus, et clausulas disponendi et distinguendi leges sequi, ut iam ipse Kauerus professus est p. 2 adn. 2: 'Es ist selbstverständlich, daß diese Interpunktion der sogenannten Schreibung per cola et commata entspricht.' origine huius codicum s. X distinctionis iudicandum sit. idem Kauer l. c. p. 6 rectissime explicat hisce verbis: 'Wer diese Interpunktion setzte, die auf das engste mit der rhythmischen Gliederung der Rede verbunden ist, der mußte für diese volles Verständnis haben, sie muß identisch sein mit der Interpunktion des Verfassers selbst, und wir können nur staunen, mit welcher Treue diese im Laufe der Jahrhunderte erhalten wurde.' Vix dubium, quin etiam in multis aliis codicibus eadem distinctio inveniri possit, dummodo perquirantur.

Accedit in codice Firmiciano alterum argumentum, quo eum qui textum distingueret rhythmicam vel rhetoricam orationis compositionem et intellexisse et respexisse probatur. Maiorum enim periodi membrorum initia semper fere littera maiuscula significantur. Ad illustrandam hanc rationem, simulque ut exemplum detur illius codicis distinctionis, totum caput XV accurate hic exscribemus nulla re mutata, nisi quod compendia dissolvemus omnia praeter siglum &, quod qua ratione ponatur statim perspicies.

Palladii etiam quid sit numen audite. Simulacrum est exossibus pelopis factum; Hoc auaris scytha fecisse perhibetur; Iam quale sit considerate quod scytha barbarus consecrauit; Estne aliquid aput scythas humana ratione conpositum. Et illa effera gens hominum & crudeli

atque inhumana semper atrocitate grassata: Inconstituendis religionibus rectum aliquid potuit inueniri Simulacrum hoc troianis auaris uendidit stultis hominibus uana promittens; Uendebatur deus | ut prodesset emptori; Et fol. 14° emptor suppliciter adorabat quicquit paulo ante uiderat subhastatum: Substantia autem simulacri ipsius exossibus pelopis est; Si humana uis auari miseros homines ossa uenerari Purioris saltim & castioris hominis reliquias collige: Accedat idolo quod facis exhominis uirtutibus meritum: Pelops indeliciis amatoris fuit. & diu prostituti pudoris damna sustinuit: Sed nec adulto ei scelus defuit eum cuius filiam petebat fraude proditoris occidit. Proditorem etiam ipsum periurus adgressus est. & ne promissa redderet praemia hunc eundem per abrupta praecipitia iactauit; En cuius electa sunt ossa ut deus fieret qui urbes & regna seruaret Sed nec seruauit aliquando nec profuit: Et quid se maneat exurbium inquibus fuit casibus uidit: Incensa est troia agraecis agallis roma & exutroque incendio palladium reservatum est; Sed reseruatum non propriis uirtutibus sed humano praesidio: Abutroque enim loco homines liberant. & translatum est ne humano flagraret incendio: Tanta numini humana fuerunt praesidia necessaria. & ne arderet humanum quaesiuit auxilium: Dilatum est palladium abincendio non liberatum. Stat sententia, manet poena, ignis imminet ignis urguet quem uitare non poterit: Iam parturit flamma caelestis iam divinae anim adversionis monstratur aduentus Iam futurae cladis nuntiatur exitium; Inhoc incendio palladium latebras inuenire non poterit. Ignis iste scrutatur abdita quaerit absconsa | Et quicquit er- fol. 15" rantes homines uanis persuasionibus perdidit rapida flammarum populatione conplectitur; Uenit enim inquit dies domini ut ardens cliuanus audisti quid ueniat audisti quid ueniat; Nihil est quod exte collectum inapothecis dominicis reponi possit. Ardebis ut stipula cuius inanis uilitas incineres fauillasque seruatur. Quem rapax ignis uiolentia cogenti spiritus pascitur, Hic est exitus finisque

§ 3

uester Haec est poena quam pro deceptis hominibus deus statuit. ut perpetuis ardeat flammis qui contra uoluntatem dei miserum hominem aut decepit aut perdidit; Uolo sane diligenter inquirere cuius mineruae hoc uolunt esse signum. Plures enim mineruas fuisse constat. nec aliquis inista parte dissentit. Singulare itaque genus institutum artem propositumque dicamus ut exhis omnibus inueniri possit palladium cuius mineruae sit nomine consecratum:

Vides certo consilio ut ante diximus et distinctiones et maiusculas esse dispositas, quamvis neglegentissimum vel auctorem eius distinctionis vel nostri librarium codicis in describendo exemplo fuisse apparent. Nam multis vides locis ubi propter clausulam postulatur distinctionem desiderari, nec raro errores inveniuntur, quorum gravissimum, cum ex codice in editionem principem irrepserit, Schefferus demum correxit. Scriptum enim est XXVIII 6: Tumentes acsaevientes undas calcastis oceani subremis uestris: Incogniti iam nobis paene maris unda contremuit: $Et \dots$ sed distinctionem post uestris (et maiusculam I) delendam et post oceani ponendam esse et sensu et clausula (cf. Skutsch l. c. p. 270) comprobatur. Atque etiam XVII 2 (quem locum Skutsch p. 267 emendavit) distinctor ex aliqua parte erroris auctor, nam sic scriptum: Mare nantes anatando neptunum dici uoluerunt. Et exhoc quod libenter faciebant substantiam nominis figurantes Terrenam uim omnem atque naturam ditem patrem dicunt Quia... Maiuscula T(errenam) sane novae sententiae initium indicat, sed deest distinctio.1) In summa tamen prudenti consilio cola quidem semper fere et commata saepius distincta esse negari non potest. — Unum denique monendum est interesse inter distinctionem et periodi dispositionem, quam ex clausulis colligimus, quod singula

¹⁾ In textu maluimus voculam Et tenere lacunae signo anteposito, ut Et ... figurantes membrum sit respondens alteri quod excidit, quam cum Skutschio delere.

§ 8. 4 XXI

polysyndeti membra plerumque omnia distinguuntur, quamvis clausula absit, velut XII 3 scriptum est: Quis amumone quis alope quis menalippe quis chione ippothoenqs corruperit; ac statim: Steropen amat aethyssa rapit zeuxippe stuprat querit pthoc. Et arsinoe...

Quibus exploratis oritur quaestio, quatenus nobis in § 4 instituenda nova editione illa codicis, i. e. vel ipsius Firmici vel grammatici alicuius¹) non multo posterioris distinctio respicienda sit. Ac speramus hanc quaestionem cum omnium consensu solvi posse. Hoc enim confidimus omnes probaturos esse antiquam potius distinctionem in textu ponendam esse antiqui scriptoris, quam qua nos soli Germani nunc utimur, cum ceterorum consuetudo ad usum antiquum proxime accedat. Quamquam non id agendum est, ut pristina textus forma omni ex parte restituatur. Quisnam titulos imitatus capitalibus litteris utatur? Immo hodiernum usum multo commodiorem hodiernis lectoribus unusquisque hac in re praeferet, ut qui perpetua continuatione ex illo antiquo more ortus sit. Eadem fortuna usa est ratio distinguendi, quae adhuc veteri consuetudini simillima a Francogallis Italis Hispanis servatur. porro? Nonne ineptum omnino novis distinguendi legibus subiugare scriptorem, qui ad plane aliam normam periodos et composuit et disposuit? -- Hoc quoque animadvertendum 'logicam' illam distinguendi rationem. quae etiam in vernacula lingua nostra hic illic nos offendit ac vinculis invidis implicare videtur liberum sermonem, linguae Latinae indoli acerrime repugnare. Etenim cum facili illa et faceta eius linguae mobilitate fieri possit, ut miro modo et verborum et sententiarum dispositio varietur, quo plastica ut ita dicamus et dilucida dictio efficitur, graviter incedens logica distinctio gracilem sermonem minime sequi potest pede claudo. Saepissime haeremus et grammaticae artis praeceptis distinguendo sal-

¹⁾ De veterum grammaticorum praeceptis consentientibus cum legibus, quibus Terentii textus in Bembino, Firmici in Palatino distinctus est, v. Kauerum, 'Zu Terenz', p. 60 sqq., 87 sqq., 113.

tantem sermonem coerceri posse desperare nos confitemur. Neque unquam editor ullus severius logice distinguere conatus est, sed plerumque ad libitum grammatica distinguendi praecepta modo spectasse editores modo neglexisse intellegimus qualibet editione recentiore inspecta. Modo ante sententiam relativam distinguunt, modo non distinguunt suo arbitrio usi; nam semper eo loco distinguere absurdum esse sentiebant potius quam sciebant. Incerti nunc traditam rationem sequuntur psychologicam, nunc eam, qua in vernaculo sermone uti solent.

Iam plura dixisse nobis videmur, quam res postulat. Unum tamen addendum. In eo nostris diebus permulti studium et posuerunt et ponunt, ut antiquae orationis compositionem artificiosam perspiciant summi momenti esse rati ad artis eius acumen intellegendum, structuram rhetoricam artificiaque quam clarissime explicari. Iam cum sciamus veteres, ut eam structuram lectoris vel recitatoris oculis demonstrarent, distinctione usos esse, nonne absurdum est aliam usurpare distinguendi rationem, qua artificiosa illa dispositio membrorum orationis non neglegitur solum, verum etiam saepissime obscuratur vel penitus evertitur? Velut in sententia IV 3 (nihil vobiscum referetis) quod deus qui vos fecit agnoscat si ad nostram legem distinxeris quod deus, qui vos fecit, agnoscat, iam clausula fecit agnoscat = ___ misere discerpitur; ac talia innumera fere facile possunt congeri exempla!

Revertendum igitur ad rhetoricam distinguendi rationem unice aptam orationi rhetoricis artificiis compositae; revertendum ut suasit Wilamowitzius (Griech. Lesebuch II 2, 269), ut fecit Norden in edendo Vergilio.

At quibus distinctionibus utamur? Aliae a veteribus grammaticis commendantur, aliae in codicibus exstant, ueque omnino satis aperta est 'historia distinctionis', neque ea, quae in codice Firmiciano leguntur signa, quae sunt . vel ' et : et ; — saepius sitne ; an : dispici non potest —, certo consilio variantur. Quare ne temere novasse videremur, retinuimus ea signa, quae nunc commu-

§ 4. 5 XXIII

niter ab omnibus gentibus adhibentur — praesertim cum novis inventis! et praecipue? quis velit carere? —, ea lege usi, ut nisi clausula formata finis coli vel commatis indicatur, minime distingueretur. Neque vero hoc sufficit. Etenim cum intra sententiam in fine commatis clausula exstat, hanc quoque distinctione notandam esse apparet. Quodsi ibi quoque 'comma' quod nos nunc vocamus ponas, verendum, ne grammatica structura nimis obscura fiat, quod cavendum, si fieri potest. Quare et Scyllam et Charybdim vitaturi peculiari signo clausulae intra sententiam positae usi sumus puncto supra lineam constituto ('). Quod ibi quoque posuimus, ubi codicem secuti singula polysyndeti verba distinximus clausula non intercedente.

Superest ut de ipsarum clausularum formis pauca § 5 exponamus. Inveniuntur ubique formae illae ex tot tantisque operibus et commentationibus iam omnibus notae. Principem locum tenet clausula ea, quae cretico cum trochaeo concipitur. Excipit hanc crebritate clausula dicretica, cuius vice molossus cum cretico non ita raro fungitur: nec choriambum cum cretico plane Firmicum fastidisse quattuor docetur certis exemplis: V 4 Ergo si anima dividitur corpus est. VI 4 excruciatos necat. XIII 2 posteritas disceret. XVII 3 terram ipsam Cererem nominant. Addendus fortasse locus IV 1 vel Veneris virginis. — Sequitur clausula ditrochaica praecedente cretico vel (satis crebro) molosso vel choriambo (36 locis) vel dactylo (46 locis). Mera ditrochaica (vel dispondiaca) clausula legitur his locis: II 3 Osiridis sepultum. VI 9 de consilii sententia decreta XV 5 exitus finisque vester. XX 5 qua eriaitur septentrion qua vergit auster. XXI 2 non biformis est. sed multiformis. In Zielinskii formam 5 (= _________, v. 'Das Clauselgesetz in Ciceros Reden', Philol. Suppl. IX p. 601) quadrare videntur hae clausulae: III 1 Et hanc volunt omnium esse matrem. IV 3 impudicis adhaeret membris. XV 4 in apothecis dominicis reponi possit. XV 5 Plures enim Minervas fuisse constat. XXIII 1 alius felicius nascatur. — Formae denique dochmiacae

(____) iam Mus. Rhen. LX 291 sq. aliquot exempla collegimus, ac plura nunc, cum quibus locis clausula postuletur invenerimus, addere possumus: II 8 per annos singulos (non licet transponere singulos annos = ___ cl. locis H 4. 5. 9. XXVII 1. Math. fol. CVr col. II v. 41, ac semper dicitur per dies singulos). III 3 rationem videris. VI 1 specialiter intimanda sunt. VII 5 relicta Henna venerat. XI interemptus est. XII 8 Catamiti Iuno spernitur, nisi hic legendum: 4-1-0. XIII 3 invito Joseph immo mortuo (an legendum 4_4_0?) XIII 5 Porphyri XIII 5 vocatur et venit. XVI 1 Athenas libris tuis. XVI 5 invitus passus est. XVIII 1 sermone condidit. [XXII 2 hortaris gaudeant cum Skutschio emendavimus hortaris (ut) gaudeant]. XXII 3 de sepultura proferis (ubi Skutschius l. c. p. 270 transponit proferis de sepultura). XXII 3 gratias deus tuus. XXIII 1 artus exuit. XXIV 5 filius dei ac statim dispositionis ordinem (non distinctum est in codice, sed vox sequens maiuscula incipitur: Etiam). XXVII 1 Proserpinae sacris. Omnibus his locis — neque cetera olim collecta neglegas — post verba a nobis exscripta in codice distinctio invenitur, ac satis multi sunt, ut cupiditati transponendi, quo facillime optimas clausulas efficias, indulgere nolis. Saepius sed non semper praecedit creticus vel dactvlus. — Restant pauci loci, quibus incerti haeremus, quia in numeros legitimae clausulae quadrare non videntur. Sunt hi: XIII 4 conlatus talia respondit nescio an molossus (vel creticus? v. infra) cum ditrochaeo (vel dispondeo) esse possit: ______. XXVII 1 arbor pinea caeditur ubi 1_60_0_ probare veremur. XXVII 1 verba idolum Osiridis sepelitur ne transponendo quidem ad legitimam clausulam redigere possis.1) — Nec tamen uno loco transponere dubitavimus: XXV 3 unum mortis exciperet exitium, ubi traditum est exitu exciper&, cf. § 6, p. XXXIX.

¹⁾ At si neglecta quantitate pinea ut creticum, sepelitur ut ditrochaeum legas, optimas clausulas effici recte monet Skutschius: oritur cursus quem dicunt ex clausula.

§ 5 XXV

Accedant observatiunculae quaedam prosodiacae.

- 1. i finiens corripitur
  - a) in infinitivo praesentis passivi: II 7 reddi numinibus. XII 9 inveniri non poterit. XVI 2 damnari debuerat. XVII 1/2 dici voluerunt ter. XXII 2 laetari conpellis. XXVII 1 renovari disposuit. 5 liniri praecepit. XXIX 2 parci nec fratri. Dicreticum igitur habes VI 3 inveniri vestigium (et XII 5 aliqui desiderat).
  - b) in dativo singulari III. declinationis: X meretrici donasse. Dicretica igitur est clausula XXVII 8 pollicitationi respondeat.
  - c) in nominativo plurali II. declinationis: VII 9 miseri mortales, idem XVIII 8. XVI 3 dicendi miserorum. XX 4 isti casuri sint. XXVIII 5 pronuntiaturi sunt.
  - d) in II. persona perfecti activi: XV 4 audisti quid veniat.
- 2. ō finiens corripitur: II 6 fomento conceptae. III 4 aratro dimoveat, VII 1 immutato sermone. XII 7 caelo fecistis. XIII 2 Graeco sermone. XV 3 humano praesidio. XXIII 1 sepulto primo homine. Itaque verba XV 3 incendio non liberatum nescio an legenda _______, ac fortasse etiam XIX 6 evangelio cata Lucam clausulam habemus: _______.
- 3. ā finiens corripitur: a) VIII 3 (libidine) vestra dividitis. XVI 4 in terra dominetur. XIX 7 (pervigili) cura sollicitus. XXVII 2 (ex ista) flamma blandiris. b) XXII 4 reserva morituris.
- 4. ē finiens videtur correpta esse II 6 vere sunt funera, si recte sic emendavimus scripturam codicis veræ (cum Flacio; vera Bursian, Halm); quamquam etiam clausula ______ ferri potest.
- 5. $\bar{u}$ finiens corripitur: V 1 vultu constituunt.
- ae finiens corripitur: XVI 3 favillae servantur.
   XVI 4 notae sunt poenae. XVIII 2 animae contaminat. Quin etiam XXIV 2 iubente conlapsae sunt.

- Recte igitur se habet, quod n_1 II 1 praebet metuendae certamina, cf. Mus. Rhen. LX 276.
- 7. ās finiens corripitur: a) II 4 mittas inferias. II 9 quaeras aut lugeas. XXII 3 vivas ut vivit. XXII 4 mergas exitio. XXIV 3 desperas et deficis. XXVIII 13 vivas aut pereas. b) XVIII 6 egestas insequitur.
- ēs finiens corripitur: a) XXVIII 10 speres auxilium.
   b) VI 2 pueriles inlexit. XIII 6 subiacentes imperio.
   XX 7 homines erigitur. XXI 6 praeferentes insignia.
   XXII 1 fauces unquentur. XXVIII 1 fontes ingenuos.
- 9. ōs finiens corripitur: XIX 2 et demersos aperi oculos (= 10000). Plura exempla praebet Mathesis, quorum pauca addimus: I 2, 2 (p. 6, 13 Kr. et Sk.) avaros ac tacitos. VI, fol. LXXI^r col. I v. 23 ed. princ. alienos efficiet (sic A et Marc. VI 156; eff. al. DN). XCI^r col. I v. 42 et II v. 1 servos efficient. XCIII^r col. II v. 18 caecos efficient.
- 10. m finientem ante consonantem abici posse quattuor exempla evincere videntur: II 6 physicam rationem (sequitur in codice distinctio et maiuscula) = \$\infty\$0.00, ac statim istorum rationem = \$\infty\$0.00. VI 8 trepidationem detegeret (= 0.000 potius quam = 0.000, quia syllabae -\overline{o}ne vel -\overline{o}nis exeuntes saepissime ad inchoandum clausulae creticum usurpantur, v. infra). XX 6 legem promulgat. Dubitare possis de his locis: VII 1 consortium plures petebant = 0.000. (An merus ditrochaeus? An cursus = \$\infty\$0.00. (An merus ditrochaeus? An cursus = \$\infty\$0.00. (1.00.00.), si modo haec est clausula. Adde XX 6 dominationis imperium sit = 0.000. modo recte haec se habeant, v. p. XLIII.
- 11. s finientem abici posse uno certissimo exemplo probatur: VIII 3 a deo factus sum, cf. Zielinski 'Das Ausleben des Clauselgesetzes in der römischen Kunstprosa' (Philol. Suppl. X) p. 446, qui ex Pacato duo exempla simillima affert, sed ubique elisam esse s finientem ante s monet Skutschius. Dubitamus

igitur de his locis: XV 5 exitus finisque vester = ____? XXII 4 diabolus christos suos = ____? XXVIII 11 nobis respondeat. Ante sequentem s elisa s finiente multo melior efficitur clausula his locis: XVII 3 casibus sermone Graeco. XXVI 3 operis substantia est. XXVII 4 aries subponitur.

12. Restant singula quaedam. XIII 6 in codice scriptum est et qui aput vos quasi dii coluntur, at di legendum esse docet rhythmus. Similiter ut monosyllabam legas vocem rei loco XX 7 Sit faustum felixque rei publicae et diem loco XVII 2 alterum paene diem faciat = _______. Unde etiam VIII 4 verba Unum itaque e duobus facite videntur legenda esse = ___________. ut duobus trochaeum expleat.

Discimus magno exemplorum numero finientes longas Firmicum non iam ut longas aut sensisse aut pronuntiasse, cum tam saepe eas corripere non sit veritus; quod minime mirum saeculo p. Chr. IV.

Quibus denique artificiis ad formandas clausulas Firmicus usus sit, brevi sermone perstringamus. Quae enim Ciceronis artificia fuisse Wolffius in commentationis celeberrimae capite IV ('De clausulis Ciceronianis', Annal. Philol. Suppl. XXVI, p. 602 sqq.) accurate exposuit, iis omnibus fere Firmicus quoque passim usus est ita, ut formas quasdam clausulis praeter ceteras aptas ad taedium cumularet. Atque in primis quidem ablativis in -one et genetivis in -onis cadentibus (et semel dativo -oni: XXVII 8, v. p. XXV) ad efficiendum primum clausulae trochaeum (velut I 2 cogitatione colligimus) nimium in-Nam octoginta sex exempla ex modico libello notavimus, cf. Wolff, p. 627 et 630, Mus. Rhen. LX 284 et 292. Nec multo rarius ablativi et genetivi in -ate vel -atis cadentes inveniuntur (velut I 2 potestate contraria), quorum quinquaginta sex numeravimus. Formae in -ore vel -oris cadentes, velut V 2 squalore demersi, quindecim exstant. — Substantiva in -mentum cadentia creberrima in clausulis sunt (31!), cf. locos in indice collatos s. vv.

augmentum, commentum, documentum, elementum, figmentum, fomentum, frumentum, fundamentum, incrementum, liniamentum, ornamentum, tormentum. Nimirum vix ullum instrumentum inveniri poterat ad formandam clausulam magis idoneum. Clausulae vim etiam in eo perspicis. quod cum gerundiva clausulae aptissima sint et saepissime (14 locis) usurpentur — v. indicem s. vv. fugiendus. laudandus, miserandus, ridendus, venerandus, Wolffium p. 629 sq. — forma metuendus quinquies invenitur, ac ter quidem in clausula, semel extra clausulam (XXVIII 10), semel in excerpto bibliaco (XX 4), ipsum verbum metuere a Firmico neque in libello de errore neque nisi egregie fallimur in Mathesi usurpatur, verum semper timere. Quod ne casu factum esse censeas, animadverte quaeso Romanarum quas dicimus linguarum usum, quae omnes quod sciam verbum metuere ignorant, ac ne substantivum metus

quidem nisi apud Hispanos (miedo) servatur.

Finem faciat quaestiuncula de particularum que et atque usu Firmiciano. Wolffius l. c. p. 633—637 ostendit Ciceronem, cum primo particula que nunquam fere usus esset, postea 'et in clausula et extra magis magisque id egisse, ut particula que uteretur' adeo ut in primo Officiorum libro 157× extra, 98× intra clausulam que inveniatur. Quod rectissime inde Wolffius explicat, 'quod Cicero, quia intellexit, quantam utilitatem particula praeberet ad clausulas fingendas, paulatim commotus est, ut frequentius ea uteretur'. Revixit igitur clausulâ suadente particula, quae cum priscis temporibus sola fere vocum coniungendarum munere functa esset (cf. Wölfflin, 'Die Columna Rostrata' in 'Sitz. Ber. d. Bayr. Akad.'

Firmicus iam non dicere solebat metuere, sed gerundivum metuendus clausulae auctoritate aliquamdiu protectum est.1)

^{1) &#}x27;Glossarium mediae et infimae Latinitatis conditum a Carolo Dufresne Domino Du Cange . . .' vol. IV (Parisiis 1845) vocem metuendus exhibet ut 'titulum honorarium', omittit voces metuere et metus. Arnobius in septem libris adversus nationes inquies verbum metuere habet, saepius metuendus et metus.

§ 5 XXIX

1890 p. 297 sq.), quippe quae communis sit linguae Latinae cum ceteris eiusdem stirpis linguis (zè Graece, ca in lingua Sanscrita), iam Ciceronis aetate videtur aliis particulis cedere coepisse. Non autem veram eam vitam revixisse, sed in artificiosa tantum oratione servatam esse et Romanae quas dicimus linguae monent, quae ea vocula plane carent, et Firmici nostri usus consentit, qui in libello de errore tricies bis1) vocula que utitur, et id duodetricies ad concipiendam clausulam, quater extra clausulam: XVII 1. XXI 1. XXV 3 bis. At haec quattuor exempla qualia sint, accuratius quaeso inspice. Primus enim locus non Firmici est, sed ex Pseudo-Quintiliano exscriptus. Altero loco, XXI 1 de sanctis haec venerandisque prophetarum oraculis, repetitam habes adiectivorum compositionem ex aliis duobus locis, quibus ad fingendam clausula formata est: XX 1 sanctum venerandumque secretum. XXVIII 9 divinum venerandumque Simile aliquid tertio et quarto loco depraeceptum. prehendimus, cum una eademque utroque legatur, quod formulae instar esse apparet. Iamque in summa dicere licet Firmicum in libello de errore particulam que non usurpasse nisi clausulae gratia. In Mathesi autem ducenties septuagies bis (=82,2%) in clausula, undesexagies (= 17,8 %) extra clausulam vocula que invenitur. 2)

¹⁾ Negleximus ut par locos bibliacos XXVII 7 et XXVIII 4.
2) Seclusimus de computatione hos locos: 2, 23, quo loco verba assiduaque luminis (ante vel — vel, cf. p. XVI) fortasse sunt = _______, nam brevis vocalis sequente que arsin explet, cf. 8, 1 iuraque conquirimus. 14, 28 ceteraque quae discinus. 49, 15 malaque decernunt (quod vix credam esse = ________). 109, 2 radiationeque coniunxerit. 117, 5 crebrioraque decernit. 228, 16 officiaque complentes. Unde fortasse etiam verba 141, 1 plenaque luminibus comma sunt rhythmicum. 16, 4 verba aci]em iudiciumque nescio an sic legenda: _______. Locis 30, 19 mutabilesque semper eventus et 37, 16 Afrorumque subdolas mentes et fol. LIX col. I v. 7 mutabilibusque semper errabunt forsitan certo consilio clausulae ______ trochaeus praemissus, quod nescio an non casu creberrimum est apud Firmicum. 53, 3 codices fluctuant, et 68, 5 verba etiam paren]tesque et filios fortasse legenda

Transgrediamur ad voculam atque. Wolffius p. 637 -640 ostendit Ciceronem a genuina lege (Skutsch. Forschungen I, p. 52/53), quae formam atque nisi ante vocales non usurpari iubet, nunquam fere recessisse, nisi cum ea forma ante consonantem posita ad formandam clausulam apta esset, ac de octo quae repugnant exemplis iure suspicatur 'aut . . . librarium errore pro ac his locis atque intulisse aut - quod fortasse multo magis probabitur - Ciceronem ipsum illud atque posuisse, non quo ita pronuntiaret, sed quia hanc scripturam ab aliis quoque velut Plauto ibi retentam esse scimus, ubi ac pronuntiabatur'. Consentit quod de Firmici eius voculae usu eruimus. Omnibus enim quinque locis quibus ante consonantem forma atque posita est in libello de errore, formandae clausulae servit. In Mathesi atque ante consonantes invenitur quadragies septies, et quadragies sexies in clausula, unde unum qui obstat locum, fol. CIr col. I v. 35, ad legem redigendum esse patet. Ante vocales nusquam in libro de errore forma ac scribitur sed semper atque: contra ut ante vocalem neque pro nec scribat, minime Firmicus curat, immo duodevicies ante vocalem nec ponit, ter neque, idque sola in formula neque enim (VI 7. XIII 3. XXIV 5) ut Statius et Martialis, cf. Skutsch, Forschungen z. lat. Gramm. u. Metrik I, p. 61 adn. At in excerptis Bibliacis semper forma neque occurrit et ante vocalem et ante consonantem (hoc quinque illud sex locis, v. indicem). — De vocula ve (cf. Wolff p. 640) annotetur uno quo exstat libelli de errore

sine elisione = _____ (quod multis eiusmodi exemplis commendatur Arnobianis); si minus, habes clausulam ferendam ______ 117,25 necis ac vitae auctoritatem scribendum cum M pro vitae necisque auctoritatem, nisi forte hic quoque non elidendum. — 17,8 scribendum (Mens... cuncta regit atque componit, et ... ignita ac sempiterna) agitatione perpetuat ut habet ed. princ. (perpetua codd., perpetuatur Nemethy, Kr. et Sk.), cf. 280 7 et fol. LXXII v col. I v. 40. — 246, 24 adornantur recte se habet, cf. de err. XXI 2. — 258, 16 dantes non delendum, et quia ac ante exhibentes ferri non potest (v. infra) et quia verba pariter ac dantes clausulam praebent usitatissimam (v. ad II 3); scribendum: accipientes pariter ac dantes, exhibentes fidele commercium.

§ 5. 6 XXXI

loco eam clausulae gratiae adhibitam esse, cum ceterum semper vel dicatur; particulae në nihil est cum clausula¹).

Diversarum eiusdem vocis formarum ad clausulae arbitrium electarum duo observavimus apud Firmicum exempla. In libro de errore variantur formae vinculum et vinclum, nam XII 8 scriptum est vincla sustinuit = ______ sed XXV 4 vinculo jungeretur = ____ In Mathesi Firmicus semel utitur forma inplicitus 230, 12: semper inplicitos = ___ cum ceteris (duodequadraginta) locis semper forma implicatus exstet; unde locum de err. I 1 correximus.

His quidem in universum explicatis transimus ad § 6 proferendas novas lectiones, quas codice iterum accuratissime inspecto locis adhuc plane obscuris eruimus, et ad pertractandos quosdam locos, quibus diligentiore opus est interpretatione, quam quae sub textu addi possit. Solius folii 1 verba suo loco fusius enarrabimus. Minora tamen, velut quod II 3 fuerunt exstat in codice, ubi fucrant falso legebatur a Flacio Bursiano Lorenzio, emendabatur a Bursiano, sub textu breviter adnotasse satis habebimus. Idque monemus, ubicunque nil de iis lectionibus memoratur, quas olim (Mus. Rhen. LX 273 sqq.) publici iuris fecimus, ibi eas iterum diligenti examine habito certissime confirmatas esse.

Cap. V 2 in versu Mithriaco adhuc ferebatur scriptum esse in codice (Μύστα βοοκλοπίης) CYNΔΕΞΙΕ (πατρός άγανοῦ), quod in νίε δέξιε correxit Bursianus, cuius coniecturam probavit Cumont (Textes et Monuments figurés

¹⁾ Addimus quae Minucii Felicis Octavio nuper perlecto de vocularum que et atque usu notavimus:

que in clausula 23 locis = 71,9%

que extra clausulam 9 ,, = 28, $1\frac{1}{0}$ Sed valde dubitamus an etiam p. 5, 6 (Halm). 12, 2. 27, 18. 80, 1. 46, 25 clausulae que quodammodo serviat. Restarent tunc voculae que extra clausulam usurpatae exempla quattuor == 12,5%. atque ante conson, in clausula 6 locis = 75%

atque ,, ,, extra clausulam 2 ,, = 25% Sed 47, 14 fortasse clausula statuenda est, ut unum exemplum (81, 11) supersit. De Arnobio alibi agemus.

relatifs aux Mystères de Mithra, tome II p. 14), repudiavit A. Dieterich (Mithrasliturgie p. 218), qui adiectivum συνδέξιος ut formatum ad imitationem talium adiectivorum quale σύνθρονος σύνεδρος σύνναος explicari posse et ad sententiam aptum esse censuit; quod fusius Friedrich l. c. p. 19 sq. exposuit. Sed tota haec interpretatio, quippe quae deum Mithram eo versu appellari statuat, stare non potest. Neque enim unquam Mithram cognomine Mvorns ornatum esse Cumontii indicibus probatur (tome II p. 532, 'Noms de Mithra'). Ac quo modo μύστα βοοκλοπίης deus ipse βουκλόπος compellari potest? Deinde quis est Mithrae πατὴρ ἀγαυός? Nusquam quicquam de Mithrae patre traditur, et qui fieri potuit, cum nullo patre genitus ex petra natus sit Deòc έκ πέτρας? Quare 'Petram Genetricem' complures tituli tradunt (Cumont l. c. p. 533), patrem nullus. igitur Mithram ipsum eo versu patet appellari, sed mystam Mithriacum; 'πατηρ ἀγανός' autem ipse est Mithras, qui etiam in quibusdam titulis 'genitor' appellatur. Quamquam etiam de cognomine 'pater' eorum Mithrae mystarum cogitari potest, qui summum gradum mysticum assecuti sunt; sed obstant Firmici verba, qui cum citato versu pergat Hunc Mithram dicunt . . . voce πατοδε ἀναυοῦ deum Mithram significari ipse videtur confirmare. Nec tamen magna est Firmici in rebus Mithriacis auctoritas, quippe qui paulo ante triformem illam deam cum Mithrae cultu confudit, cui re vera nihil est cum Mithra, cf. Cumont l. c. tome I p. 29, II p. 14 adn. 1)

Haec cum pro certo statui possint, in accuratiore versus interpretatione haeremus ac paene desperamus. Neque enim ut ferebatur CYNAEIE in codice scriptum est, sed luce clarius CYNAEIE legitur:

Μύστα βοοκλοπίης συνλέξιε πατρὸς ἀγαυοῦ. Quid hoc est? συνλέξιε scriptum pro συλλέξιε non ita

¹⁾ quod tamen impugnat argumentis haud spernendis Römer in 'Jahrbuch f. sexuelle Zwischenstufen' V n p. 725—727 (Lips. 1908).

mirabitur quisquis c. II 9 CYNX EPOMEN pro συγγαίρομεν et c. XIX NYNΦE scriptum esse pro νυμφίε observaverit. Est ratio in hac absurditate. Sed quid est oullétie? Possis cogitare derivatum esse adjectivum quoddam συλλέξιος de substantivo σύλλεξις¹), quod ut 'conventus' vel θίασης intellegas, unde συλλέξιος ut θιασώτης vel tale quid interpreteris. Sed hoc verum esse vix credamus, et levi mutatione probabilem emendationem invenire frustra conati sumus, quamvis multa tentaremus, quae enumerare nihil refert. Nihilo minus tota versus sententia videtur perspicua esse. Nam cum obscurum illud adiectivum συνλέξιε, utut emendandum est, sensum fere habuisse adiectivi alicuius quale 'particeps' et cum genetivo Boonloning struendum esse veri videatur simillimum, hanc nisi egregie fallimur habemus sententiam: 'Mysta, particeps boum raptus patris augusti' quod idem est atque 'initiate sacris Mithrae'. - An latet in illa voce imperativus velut συλλάμβανε²) (quod exempli gratia proferimus, non quo sic emendari posse censeamus)?

Paulo post O nefariae legis fugienda commenta legebatur a Flacio et Bursiano; barbarae pro nefariae legit Reifferscheidius, sed barbaricae scribendum esse censuit Halmius, 'nam spatium, quod indicat Lorenz, maius est'. Quod recte conclusit, nam nos litteras barbarice in codice certissime dispeximus.

Initio folii 5^r olim sub verbis a π_2 scriptis quae armata clipeo lorica tecta has litteras dispeximus: que armata cli.e. lor... tec (Mus. Rhen. LX 279), deinde cum Friedrichius l. c. p. 8 collato loco Macrob. Sat. I, 17, 16 (Eyssenhardt) editionis principis verba ut armata clypeo lorica thoracae gladio et hasta magis ad rem pertinere contendisset, quam quae in codice exstare viderentur, dubitavimus (ibid. p. 419). At iterum loco diligenter examinato pro certo affirmare possumus haec scripta esse:

¹⁾ quamquam aliud talis derivationis exemplum praesto nobis non esse confitemur.

²⁾ vel potius συλλάζεο ut monet Krollius.

ut .rmata clype. loric.tec... Recte igitur se habet, quod Flacius ut praebet, ubi π_2 supra scripsit quae, et quod clypeo, non clipeo exhibet. In iis quae sequuntur tunc cum ipsum codicem inspiciebamus, frustra laborabamus, nam quas post tecta dispiciebamus litteras: $ad \cdot r$ et er in fine lineae, apte suppleri posse desperabamus. Nunc quae collato loco VII 6 sepulta in loco est pariter et consecrata coniciebamus, in tabula photographica certissime agnoscimus: pariter (in fine lineae!) & (initio lineae sequentis, ubi -te legebat Lorenzius) consecratur (quod iam pridem certum). Litterae deinde $ad \cdot r$ facillime supplentur adoratur, cuius vocis et creberrimae apud Firmicum (v. indicem) et accuratissime quadrantis in spatium satis clara vestigia in exemplo photographico nunc vidimus. Ita restituta sunt verba aptissima, quae in nostro contextu leges.

De totius loci argumento pauca addenda sunt, quoniam haec non satis intellegi ex Cumontii verbis concludimus (II p. 14: 'La suite, où il est question de la division de l'âme en trois parties, ne paraît avoir aucun rapport avec les mystères mithriaques'). Non ipsum sane Mithram spectant quae sequuntur, sed Firmici de Mithra licet falsam expositionem. Quae enim ratio sit inter ca quae ante lacunam a Firmico disserebantur, et ea quae in fol. 5r tractantur, rectissime explicat Oehlerus in adnotatione: 'In iis quae exciderunt scriptor disseruisse videtur de triformi, quem supra memoraverat vultu Mitrae deae, indeque viam sibi. munivisse cum ad alia de triade sacra ethnicorum commenta, tum ad celeberrimum illud Pythagorae et Platonis de triplici animae divisione philosophema, quod in iis quae statim sequentur refutare studet'. Deinde de verbis ut armata ... consecratur: 'Verba refer ad imaginem aut Mitrae aut Minervae Iovis capite natae virginis bellicosae, quam pro "irae" (cf. paulo infra) primae ex Platonis commento animae partis, tamquam simulacro posuisse videtur'. Res omnino perspicua fit observata ratione, qua alibi in eodem libello Firmicus

utitur ad refellendas profanarum religionum superstitiones. Etenim si memineris capite II Firmicum tractatis insis Osiridis sacris de physica ratione egisse, quam 'sacrorum defensores' (velut Porphyrius, cf. XIII 4) adderent, eamque acriter inpugnavisse, porro si in capite III legeris, quae ibi eodem modo primo loco de ipsis Magnae Matris et Att dis sacris, altero de physica ratione enarrantur. iam apertum est, quonam vinculo Platonica animae tripertitio cun religione triformis illius qualiscunque Hecatae. - nam 'Mitram deam' merum Herodoti commentum esse nec quicquam commune habere ipsum Mithram cum dea ulla triformi affirmat Cumont l. c. II p. 17 - coniungatur. Est physica ratio, est symbolica interpretatio, qua defensores sacrorum illius deae Chaldaicae (Cumont l. c. I p. 29 adn. 7: II p. 14 adn.: Kroll, de orac. Chaldaicis. Vratisl. 1894, p. 28 sq. 1), quam temere Firmicus cum Mithra commiscuit. conciliare religiones traditas cum doctrina philosophica studebant. Consentiunt inter se accurate tres deae formae et tres animae partes. Prima pars quae ut armata chipeo lorica tecta adoratur pariter et consecratur, ira est in capite constituta. Altera deae pars, quae in asperis secretisque silvarum agrestium ferarum sortitur imperium, ita ad mentem alteram animae partem refertur, ut cor in quo mens ponitur, diversarum cogitationum varietatem, quas multiplici intentione concipimus, in modum silvarum tenere dicatur. Tertia Hecatae forma, quae libidinum vias, quae prava desideria, quae praeposterae cupiditatis monstrat inlecebras, tertiam animae partem significat in iecore constitutam, unde bibido nascitur et voluptas. Iam nihil hoc loco obscurum.

Cap. V 3 olim incerti haerebamus, quidnam manus

t) Hoc loco inspecto cognosces mirum in modum consentire cum doctrina a Firmico tradita locos complures Platonicorum philosophorum, quibus de Hecata animae fonte disserunt, quibusque etiam quae ratio sit illi Hecatae cum igni deo illustratur. Quae ibi breviter stringuntur, Firmici testimonio nunc satis intellecto melius explicantur. De hoc argumento fortasse alio loco fusius agemus.

prima eo loco praeberet, quo a π , scriptum est estimat. Certas solas dispiciebamus litteras st. de praecedenti littera dubitabamus, essetne e an o, et plane obscurata videbantur quae sequentur. At cum in linea sequenti non queqs a manu librarii scriptum sit, ut olim credidimus, sed que prepostere ita sub verbis quæq sopores a n. superinductis delitescat, ut p sub q3, re sub so, post sub por, er sub es, e litterae certa vestigia post sopores perspiciantur, apertum est sic totum locum restituendum esse: Ultima pars tripertitae istius divisionis est (quae) libidinum vias, quae prava desideria, quae pracposterae cupiditatis monstrat inlecebras, et habes structuram omni ex parte congruentem cum periodo antecedenti: Tertia etiam pars est quae . . sortitur imperium. Quae cum postea demum intellexissemus, ipsum codicem inspicere non iam potuimus, sed in tabula photographica satis certa vestigia litterarum est que sub voce estimat dispeximus. Paulo post priores (praeter Bursianum et Halmium, qui correctoris n. nugas arripuerunt) scribebant cum Flacio: Ideo unam partem capiti adsignant, ut hominis iram ouodammodo denotare videatur, ac nos olim deno. (re) legere nobis videbamur. At certae solae sunt litterae . en (et re initio lineae sequentis), d et o dispici non possunt, et litteris ta vix spatium relinquitur. Porro cum denotare nec facile intellegi posset nec in usum Firmicianum quadraret (cf. Mus. Rhen. LX 282: nullum eius verbi exemplum habet Firmicus), scribere maluimus tenere, quod et spatio aptissimum est et correcturae m (renis: t sub r, e sub i!) ansam dedisse videtur et verbis sequentibus supra allatis certissime confirmatur.

Deinde in refutatione Platonicae de tripertitione animae doctrinae omnes adhuc editores legebant etenim quod potest dividi corpus est, nos olim legebamus Quid etenim... priorum errore decepti, a qua lectione vix da 1) profectus Skutschius coniecit Quia etenim, cum

Quamquam in Minuc. Fel. Octav. verbis (X, 2 p. 14, 10

nos rhythmicis rationibus putaremus quodammodo eam excusari posse. At quod Q legebamus, O est; quod ui videbatur, est m; quod d credebamus, n est (quae litterae, ubi scriptura fere prorsus evanuit, non ita multum differunt); quas denique litteras ut et et priores et nos agnoscebamus, sola e est hasta aucta transversa longiore, quam nos olim litterae t hastam superiorem fingebamus: Omne enim quod potest dividi corpus est (4 cretici!) recte se habere apparet. Conferre tamen liceat locum XIV, 2 Nam omne quod vescuntur homines penus vocatur. — Paulo post ubi O egregia nobis videbamur perspicere ex Krollii coniectura, decipiebamur unciali litterae E forma, qua novum colon incipitur; nihil igitur mutandum.

In folio 12^v (cap. XII 8 sqq.) non Saturnus regno timens exstat in codice loco obscurissimo, ut Flacius ceterique legebant, sed pregno, i. e. pro regno timens. Mox ubi deceptus (Juppiter dormit) cum Flacio scribebant, quam vocem in P fere evanuisse Halmius testatur, nos litteras inui certissime dispeximus, cum litterae tus in novae lineae initio omnino clarae sint. Novo sic lumine oratio ornatur: Et contra voluntatem uxoris et filiae Troianis auxilium ferens invitus Juppiter dormit. Respondentibus inter se vocibus contra voluntatem et invitus ridenda deorum inter se contentio non sine sale illuditur. - Paulo post casus pro cultus priorum iam olim perspiciebamus, de priore adiectivo attributo dubitabamus; nunc, quod iam tunc incerti proponebamus, satis certis in codice vestigiis inducti, acerbi restituimus. Cernuntur enim litterae wi finientes, et modulo adducto spatium accuratissime congruere vidimus cum eo spatio, quod aliis codicis locis vox acerui — sic enim semper pro acerbi scriptum explet, scilicet XVI 3. XIX 7. Deinde non Ad istorum cultum sed Ad horum c., et difficile est intellectu, quo-

Halm) cur etenim occulture ... secreta sint? nullus adhuc editor vitium suspicatus est.

modo ist(orum) legere priores ibi potuerint, ubi ne spatium quidem trium litterarum datur.

Capitis XIII exordium olim l. c. p. 286 sq. restituimus et interpretati sumus. Haec nunc habemus addenda. Ubi olim priorum editorum auctoritate nimium confisi mortalitatis legebamus, nunc mediocritatis esse scriptum pervidimus, ut iam pridem Skutschius ex aliorum ecclesiasticorum exemplis (cl. Buenemanno ad Lact III 30.1, Lullo epist. 1 Migne 96, 819 B ut meae mediocritatis carinam fulcire dianeris tuis almis oraminibus etc. ep. 4 p. 821 D) proposuerat. Quae lectio clare confirmatur loco quodam Matheseos. Nam cum textus restitutus nunc sic legatur: Discite etiam sacrosancti imperatores venerandum Alexandriae numen unde sumpsit exordium, ut et huius inepta fragilitate detecta ad veritatis exordium mediocritatis nostrae sermo revocetur, mirum in modum consentit Matheseos libri VII finis sic compositus (fol. C', col. I v. 10 sqq.): Haec tibi Mavorti decus nostrum partili explicavimus ratione collecta, ut omnia tibi secreta divinae istius artis mediocritas nostra manifestis interpretationibus intimaret. his explicatis sermo totus ad expositionem Sphaerae Barbaricae transferatur. Cf. LVIII^r col. I v. 35. CXII^v col. II v. 43. Minuc. Fel. V 5. Arnob. I, 1 et 38. — Sequentem periodum ex parte quidem iam pridem Krollii ingeniosa coniectura sanatam, quam veram esse nostra tunc codicis perquisitione apparuit, ut totam reficeremus, contigit observato eo more, de quo supra disputavimus, distinguendi et maiusculas in colorum initiis ponendi. Etenim cum vox religioso maiuscula ornata sit, iam apparebat eam vocem obscuram, quae antecedebat quamque 5-6 litteras complecti spatium docebat (v. l. c. p. 287), non sequentia (quod clausula commendabat -osa famis immineret = _____, sed ad praecedentem sententiam pertinere. Porro cum formam famis genetivam esse pateret, desiderabatur subjectum verbi immineret, unde et genetivus famis penderet. His conclusis et variis conaminibus frustra tentatis in vocem exitium denique incidimus ac

§ 6 XXXIX

statim litterarum in codice vestigia plane in eam quadrare cognovimus. Adiectivi malitios. extremam litteram. quae antea a legebatur, certe dispicere non potuimus, sed duarum hastarum vestigia non malitiose (famis), sed malitiosu (exitiu) supplendum esse comprobabant. Vix opus est monere, et optimam clausulam sic effici (___ ___) et structuram apud Firmicum usitatissimam. Nam et vox exitium ab eo saepissime ad efficiendam clausulam in fine coli ponitur (duodecies in uno libello de errore), et talis eius vocis cum genetivo explicativo structura tam crebra est ut taedium moveat (cf. Cl. Moore, Julius Firmicus Maternus, der Heide und der Christ, Mchn. 1897, p. 22), et talis verborum collocatio multis locis deprehenditur. velut XVIII 6 onerosum paupertatis imminet pondus. Math. 274. 14 mortis violenta decernit exitia, fol. LXIX^v col. II v. 18 citum mortis praeparatur exitium. LXXIIIv col. I v. 5 varium calamitatis exurait exitium. LXXIV^r I 3 maxima infortuniorum decernuntur exitia. LXXV^r I 36, 42. LXXV I 44. LXXXI I 34 cet. Denique de errore XXV 3, quem locum p. XXIV recte a nobis emendatum esse nunc non negabis. - Cetera recte se habent. ut l. c. p. 287 exposuimus, nisi quod pro in earcerem abreptus, ut tunc lectionem a.reptus supplebamus, arreptus in codice exstare vidimus, quae vox semel in Mathesi simili modo usurpatur (LXXVI I 29 ... uxorem eius alter violenter arripiet), cum abripere quod sciamus nusquam in Mathesi adhibeatur, et quod divine, non divina a codice exhibetur.

Sequitur folii 17^r initium miserrime adfectum, quod l. c. p. 288 sic reficiebamus: Videtis, ut vestros commenticios et fictos deos turbulentus error excogitat, ut superstitionibus anilibus et formae nobis deorum traduntur et nomina. At inter ut et commenticios nihil certi dispici potest, et cum deinde nobis et clare legatur in codice et in Firmici huius loci fonte traditum sit, Ciceronis scilicet de natura deorum libro II (v. Skutschium l. c. p. 267), vox vestros, quae sola Flacii nititur auctoritate, stare non

potest. Supplevimus istos, quod et spatio aptum est et sententiae potissimum satisfacere videtur. — Vocis traduntur olim solam videbamus extremam litteram r et supplebamus Flacii secuti lectionem traditae sunt, quae quod iam Flacii aetate hic locus obscurissimus fuit, nullam habet auctoritatem. Nunc vero ante r finalem hasce litteras dispeximus: r, a vel e, ntu: habemus igitur-rantur vel -rentur. Verbis in -ro cadentibus perlustratis (in Gradenwitzii laterculis) et ad rem pertinere et in spatium quadrare videbatur maxime verbum generare, cuius etiam primas quattuor litteras, q praesertim, agnoscere tunc nobis visi sumus. His iam collectis Cicerone iterum inspecto egregiam eius coniecturae confirmationem invenimus; dicit enim: quae res genuit falsas opiniones erroresque turbulentos et superstitiones paene aniles. Neque a Firmici usu dicendi verbum generare alienum esse ex indice cognosces. Collatis denique locis XII 5 videat ut Herculis . . . abegerit boves et XXI 2 viden ut . . . turba succedat et respecto ipso Ciceronis textu conjunctivum maluimus ponere. Paucis versibus post non servata (luceret) scriptum est, quod olim legebamus pro priorum nugis, sed renata, quae lectio etiam multo aptior est: ut investigatis omnibus atque detectis, quae sacrilegus error absconderat, veritas renata luceret. Verbum renasci Firmicus in deliciis habuit, cf. ind. et l. c. p. 277.

In foliis $20^{\rm v}$ et $21^{\rm r}$ plurimos locos corruptos iam olim (l. c. p. 289-295) sanavimus. Addenda habemus haec. Cap. XX 5 talem textum Halmius praebet: et licet adhuc in quibusdam regionibus idololatriae morientia palpitent membra, tamen in eo res est ut e Christianis omnibus terris pestiferum hoc malum funditus amputetur. Ferri poterat illud e Christianis, quamquam minus acute dictum est quam solet Firmicus. Neque exstant in codice litterae an (quas incertas esse litteris inclinatis indicabat Halmius), sed at, neque litterae xpi ut alibi siglum sunt nominis Christi $(\chi \tilde{\varrho}\iota_{i})$ sed simplicem vim habent litterarum Latinarum xpi: tamen in eo res est ut expiatis omnibus

§ 6 XLI

terris pestiferum hoc malum funditus amputetur. Quid inveniri possit aptius?

In disserendo lapide sancto (XX 6) haec leguntur in principe ceterisque editionibus: (Lapis autem hic sanctus... in angulo positus duorum parietum membra aeguata moderatione) conjungit, sed in codice nihil certi legi potest nisi Unde nos olim ex multis et eiusdem libelli et Matheseos locis plane consentientibus supplebamus conponit (1. c. p. 292). Ac ne nunc quidem plura legere licuit, quoniam scriptura prorsus exalbuit, sed spatium longius est quam quod voce componit expleatur, immo ut iam Halmius monebat, 12-15 litterae videntur scriptae fuisse. Quare aptius nobis aliquamdiu visum est verbum conplectitur: ac sane iam pridem in fine lineae quamvis incertam litterae rumbram dispiciebamus. Cf. XV 4 populatione conplectitur. Math. 34. 24: circumfusione complectitur. At scribit nunc Huelsenus1): 'complectetur ist unmöglich. Zu lesen ein r als Endbuchstabe eines Verbums, das aber nicht mehr als sechs Buchstaben gehabt haben dürfte. Der Rest der Zeile, Platz für 6-7 Buchstaben, scheint mir nie beschrieben gewesen zu sein'. Unde in re dubia vocem conponit tam multis locis similibus commendatam praetulimus.

Duobus versibus post loco adhuc obscurissimo Bursianus et Lorenzius legebant xiol...a, nos x.ol.ta. Bursianus proponebat ex collata vel conciliata, nos illis vestigiis solam satisfacere censebamus vocem exsoluta, quam aliquo modo ferri posse probare studebamus l. c. p. 293 sq. At nisi VI 4 exstruit et XX 7 exspirat nusquam in codice s post x scripta est. Aliud igitur ten-

¹⁾ Benigne intercedente Gustavo Koerte Reverendissimus P. Ehrle a nobis oratus, ut folii 21^r locis obscuratis chymicae artis subsidia adhiberet, rescripsit persuasum se habere nullum auxilium ab arte chymica exspectari posse: 'Die Lücken entstanden durch fast völliges Abbröckeln der Tinte von zu fetten oder zu kompakten Stellen des Pergaments.' Deinde benevolentissime Chr. Huelsen locos illos iterum examinavit et quae dispexerat nobiscum communicavit. Quare gratias summo viro hic quoque agimus.

tandum erat, ac recte quin nunc suppleverimus exhibita, vix dubitamus, cuius vocis litterae accuratissime quadrant et in spatium et in vestigia veteris scripturae¹), quaeque sententiae aptissima est: (Christus) corporis et animi diversitatem exhibita immortalitate consociat. Res certs fit collatis duobus Matheseos locis. In ea enim verbum exhibere, quod in libro de errore non exstat, quinque locis invenitur. Quorum tres minoris sunt momenti: LVII II 29 amicis fidam amicitiae necessitudinem exhibens. LXIV II 23 exhibebunt integros conjugales affectus. LXIII II 11 amicis exhibentes amorem (sic AD; honorem N et Marc. VI 156). Sed Math. 195, 21 ut eo de quo agimus loco vox diversitas vicina verbo exhibere ponitur: ... laborantibus hominibus ac varia rerum diversitate sollicitis nurum ac fidele patrocinium defensionis exhibui. Utroque loco malitiosa diversitas deletur exhibita aliqua re. liter miram plane 'disparatarum' notionum 'associationem psychologicam' (ut nostris terminis utamur) deprehendimus Math. 253, 16 et eo de quo agitur loco: utroque enim finitima est verbo exhibere structura quaedam vocum vires et colligere. Math. 253, 16: . . . exhibentes fidele commercium. Erunt sane in omni negotiatione solliciti (cf. supra Math. 195, 21!) utiles et qui substantiae facultates suis viribus colligant. De err. XX 6 (Christus) veteris et novi testamenti in unum colligit vires, aut ... diversitatem exhibita . . . (v. supra). Unde apertum est et exhibita et vires (nam antea legebatur acntes, v. l. c. p. 293) recte a nobis emendatum esse. Eiusdem periodi finem ut recte emendaremus, rursum maiuscula effecit, qua periodus sequens Uos nunc Constanti . . . incipitur. Qua voculam praecedentem plane obscuratam et macula spurcatam non fuisse at vel tale quid probatur, quod olim

¹⁾ Scribit sane Huelsenus de hoc loco: 'excolata scheint mir ziemlich deutlich; x, o und l sind ganz sicher; exhibita unmöglich', nec negandum ex conlata aliquo modo ferri posse (ex collata iam Bursian). At argumenta supra allata evincere nobis videntur exhibita veram esse lectionem.

l. c. p. 294 non sine iusta causa videbamur suspicari. sed ad antecedentia referendam esse. Nihil aliud igitur potest fuisse nisi sit, quod clausulae gratia transponendum esse non iam credimus, v. p. XXVI. Periodus illa sequens adhuc corruptissima duabus novis lectionibus facile sanata Etenim cum olim legeretur: Vos nunc . . . et venerandae fidei vestrae imploranda virtus est. supra homines erigitur et a terrena fragilitate separatur, caelestium se rerum societate conjungit, quae in omnibus actibus suis prout potest dei summi sequitur voluntatem, sententiam plane obscuram resarcire conabantur inserta bis voce quae (post virtus est et separatur). At habet codex non separatur, sed separatus, nec que (in omnibus), sed qui. Quo elegantissima exsistit periodus, quam in nostro contextu Supersedemus quidem plura addere, sed facere non possumus, quin eosdem locos Matheseos, quos supra ad confirmandam emendationem exhibita attulimus, nunc iterum comparemus.

De err. XX 6/7 poris et animi diversitatem exhitalitate consociat...

Supra homines erigitur et a terrena fragilitate separatus caelestium se rerum societate coniungit, qui ...

Math. 195, 21 sqq. | Math. 253, 16 sqq. in unum colligit hominibus ... varia exhibentes fidele vires, aut certe cor- rerum diversitate sollicitis purum ac fidele patrocinibita homini inmor- um defensionis exhibui. ... ut a terrena

quodammodo conversatione sepositus ... caelestibus me ac divinis disputationibus adplicarem.

commercium. Erunt sane in omni negotiatione solliciti, utiles et qui substantiae facultates suis viribus colligant, patres familiae ab omni luxuriarum sepositi voluptate, iusti. sibi vacantes et a conversationis publicae strepitu separati...

At sententiae tribus his locis similitudo est nulla!

In folio 28^v novis lectionibus hos duos locos correximus. In fine longi excerpti ex Apocalypsi ita habet codex (et Flacius): et eos regnum . . . Mutavit in nos Bursianus pronomen eos, 'quod quamquam respondet lectioni codicis Alexandrini avrovo, tamen ex eo quod sequitur regnatimus Firmicum huão quod etiam Cyprianus et Primasius habent legisse manifestum est.' Bursianum secutus est Halmius quamvis litteris inclinatis incertam lectionem (regna)bimus indicans. Sed aperte in codice exstat regnabunt litteris nt maiusculis in ligaturam confusis, quod Skutschius iam pridem suspicatus erat. Recte igitur etiam eos se habet. — In fine folii (XXVII 8) Bursianus legebat (Neminem aput idola profusus sanguis) munit. auod auo modo intellegi possit non perspicimus. Rectius Flacius post quinque in fine lineae hastas rectas (nam nit initio lineae insequentis scriptum est) litteram è agnoverat et correxerat iuuerit. At quinque illae hastae nec mu sunt nec iuu, sed inu: Neminem aput idola profusus sanauis invenit. Haec verba et in clausulam exeunt optimam et sensum praebent aptissimum. Nam quid sibi velit hoc loco verbum invenire positum, facile intellegimus collato loco XXV 2: Sic divina dispositione quicquit Adam perdidit Christus invenit. Christi igitur sanguis profusus perditam hominibus salutem vel ipsos perditos homines invenit, aput idola profusus sanguis neminem invenit.

Restat ut de nostra edendi ratione pauca adiungamus. Notavimus sub textu omnes unici codicis lectiones a contextu nostro discrepantes, tacuimus editionis principis sordes, ut quam ex Palatino codice fluxisse luce clarius sit. Unde nihil refert de illa memorari nisi quae locis aperte in codice corruptis Flacius tentaverit. Ceterorum coniecturas, nisi quae rectius lecto codice irritae factae essent, diligenter attulimus. De distinctione codicis quam accuratissime in apparatu rettulimus; scito igitur, ubi nil adnotavimus, ibi codicem nos semper in distinguendo secutos esse. De testimoniis sacrarum lectionum satis habemus Bursiani verba (praef. p. IX sq.) expressisse: '... manifestum est Firmicum usum esse vetere illa librorum sacrorum interpretatione Latina secundo p. Chr. n. saeculo in Africa nata de qua dixit Lachmannus in praefatione novi testamenti tom. I. p. X sq. . . . Plerumque autem

testimonia illa ad verbum consentiunt cum iis quibus Cyprianus utitur, ex quo haud raro corruptam codicis scripturam emendare licuit: magis etiam quae ex apocalypsi petita sunt cum Primasii saeculi sexti scriptoris testimoniis a Lachmanno in editione N. T. adpositis consentiunt .... quod exemplis deinde Bursianus confirmat. Addimus quae Moore (Julius Firmicus Maternus der Heide und der Christ, München 1897 Diss.) p. 31 sq. exposuit: ... wegen der Reihenfolge, in welcher die Citate angeführt werden, müssen wir annehmen, daß Firmicus Cyprians Werke, besonders die Testimonia und die Schrift ad Fortunatum benützte. z. B. 18, 4-7 zitiert Firmicus hintereinander Es. 65, 13, 15; Ps. 33, 9 und 10 sq.; Io. 6, 35 7, 37. 6, 53....1) Dieselben Citate kommen in der gleichen Ordnung bei Cyprian vor, Test. 1, 22; vgl. de errore pr. r. 19, 3-6 mit Test. 2, 19; d. e. 20, 2 sq. mit Test. 2, 16; d. e. 27, 5—8 mit Test. 2, 15; d. e. 28, 7—29, 2 mit ad Fortun. 2-5; von den siebzig Zitaten bei Firmicus fehlen nur zwölf bei Cyprian. (Vgl. Dombart, Zeitschrift für wissenschaftl. Theologie 22, 375 f.)'. Nos tamen in recensendis testimoniorum verbis ea tantum vitia correximus, quae librariorum aperte incuria orta non ipsius Firmici esse appareret. Neque enim aut Cypriani aut Primasii, sed Firmici nobis verba restituenda erant. atque 'memoriter eum nonnunquam libros sacros citasse' Bursianus p. XI probavit. — Adiecimus sub textu locos similes ex Mathesi et a Moorio l. c. et a nobis collectos. quibus collatis ad emendandum textum satis bonum fructum cepimus. Ac posuimus paginas et lineas editionis Krollii et Skutschii (Lipsiae 1897) in afferendis locis librorum I—IV et procemii libri V, in ceteris editionis principis, quae prodiit Venetiis 14972), folia columnas

¹⁾ Quod vitium ridiculum Moore hic admiserit, tacemus.
2) 'Iulius Firmicus de nativitatibus.' In calce libri legitur: 'Impressum Venetiis per Symonem papiensem dictum bivilaqua 1497, die 13 Iunii.'

lineas, et monemus singulas columnas quadragenas quinas lineas tenere; sed ne frequentibus editionis principis vitiis deciperemur, collationes suas codicum ABDN Marc. VI 156 omnibus iis locis inspicere liberaliter Skutschius nobis permisit.

Adiecimus indicem scriptorum et indicem verborum plenissimum, quo composito ut iam ipsi haud mediocrem utilitatem nobis paravimus, ita omnibus gratum nos fecisse confidimus. Accedent syntactica quaedam memorabilia.

Gratias denique pro oblatis beneficiis agamus. Skutschius enim praeceptor noster iam pridem in omni opera adiuvare nos solitus, ut olim ad studia Firmiciana nos admovit, ita huic quoque labori semper adfuit plagulasque correxit, neque alter Aristarchus Firmicianus W. Krollius id ipsum munus invidiosum suscipere orantibus nobis abnuit. Tertius libelli emendator fautorque benevolentissimus F. Bollius exstitit, quo eodem intercedente factum est, ut Paulus Lehmann de studiis suis Flacianis quaedam ad rem nostram pertinentia insigni comitate nobiscum communicaret. De P. Ehrlii, Huelseni, Koertii erga nos benevolentia p. XLI¹ rettulimus. Atque etiam praefectos Bibliothecae Regiae Universitatis Vratislaviensis et Tabularii Urbici Ratisbonensis petentibus nobis benigne obsecutos esse grato animo confitemur.

Vratislaviae.

K. Z.

CONSPECTUS LIBELLI.

Praefatio	p. V
§ 1. De editionibus et studiis Firmicianis	,, V
De editionibus — De recentiorum studiis criticis.	
§ 2. Codicis accurata descriptio	"IX
De Palatino et Mindensi — De correcturis	
— Orthographica.	
§ 3. De codicis distinctione ac de clausularum	
dispositione	" XIV
§ 4. De nostra distinguendi ratione	" XXI
§ 5. De clausulis Firmicianis	" XXIII
De clausularum formis — Prosodiaca — De	
clausularum efficiendarum artificiis.	
§ 6. De novis lectionibus deque locis quibusdam	
difficilibus quaestiones criticae et exege-	
ticae	" XXXI
§ 7. De nostra edendi et recensendi ratione	" XLIV
Textus	,, 1—83
Indices	,,84—120
Addenda et corrigenda	,, 120

CONSPECTUS SIGLORUM.

P = codex Palatinus unicus, v. p. IX sqq.

p = manus correctrix vetusta, v. p. X.

 $\pi_1 = \text{manus Flacii Illyrici, v. p. XI sq.}$

 π_2 = manus correctrix recens, v. p. XIII.

Fi = Flacius Illyricus in editione, v. p. V.

Wo = Wowerus in editione, v. p. V sq.

Gr = Gronovius in 'monobiblo', v. p. VI.

Mu = Muenterus in editione, v. p. VI.

Oe = Oehlerus in editione, v. p. VI sq.

Bu = Bursianus in editione, v. p. VII.

Ha = Halmius in editione, v. p. VII sq.

Kr = Krollius l. c. p. VIII.

Sk = Skutschius l c. p. VIII.

Fr = Friedrichius l. c. p. IX.

Mo = Moore l. c. p. XLV.

MR = nos in Mus. Rhen. vol. LX.

pr = priores editores.

IULI FIRMICI MATERNI V C DE ERRORE PROFANARUM RELIGIONUM

(Desunt folia duo codicis, v. praef. p. IX.)

quod in fabricatione homi- fol. 1r quod in fabricacione homi- (p.75 Halm)

In restituendis Firmici verbis in folio 1^r scriptis id maxime spectavimus, ne diutius Firmici esse ferrentur, quae re vera e Flacii ingenio orta sunt, qui suis commentis ut editionem ita ipsum codicem parum feliciter emendare studuit. Nos igitur in columna sinistra exhibemus textum ab ipso librario 1^r scriptum atque addimus uncis inclusa ea, quae a Flacio renovata sive litterarum formis priscam scripturam servavisse videntur sive sententiae apta sunt et Firmiciani dicendi generis legibus parent. Abiecimus ea, quae isdem de causis mera Flacii commenta deprehenderentur. In columna dextera repetimus verba a π_1 (id est Flacio) scripta, quae in eius editione et in ceteris omnibus editionibus leguntur. Litteris inclinatis in hac columna ea exprimenda curamus, quae a 1^r scripta non a 1^r renovata sunt. Cf. in universum 1^r 1^r

Inscriptionem addidimus ex subscriptione, quam v. 1 Quae ante ea verba, quibus in codice libellus incipitur, exciderint, facile concludi potest ex locis duobus similibus Matheseos, quibus abusus est Mo p. 7 sq., cum referri eos hoc quidem libelli de errore loco contendit (cf. Kr.): prooemia dicimus librorum III et VII. Quibus Firmicus deum fabricatorem exponit ex composita quattuor elementorum contrarietate et totum mundum et hominem ad imaginem mundi fecisse, 'ut divino illi spiritui, qui ad sustentationem mortalis corporis ex caelesti mente descendit, licet fragile sed tamen simile mundo pararet hospitium' (Math. 90, 19). His quidem etiam in procemio libelli de errore explicatis veram eam doctrinam ita ostendit a diabolo perversam esse (cf. cap. XXII), ut non ex omnibus elementis mundum compositum, sed singula elementa esse principia omnium rerum miseris hominibus persuaderet eosque ut singula elementa numinum loco consecrarent impelleret. Haec est 'perversa discretio' (p. 2, 13). Haec cum in universum Firmicus disserverit, 'specialiter' iam profitetur 'retexenda' esse: atque retexit in sequentibus, nam de Aegyptiis Phrygibus Assyriis Persis, aquae terrae aeris ignis cultoribus disputat: reddit quae in procemio pollicitus est. Sententia igitur et consilium procemii

nis artif(ex) diximus annuis perditorum comm(emorationibus)... ..... specialiter retexenda sunt .... 5 liter retexenda sunt(.) in te-.... manifestis rationibus exempl . . . . (divi) natione(m) probabimus per diab(olum) ..... 10 bolum esse inventam et per-.... ut per hoc (s)piritus macul(ata) cog ..... spe f(utur)ae fe licitatis perversa discretione perverteret mise) ros hom(ines) perpetuis 15 se ros homines calamitatibus (inplicatos.)

nis artifex effecit(,) ut antea diximus(,) annuis perditocommonitionibus rum excommuni cationibus speciastificationem veritatis | manifestis rationibus exemplorumque testimoniis divilnationem probabimus per diafectam. | ut per hoc spiritus maculata cogit(atione) spe fluxae fe licitatis perversa discretione perverteret miperpetuis calamitatibus implicitos.

cum aperta sint, ipsam primam periodum restitui posse desperandum est: nimis multa in codice prorsus evanuerunt. Ut certum tamen coniciendi et emendandi fundamentum tabulam phototypicam folii 1^r addidimus. Puncta monemus litterarum obscurarum numerum accurate non significare, quippe qui ex litteris a π_1 suppletis facile concluditur. — quod P, quae Bu. fabricacione 1 effecit non quadrat in clausulam (si modo hic est finis coli), immo deus post artifex supplendum esse probabiliter ci. Sk, v. Thesaur. l. L. II 700, 58 sqq. ut antea Flacii certe falsa quia semper ut ante diximus Firmicus dicit (undevicies in Math.: 102, 21. 103, 6. 116, 9 etc.) 8 commonitionibus fortasse verum, quoniam aliquoties ea vox apud F. exstat: Math. 278, 2. LXVI' II 18, sed Skutschii commemorationibus probatur cl. 16, 24. ac excommunicationibus nec spatio aptum est nec rei (errat Fr p. 17) et ei legi repugnat quam de Firmici vocularum ac et atque usu praef. § 5 statuimus. stificationum Fl. ed., plane alia codicem praebuisse certum est (quamquam 'veritatis testificationem' habet Arnob. III 7). 7 exemplorumque testimoniis obstat legi de voculae que usu praef. Ŝ 5 explicatae: haec fere putemus fuisse: exemplisque prolatis. S divinationem] immo imitatione, v. addenda. 10 inventam et perfectam Firmicum non scripsisse clausula docet, cf. addenda. 11 ut . . .: non perspicimus structuram. 18 futurae scripsimus cl. p. 45, 1 et Minuc. Fel. c. XXXVIII 4, p. 54, 12 Ha. 16 inplicatos scripsimus clausulae gratia, praef. § 5 (at cf. add.). calamitatibus inplicatus legitur

QUATTUOR elementa es(se) ..... inveni . . . . . dubitet, id est $ignem \cdot aquam \cdot aerem \langle et \rangle$ diversa sunt(, vel) . . potes tate contraria. In errore sunt itaque gentes, (quae cum) elementis tribuant principaquasi summum deum . . . . cetera ex ipso habeant substantiam ...., nescientes quod omnia elementa ex coniuncta, et (quod) et ipsa habeant fabricatorem deum. qui sin (gu) la (sui) s locis ordinibusque constituens (crecogitatione colligaimus, aut certe | quod oculis cernimus

Quattuor elementa esse principia creaturarum | inveniri quis dubitet, id est ignem · aquam · aerem et terram. Sed haec elementa 5 terram. Sed haec elementa diversa sunt (,) vel in potes tate contraria. In errore sunt itaque gentes, quae cum (76) elementis tribuant principatum adh(uc ..... 10 tum adhuc deputant [ignem] quasi summum deum quasi cetera ex ipso habeant sub|stantiam calore, nescientes quod omnia elementa | ex ipsa si(nt) sua contrarietate 15 ipsa sint sua contrarietate coniuncta, et quod | et ipsa habeant fabricatorem deum. qui singula suis | locis ordinibusque constituens(') creavit quod aut | mente aut 20 avit quod aut | mente aut cogitatione colligimus(,) aut certe | quod oculis cernimus

Math. 83, 28, cf. 186, 8 CIII* II 16. Mo 19. Arnob. VII 12: calamitatibus implicari. 2 creaturarum F. scripsisse vix cre-8 (creat.) nemo est qui dub. Fl. in edit., non invenitur qui dub. Bu, nemo potest inveniri qui dubitet Sk. 4 et del. Ha, at cf. Math. 90, 13 ignis scilicet et aquae, aeris et terrae; (id est — terram del. Wo, at v. Sk p. 271). 6 in ante potestate vix sanum: num scribendum sua? Math. LXXXIX I 41 Qui ad fabricationem omnium quattuor elementorum diversitate composita ex contrariis et repugnantibus cuncta perfecit. cf. v. 14 (Mo 9). 10 deputant π_i , fortasse recte: quae sequentur duae litterae dispici non possunt (at legit et aethera ci. Bu, cf. tab. phot.). ignem n, in mg., nec credamus specialiter de igni F. hic egisse: nec 18 calore recte se habet, quippe quod clausulam (quae postulatur sequenti distinctione et maiuscula) non praebeat (quamquam cf. p. 6, 13). 14 cf. ad 6. 17 Math. LXXXIX' I 28 per fabricatorem mundi deum, qui ... omnium siderum cursus ordinesque disposuit. cf. CI I 27. 90, 11. 197, 19. Mo 8.

(divina verbi sui societate) conpositum aequata (co)rporum (mode)ratio(ne) ..... II. ÆGYPTI INCOLE AQUE

aquam colunt a(quae) suppl(icant) a(quam su)perstitiosa votorum continuatione veneran(tur). Sed in salcris suis quae mysteria vocant 10 suis quae mysteria vocant addunt (tragica) funera et funesta calamitatis (metuendae certamina:

divina verbi sui societate conpositum aequata corpomoderatione in hoc loco. Aegypti incolae aqua-5 rum beneficia percipientes aquam colunt. aquis supplicant, aquas supersticiosa votorum continuatione venerantur. Sed in salcris addunt tragica | funera et calamitatis metufunesta. endae certamina

fol. 10 incestum cum sorore adulteriumque commissum, et hoc facinus severis mariti animadversionibus vindicatum. Isis 15 2 soror est · Osvris frater · Tyfon maritus. Is cum comperisset Isidem uxorem incestis fratris cupiditatibus esse corruptam, occidit Osyrim artuatimque laceravit, et per omnes Nili fluminis ripas · miseri corporis palpitantia membra proiecit. Isis repudiato Tyfone ut et fratrem 20 sepeliret et coniugem, adhibuit sibi Nepthum sororem sociam et Anubem venatorem, cui ideo caninum caput in-

2 aequata moderatio structa aliquomodo cum verbo componere creberrima apud Firmicum, cf. Mo 25. RM 292. 3 in hoc toto Fl. in ed. et cett., forsitan recte (nam clausula 5 scripturae π_1 (Fl) sententiam iustam censemus, verba non Firmiciana, quia clausulam non praebent postulatam ut videtur maiuscula littera sequente (Aquã). 6 aquae .. aquam: cf. RM 276. 10 quae .. vocant del. Wo. 12 funestae .. metuenda Sk probabiliter (cf. 23, 8 et Math. LXXVII' I 6: pugnarumque metuenda certamina); at v. praef. § 5.

14 distinct, add. nos (quod infra litteris 'd. add.' signifi-16 osyris P hic et alibi nisi quod 69, 15 osiridis. 19 dist. add. palpitantia ras. corr. P ex palpat. 21 Nepthū P, cf. W. Schulze, Orthographica p. XXVII sqq.; Nepthum vel Nephthen vel Nephthyn pr. 22 anube P. Anubim Bu Ha, Anuben vel Anubin alii.

15 Math. 226, 17 severa judicis animadversione, cf. 227, 19, de err. 18, 11. 18 artuatimque, cf. Mo p. 11.

positum est quia lacerati corporis partes artificio canis vestigantis invenit. Sic inventum Osyrim Isis tradidit sepulturae. Fuerunt sane hi aput Aegyptum reges pariter 3 ac tyranni, sed Osyris iustus praeter illud quod cum so-5 rore commisit, Tyfon furiosus impotens ac superbus. Ideo ille colitur iste vitatur. Haec est Isiaci sacri summa. In advtis habent idolum Osvridis sepultum, hoc annuis luctibus plangunt, radunt capita ut miserandum casum regis sui turpitudine dehonestati defleant capitis, tundunt 10 pectus lacerant lacertos veterum vulnerum resecant cicatrices, ut annuis luctibus in animis eorum funestae ac (77) miserandae necis exitium renascatur. Et cum haec certis diebus fecerint, tunc fingunt se lacerati corporis reliquias (quaerere), et cum invenerint quasi sopitis luctibus gau-15 dent. O misera et caduca mortalitas! Ut regibus tuis 4 per annos singulos funestas mittas inferias, neglecto deo summo, qui omnia divina artifici moderatione conposuit. et spem tuam perdis et vitam, nec ostensi tibi luminis splendore corrigeris, nec recuperatae libertatis quaeris fol 2" m insignia, nec spem redditae tibi salutis agnoscis, nec ex paenitentia praeteritorum criminum indulgentiam postulas. Frustra tibi hanc aquam quam colis, putas ali- 5

¹ dist. add. 2 osyrim. P. 3 Fuerunt v. praef. § 6. 6 d. p. summa add. 8 capita. P. 9 defleant. capita tundunt. pectus lacerant. lacertos ueterum P, em. Fl. 14 quaerere add. Ha cl. p. 7, 10 et 14 sqq., invenire Bu, repperiri add. p sup. lin. 15 dist. ante Ut add. 17 artifici P, artificii pr. 21 penitentia P, poenitentia edd. ante Ha hic et alibi. 22 dist. post colis add.

³ verba pariter ac vel et saepissime ad clausulam formandam usurpantur, cf. 13, 1. 20, 9. 22, 5. 57, 1. 66, 18, ac 53 loci sunt in Mathesi.
6 iste cf. Mo p. 14. 12 necis exitium, cf. Mo p. 22. 14 Math. LXII* II 7 sopitis omnibus infortuniis, cf. LXIV* II 41 LXIX* II 21, LXXXVV* II 25. LXXXVVI* I 5. LXXXVII* II 9. LXXXVIII* II 43. CVI* I 43. CVI* I 8. CXII* I 45. 17 Math. 90, 16 (deus ille fabricator) . . . ita hominem artificio divinae fabricationis composuit. cf. 197, 20, LXXXIX* I 36. CI* I 28. — moderatione conposuit. cf. Mo p. 25, RM 292. 18 ostensi, cf. Mo 11.

quando prodesse. Alia est aqua qua renovati homines renascuntur. Hanc aquam quam colis per annos singulos, vis alia decoctis venarum meatibus siccat, aut certe funestus regis tui sanguis inmaculat. Illam quam dispicis ignitam venerandi spiritus maiestate decoratur, ut 5 ex ipsa per veteres conscientiae cicatrices credentibus 6 hominibus salutaris sanitas inrigetur. Sed in his funeribus et luctibus, quae vere sunt funera, quae facta sunt quorum extant hodieque reliquiae - nam et sepulchrum Osyridis hodieque in Aegypto est, et cremati corporis 10 reliquiae cernuntur — defensores eorum volunt addere physicam rationem, frugum semina Osyrim dicentes esse. Isim terram Tyfonem calorem. Et quia maturatae fruges calore ad vitam hominum colliguntur, et divisae a terrae consortio separantur, et rursus adpropinquante hieme se- 15 minantur, hanc volunt esse mortem Osyridis cum fruges recondunt, inventionem vero cum fruges genitalis terrae fomento conceptae annua rursus coeperint procreatione 7 generari. Pone hanc veram esse sacrorum istorum rationem, pone propter fruges vota reddi numinibus: quid ad- 20 (78) dis incestum, quid adulterium quid miserandae animad-

1 aqua quã P. 2 renascuntur inter exarandum corr. ex renascantur P, renascantur Fl Bu Ha (recte emendabat Wo).

3 d. ante vis add. 4 dispicis P ut solet pro despicis, quod pr. (errat Fr p. 18). 5 ignita edd. ante Ha, et Sk, at cf. 45, 24 et Gr.

6 d. post cicatrices add. 7 in del. Kr. 8 veræ P, vere Fl, vera Bu Ha. quia facta ci. Ha. 9 relliquiae Sk, et certe sic legendum. 13 Et Wo, Ut P. 14 colligunt. P. diu. se P. 15 seminatur P, n add. p supra litt. t. 17 recondunt Reifferscheid Ha, reddunt P, quod frustra tuetur Fr. 18, redduntur Wo, condunt Gr Bu cl. 8, 13. recidunt Oe. genitali Wo Mu Ha. 18 d. ante annua add. 21 adulterū P.

4 Math. 14, 23 illum quem vides natantem... deficere, .. suspendit. 5 cf. 59, 18 et Math. 26, 11 regalis... maiestatis auctoritate decoratus. 6 Math. 23, 16 laborantibus hominibus ingentium fontium calore et ferrescentium aquarum salutari fomento conciliata sanitas irrigatur. 15 Math. LXII II 38 (uxores) ab eorum consortio separantur, cf. LXIV I5. LXVIII I 31. 18 cf. 33, 5. 20 Math. 18, 10 numinibus vota reddamus.

versionis exitium? Quid errantibus hominibus et simpliciter peccare cupientibus de sacris tuis malum monstras exemplum? Physica ratio quam dicis, alio genere celetur. Quid autem celari oportuit quod omnibus notum est? fol. 20 5 Cur plangitis fruges? Cur recrescentia lugetis semina? Ad substantiam generis humani haec omnia divina summi 8 dei liberalitate donata sunt. Agendae sunt summo deo gratiae propter hoc, nec est summi dei lugenda largitio. Deflete potius quod erratis, et errorem vestrum restauratis 10 semper luctibus plangite. Nolite annuis sacris quaerere funus alienum. Vestris potius funeribus parate solacia per annos singules. O miser homo invenisse te nescio 9 quid gaudes, cum animam tuam ex istis sacris per annos singulos perdas. Nihil illic invenis nisi simulacrum quod 15 ipse posuisti, nisi quod iterum aut quaeras aut lugeas. Quaere potius spem salutis, quaere exordium lucis, quaere quod te summo deo aut commendet aut reddat, et cum veram viam salutis inveneris gaude, et tunc erecta sermonis libertate proclama: εύρήπαμεν συγγαίρομεν, cum ab 30 his calamitatibus post paenitentiam tuam summi dei fueris indulgentia liberatus.

III. Phryges qui Pessinunta incolunt circa Galli fluminis ripas, terrae ceterorum elementorum tribuunt principatum, et hanc volunt omnium esse matrem. Deinde is ut et ipsi annuum sibi sacrorum ordinem facerent, mulieris divitis ac reginae suae amorem quae fastus amati adulescentis tyrannice voluit ulcisci, cum luctibus annuis consecrarunt, et ut satis iratae mulieri facerent, aut ut paenitenti solacium quaererent, quem paulo ante sepelie-

2 d. add. 3 d. post dicis add. 4 notš P. 5 Cur recrescentis P, cf. RM 276; fruges terrae et cr. pr. vox lugetis fortasse ut creticus legenda, cf. ad 25, 4. 6 d. add. 9 potius P. 10 Semper P. 13 d. p. gaudes add. Sk (nescio = __?) 15 nihil quod Oe, nihil nisi quod Ha dubitanter: perperam. 17 d. post deo add., v. praef. § 3. 18 erectš P. 19 CYNXEPOMEN P. 22 PESSINUNTĀ P. d. ante circa add.

rant revixisse iactarunt, et cum mulieris animus ex infol. 3r patientia nimii amoris arderet, mortuo adulescenti templa fecerunt. Tunc quod irata mulier pro iniuria spretae fecerat formae, hoc ordinatos a se pati volunt sacerdotes. Sic annuis sacris cum honore terrae istius funeris pompa 5 conponitur, ut cum persuaderetur hominibus quod colant (79) 2 terram, miseri funeris venerentur exitium. Hic quoque sacratissimi imperatores ut error iste celetur, etiam haec sacra physica volunt esse ratione conposita. Amare terram volunt fruges. Attin vero hoc ipsum volunt esse. 10 quod ex frugibus nascitur, poenam autem quam sustinuit hoc volunt esse, quod falce messor maturis frugibus facit. Mortem ipsius dicunt, quod semina collecta conduntur. vitam rursus quod iacta semina annuis vicibus recon-3 duntur. Vellem nunc mihi inquirenti respondeant, cur 15 hanc simplicitatem seminum ac frugum cum funere cum morte cum fastu cum poena cum amore iunexerunt? Itane non erat aliud quod diceretur? Itane non erat quod in agendis deo summo pro frugibus gratiis faceret misera mortalitas? Ut gratias pro renatis frugibus agas n ululas, ut gaudeas plangis, nec te cum veram rationem videris, hoc aliquando fecisse paenituit, sed hoc agis ut

3 Verg. Aen. I 27 . . spretaeque iniuria formae (Mo 50).

1 inpatientia P, impat. pr. 4 uolunt P, v. RM 276 voluere pr. 6 Ut ... uenerentur P, v. RM 277, et ... venerantur pr. persuadetur Wo, -eatur Bu, at v. Halmium ad l. 7 d. p. terram add. iuvenis pro funeris ci. Dieterich ap. Fr. p. 18, at cf. Mo p. 22 et 9, 3. 9 physică ... ratione coposită P. 10 huc P. 11 d. ante poenam add. 14 recidivantur Bu, refunduntur M. Haupt, Herm. VIII 249 (= Opusc. III 634) et Fr. p. 18, redduntur Reifferscheid, renascuntur Ha; at recte videtur monere Kr contrariam in verbo reconduntur hic esse sententiam atque in antecedenti conduntur, cf. 'recludo, refigo'. 15 velim Wo, v. infra. 17 iuncxerint cum Fl. pr. v. Sk. 18 aliud post atterum non erat repetit Sk. at cf. 7, 15. 19 fugib; P. 20 agas. ululas P. 21 planges P.

1 Math. CV II 17 nimio impatientiae ardore. cf. de err. 28, 5. 15 Math. 13, 31 Vellem itaque mihi tu... quaerenti ea respondeas, cf. 15, 23.

annuis luctibus occupatus vitam semper fugias amortem requiras. Dicant mihi quid hoc frugibus profuit, ut fletus 4 suos annuis ululatibus renovent, ut renati funeris calamitatibus ingemescant, quod dicant physica ratione conposi-5 tum? Lugetis et plangitis, et luctus vestros alia ratione celatis. Novit agricola quando terram aratro dimoveat, novit quando | sulcis frumenta committat, novit quando 101.30 maturatas solis ardoribus colligat segetes, novit quando tostas terat fruges. Haec est physica ratio, haec sunt 10 vera sacrificia, quae ab sanae mentis hominibus annuo labore complentur, hanc simplicitatem divinitas quaerit, ut homines in colligendis fructibus ordinatis temporum legibus serviant. Cur huic ordini miserae mortis figmenta quaesita sunt? Cur celatur lacrimis quod celari non de-15 buit? Unde confiteantur necesse est, haec sacra non in honorem frugum sed in honorem esse conposita mortis alienae. Nam quod terram matrem esse omnium deorum 5 dicunt qui huic elemento primas tribuunt partes, vere deorum suorum mater est, nec abnuimus aut recusamus, (80) 20 quia ab hac collectos deos suos aut lapideos faciunt semper aut ligneos. Terram omnem circumfluunt maria. et rursus inclusa Oceani ambientis circulo stringitur, caeli etiam rotunda sublimitate operitur, perflatur ventis aspergitur pluviis, et timorem suum assidui motus tremo-25 ribus confitetur. Quid vos maneat qui haec colitis considerate, cum dii vestri infirmitatem suam vobis cottidianis confessionibus prodant.

2 Verg. Aen. VII 302 Quid Syrtes aut Scylla mihi, quid vasta Charybdis profuit? 6 Lucr. VI 869 Inde ubi sol radiis terram dimovit obortus. Verg. Georg. II 513 agricola incurvo terram dimovit aratro. Ov. Met. V 341 glaebam dimovit aratro.

1 d. ante vitam add. 2 d. p. profuit add. fletus ... renovent ... renati P, v. RM 277, fletus (fetus Ha) ... seminent .. strati pr. 5 d. ante et add. 10 d. ante quae add. 11 d. ante hanc add. 15 d. post est add. non inhonore P. 16 cõposită P. 18 dicunt P. 20 d. post suos add. 24 plubiis P. 26 d. ante cum add. Sk.

13 miseram mortem habes 46.9 et decem Matheseos locis.

IV. Assvrii et pars Afrorum aërem ducatum habere elementorum volunt, et hunc imaginata figuratione venerantur. Nam hunc eundem id est aërem, nomine Iunonis uel Veneris virginis - si tamen Veneri placuit aliquando virginitas — consecrarunt. Iunonem sane ne et hine s deesset incestum. Iovis volunt ex sorore conjugem factam. Effeminarunt sane hoc elementum nescioqua veneratione Num quia aër interiectus est inter mare et commoti 101. 4" caelum, effeminatis eum | sacerdotum vocibus prosecuntur? 2 Dic mihi hoc numen est, quod in viro feminam quaerit, 10 cui aliter servire sacerdotum suorum chorus non potest. nisi effeminent vultum cutem poliant, et virilem sexum ornatu muliebre dedecorent? Videre est in ipsis templis cum publico gemitu miseranda ludibria, viros muliebria pati, et hanc impuri et inpudici corporis labem gloriosa 15 ostentatione detegere. Publicant facinora sua, et contaminati corporis vitium cum maxima delectationis macula confitentur. Exornant muliebriter nutritos crines, et delicatis amicti vestibus vix caput lassa cervice sustentant.

1 sqq. Cic. de nat. deor. II 66 ... aer autem, ut Stoici disputant, interiectus inter mare et coelum Iunonis nomine consecratur, quae est soror et coniunx Iovis, quod ei similitudo est aetheris et cum eo summa coniunctio. Effeminarunt autem eum Iunonique tribuerunt ... 19 Maecen. ap. Sen. Ep. V 114, p. 534, 20 Hense ut cervice lassa fanantur nemoris tyranni (A. Eichenberg, de Persii satirarum natura atque indole, Diss. Vratislav. 1905, Thes. 5). Cf. Pers. I 98 (Sk).

1 ASSYRIIS P, sed S fin. eras. 2 d. ante et add.
8 id est aërem del. Wo Ha, sed v. Oe et Kr et Sk. d. post aërem add. 5 pro sane Ha mavult autem. 6 d. ante Iovis add. uolunt. ex P. 7 Etfeminarü P. 8 Num Wo, Nž P. 9 d. post caelum add. 10 nomen P, corr. Bu. d. post est add.
18 ornatü muliebrē P, per ornatum muliebrem Ha, ornatu muliebri Fl, ornatu muliebre Bu. 14 d. ante viros add. dd. p.
15 labem et 16 sua et 17 vitium add.

3 hunc eundem, cf. Krell, Mus. Rhen. LII 586. 14 muliebria pati, cf. 28, 18. Math. 221, 28. LXXVII^r I 24. Mo 49. 15 impuri et inpudici, cf. Mo 49. 18 Math. LX^vI 4 nutrient apillos.

Deinde cum sic se alienos a viris fecerint, adimpleti tibiarum cantu vocant deam suam, ut nefario repleti spiritu vanis hominibus quasi futura praedicant. Quod hoc monstrum est quodve prodigium? Negant se viros esse, et non 5 sunt (mulieres): mulieres se volunt credi, sed aliud qualiscumque qualitas corporis confitetur. Considerandum a est etiam quale sit numen, quod sic impuri corporis de- (81) lectatur hospitio, quod impudicis adhaeret membris, quod polluta corporis contaminatione placatur. Erubescite o 10 miseri summitatem: aliter vos deus fecit. Cum cohors vestra ad tribunal iudicantis dei accesserit, nihil vobiscum referetis quod deus qui vos fecit agnoscat. Abicite hunc tantae calamitatis errorem, et studia profanae mentis aliquando deserite. Nolite corpus quod deus fecit, scele-15 rata diaboli lege damnare, calamitatibus vestris dum adhuc tempus patitur subvenite. Misericordia dei dives est. liberter ignoscit. Relictis nonaginta novem ovibus amis- /ot. 4" sam quaerit unam, et reverso pater prodigo filio et vestem 4 reddit et parat cenam. Nolo vos desperare faciat crimi-20 num multitudo: deus summus per filium suum Iesum Christum dominum nostrum volentes liberat et paenitentibus libenter ignoscit, nec multum exigit ut ignoscat. Fide tantum et paenitentia potestis redimere, quicquit sceleratis diaboli persuasionibus perdidistis.

1 d. post fecerint add. 4 d. p. esse add. 5 alterum mulieres add. Oe Ha, quod clausula commendatur, P sic habet: et non sunt. Mulieres se. d. p. credi add. 6 qualecumque Sk. 7 d. p. numen add., cf. 27, 11. 8 adhaeret ut intellegas cf. 79, 3. 10 supinitatem vel sublimitatem Wo, insanitatem vel supiditatem Oe, at cf. Arnob. I 25 VII 36. 11 d. ante nihil add. 14 d. p. fecit add. 15 damnare calam. uestris; dum P, em. Fl. 16 d. p. est add. 18 d. p. filio add. 19 reddidit P, em. Fl. 23 penitentis P.

8 futura praedicant, cf. 28, 17, Math. 165, 26. 185, 25. 201, 6. 8 Math. 90, 20 de corpore divini spiritus domicilio: licet fragile sed tamen simile mundo pararet hospitium. cf. LXXIV II 5, 23 sqq. 9 cf. 60, 4. 18 profanam mentem habes 64, 22 et Math. LV II 37. 17 et 22 Math. LXXII II 38 libenter agnoscunt.

V. Persae et Magi omnes qui Persicae regionis incolunt fines, ignem praeferunt, et omnibus elementis ignem putant debere praeponi. Hi itaque ignem in duas dividunt potestates, naturam eius ad utriusque sexus transferentes, et viri et feminae simulacro ignis substantiam deputantes. Et mulierem quidem triformi vultu constituunt, monstrosis eam serpentibus inligantes. Quod ideo faciunt ne ab auctore suo diabolo aliqua ratione dissentiant, sed ut dea sua serpentibus pullulans maculosis diaboli insignibus adornetur. Virum vero abactorem bovum colentes sacra eius ad ignis transferunt potestatem, sicut propheta eius tradidit nobis dicens:

Μύστα βοοκλοπίης † συνλέξιε πατρός άγαυοῦ.

(Desunt folia duo codicis, v. praef. p. IX.)

9 Verg. Aen. VII 329 tot pullulat atra colubris.

4 utrumque sexum Bu Ha cum non intellegerent genetivum utriusque sexus pendere ex voce naturam repetenda. 5 d. p. transferentes add. 7 d. p. constituunt add. 9 pollulant P, em. Bu, cf. 55, 13. d. p. pull. add. 10 bonum P, unde bovum Ha, at cf. 30, 20. 13 CYNNEEIE P, v. praef. § 6. 14 mitră P. 16 d. p. demersi add. vera cum ironia dictum minime mutandum; = iusta' Kr cl. Cic. Brut. 145. 226. Quintil. I 5, 18 (caeca Fl, dira Bu, perversa vel vana Ha cl. 26, 21). 17 barbaricae, v. praef. § 6. 19 (sacrificari) add. Fl, (sacra fieri ritu) Bu, sacra fieri Sk. 28 serviatis, v. Sk et RM 278.

10 Math. LXXVIII^r I 33 pecorum abactores. 15 Math.

7 infelicitatis squalore demersos, cf. LVIIIe I 19. LXIIe

70 19. 16 cf. 48, 3 et 61, 21.

ut (a)rmata elype(o) loric(a) tec(ta) ad(o)r(atur parit)er fol. 57 et consecratur. Tertia etiam pars est quae in asperis 3 secretisque silvarum agrestium ferarum sortitur imperium. Ultima pars tripertitae istius divisionis est q(uae) 5 libidinum vias, quae prava desideria, quae praeposterae cupiditatis monstrat inlecebras. Ideo unam partem capiti adsignant, ut hominis iram quodammodo (tene-) re videatur. Aliam in corde statuunt ut diversarum cogitationum varietatem, quas multiplici intentione concipi- (83) 10 mus, in modum silvarum tenere videatur. Tertia pars constituitur in iecore, unde libido nascitur et voluptas. Illic enim genitalium seminum collecta fecunditas naturalibus stimulis desiderium cupiditatis exagitat. Quid 4

1 sqq. cf. RM 279-284 et praef. § 6. Habes supra textum ab ipsa librarii manu scriptum et versus secundum codicem dispositos. Singulas litteras quae certo dispicere non poteramus, uncis inclusimus. Priorum lectiones pravas hic omittimus et ea tantum quae in codice a manibus recentioribus supra vetustam scripturam exarata sunt indicamus. que armata clipeo lorica tecta π_2 , v. praef. 2 consecratur Tertia etiam pars est que altera pro tertia ci. Bu, at 'tertia etiam pars h. e. altera pars tertia' Oe. 3 siluarum agrorum ferarum societatem comprehendit π_1 4 U π_2 t inchoans vocis tripertite π_2 istius divisionis estimat π_1 5 libidinum via., π_2 . 6 tota P scriptura a π, renovata, ria, quæqs sopores π.. quae in tenebris exhibet pro inlecebras et in margine dextera 7 omnia a π, renovata, sed Alia pro ira et sopori addit. renis pro (tene) et es add. in mg. d. capitis $P\pi_1$, em. Wo: an recte se habet capitis? Clausulam postulat distinctio apposita. 8 se π_2 sup. re P. intur π_2 sup. (vide)atur P. in corde ponunt ut iecoris π_2 sup. in c. statuunt ut divers(arum) P. 9 $\pi_2 = P$. 10 $\pi_1 = P$. 11 $\pi_2 = P$, sed -struitur pro -stituitur. 12 $\pi_2 = P$, sed itũ pro enî. d. p. fecunditas add. 13 $\pi_2 = P$, sed surculis pro stimulis.

3 Math. CIV*II 13 et CV* I 22: secreta silvarum. 109,18: ferarum amatores et quos semper silvarum deserta delectent. 5 praeposterae cupiditatis...inlecebras: similes loci creberrimi apud Firmicum, cf. Mo p. 18. Kr l. c. et Herm. XXIX 526. RM 281. 9 Math. 10,26 obtusa mentis intentione percipere. 12 Math. 94,6 omnium genitalium seminum collectam... fecunditatem.

ergo perficit ista divisio, diligenter aspicite, ut f(ac)ile commentum ratio veritatis inpugnet. Si dividitur anima et substantia sua diverso efficaciae genere separatur, dissoluto ordine suo † incipit esse quod fuerat. Aliud enim mens est aliud ira aliud libido. Animam ergo separatio ista dissolvit, et patitur maximam ex ista partitione iacturam, nec integram sui speciem res ista custodit, quae per tres contrarias separata dividitur, et ut verius dicam, fit ex ipsa divisione mortalis. Omne enim quod potest dividi corpus est. Corpus autem ne-10 cesse est esse mortale. Ergo si anima dividitur corpus est: si corpus est necesse est sit (eti)am ipsa mor-Egregia erroris istius ac praeclara commenta! talis. Maximum nobis beneficium ex ista consecratione con-

fol 5° fertur: commentis istorum ac sacris anima ****** | esse 15 mortalis.

1 $\pi_1 = P$, sed rgo pficiat pro ergo pficit. fragile pro facile Kr, futile Sk (f. ile P, facile π_1 vel π_2). 2 $\pi_1 = P$, sed impugnet pro inpugn&. $3\pi_{1} = P$, sed & substan non renov. n, et & add. in mg. dext. (post separatur). 4 diss..uto ordine suo incipit esse et Aliud π_2 . desinit pro incipit ci. Kr et Selma Skutsch. 5 $\pi_2 = P$. 6 separatio ista dissoluit & et maxim $\tilde{\pi}_2$. 7 nihil π_2 . 8 custodit quo p tes contrarias separa et dividitur n. naturas pro contrarias Kr. corr. P ex separatur ut videtur. 9 it ex ipsa diuisione π_1 . 10 enim — corpus est $\pi_2 = P$. 11 est esse mortale Ergo π_1 . (eti)am scribere maluimus (consentiente Kr) quam ista, quod olim supplebamus: dispicitur in codice nihil nisi littera a, ante quam duarum vel trium litterarum spatium subest (res pr). 13 Egregia erroris istius π_1 . 0 egregia Kr. comenta P, Kr, comitantia pr. 14 maximum nobis beneficium $\pi_{\bullet}$. consequentia pr. confertur $\pi_{\bullet}$. istarum nugarum (absurditatum Fl) animas volunt pr, cf. add.

2 Math. LXXXII 143 rationem plenam veritatis. 6 Math. 88, 24 patitur semper iacturam maximam, cf. 11, 20. LXXXIX^rI 20. CXV^rII 12. 9 Math. 21, 26 et ut verius loquar (Mo 10). Arnob. V 33: ut verius dicam. VI 3 atque ut verius eloquar. 10 formulam necesse est esse mortale habet Arnobius locis VII 3 et 5 et 28, quorum alterius et argumentum et structura loco Firmiciano simillima. 14 Math. LXXIIIº "I 9 cuicumque aliquam beneficiorum contulerint gratiam.

VI. Sic sunt sacratissimi imperatores elementa a perditis hominibus consecrata. Sed adhuc supersunt aliae superstitiones quarum secreta pandenda sunt: Liberi et Liberae quae omnia sacris sensibus vestris specialiter inti-5 manda sunt, ut et in istis profanis religionibus sciatis mortes esse hominum consecratas. Liber itaque Iovis fuit filius, regis scilicet Cretici. Hic cum fuisset adultera matre progenitus, nutriebatur aput patrem studiosius quam de-Uxor Iovis cui Iunoni fuit nomen, novercalis 10 animi furore commota ad necem infantis omnifariam parabat insidias. Proficiscens peregre pater quia indignationes 2 tacitas sciebat uxoris, ne quid ab irata muliere dolo fieret. idoneis sicut sibi videbatur custodibus tutelam credidit filii. Tunc Iuno opportunum insidiarum nancta tempus, 15 et ex hoc fortius inflammata, quia proficiscens pater et (84) sellam regni puero tradiderat et sceptrum, custodes primum regalibus praemiis muneribusque corrupit, deinde satellites suos qui Titanes vocabantur, in interioribus regiae locat partibus, et crepundiis ac speculo adfabre facto animos 20 ita pueriles inlexit, ut desertis regiis sedibus ad insidiarum locum puerilis animi desiderio duceretur. interceptus trucidatur, et ut nullum possit necis inveniri vestigium, particulatim membra concisa satellitum sibi dividit turba. Tunc ut huic facinori aliud facinus adde-25 retur, quia vehementer tyranni crudelitas timebatur, decocta variis generibus pueri membra consumunt, ut humani

¹ In margine superiore folii 5° m. 1 scripsit: fulgentius de fabulis; sed nihil huic est cum verbis Firmici. 10 d. p. commota add. 12 mulier P. 14 filio P. 18 d. ante in add. 19 d. p. facto add. 20 regiis corr. m. 1. ex regib; 22 possit P, posset pr. 28 particulatim P et omn. edd. praeter Ha, qui articulatim scribit cum Wakefieldio, Silv. crit. IV p. 249, at v. infra.

⁸ Math. 273, 22 matheseos secreta pandamus, cf. de err. 51, 12. 4 Math. 280, 1 specialiter intimantes, cf. Mo 15. 10 omnifariam, cf. Mo 11. 15 fortius, cf. Mo 16. 24 Math. XC' II 12 conciso infante particulatim prolato, cf. XCVII' I 42. 26 variis generibus, cf. 23, 17. Math. LVIII' II 30. 183, 13. 210, 3. Mo 16.

fol. 6" cadaveris inauditis usque in illum diem epulis | vescerentur. Cor divisum sibi soror servat, (cui Minerva fuit nomen), quia et ipsa sceleris fuit particeps, et ut manifestum delationis esset indicium, et ut haberet unde furentis patris impetum mitigaret. Reverso Iovi filia ordinem facinoris 4 exponit. Tunc pater funesta calamitate cladis et acerbi luctus atrocitate commotus Titanas quidem vario genere excruciatos necat, nec praetermissum est in ultione filii aut tormentam aliquod aut poena, sed per omnia poenarum genera bacchatus' necem qualiscumque filii vindi-10 cavit, affectu quidem patris sed tyrannica potestate. Tunc quia diutius pater ferre lugentis animi tormenta non poterat, et quia dolor ex orbitate veniens nullis solaciis mitigabatur, imaginem eius ex gypso plastico opere perfecit. et cor pueri ex quo facinus fuerat sorore deferente 15 detectum, in ea parte plastes conlocat qua pectoris fuerant liniamenta formata. Post haec pro tumulo exstruit tem-5 plum, et paedagogum pueri constituit sacerdotem. Huic Silenus fuit nomen. Cretenses ut furentis tyranni saevitiam mitigarent, festos funeris dies statuunt, et annuum » sacrum trieterica consecratione conponunt, omnia per ordinem facientes quae puer moriens aut fecit aut passus est. Vivum laniant dentibus taurum, crudeles enulas annuis commemorationibus excitantes, et per secreta silvarum clamoribus dissonis eiulantes fingunt animi furentis #

3 quia P, quae Bu Ha. 6 acerui P. 7 d. p. commotus add. 9 aut penã P. 10 d. p. bacchatus add. neces P. 15 corpori P, em. Bu. 16 plastes (vel plasti) Bu, plaste P. 19 silenus corr. p ex selenus. 22 d. p. moriens add. 24 annus P. 25 d. p. eiulantes add.

⁷ vario genere novem Matheseos locis, cf. Mo 16. 9 Math. 29, 4 per omnia crudelitatis genera grassatum. Arnob. II 76 omnia genera poenarum (II 30: per omnia libidinum genera). IV 35 per affectus omnes meretriciae vilitatis . . . bacchari. 16 vox plastes exstat Math. 228, 18. 17 Math. 16, 6 qui isdem 2 similibus membrorum liniamentis videantur esse formati. 4 264, 13: corporum liniamenta. Adde 152, 11.

insaniam, ut illud facinus non per fraudem factum, sed per insaniam crederetur. Praefertur cista in qua cor soror (85) latenter absconderat. | tibiarum cantu et cymbalorum tin- fol. 60 nitu crepundia, quibus puer deceptus fuerat mentiuntur. s Sic in honorem tyranni a serviente plebe deus factus est qui habere non potuit sepulturam. Fuit etiam alius Liber 6 aput Thebas tyrannus magicae artis potestate perspicuus. Hic cum muliebres animos venenis quibusdam et carminibus occupasset, pro arbitrio suo crudelia facinora e furentibus imperabat, ut mente captas nobiles feminas et libidinum ministras haberet et scelerum. Qui qualia fecerit scelera, vel quantum matri contra filium, vel sororibus contra fratrem imperaverit facinus, in scaenis cottidie a tragici carminis auctoribus traditur, ut scelerati tvranni s facinerosa crudelitas in animis audientium funestis semper relationibus renascatur. Hunc Lycurgus sobria virorum 7 coniuratione protectus regno exuit pellit patria. Neque enim effeminatus consensum virorum potuit diutius susti-Effeminatum cinaedum enim eum fuisse et aman torum servisse libidinibus Graecorum gymnasiis decantatur. Nec fuga eius Lycurgus tantum est exilioque contentus, sed timens ne fugiens et ab aliis receptus ludibriosa scelerum suorum etiam in alia regione conderet semina, succinctus ferro patriae dedecus minaci persequitur edicto. s Tunc Liber projectis infulis, quas pampineis coronarum circulis inligabat, cum semiviro comitatu fugiens - soli

26 Aen. IV 215 cum semiviro comitatu (Sk.).

10 d. p. feminas add. 15 d. ante in add. 17 ptestus P. d. p. protectus add. 19 Effeminatů cenatů P, correxit Kr. qui etiam effeminatum glossam esse censet (cenatum del. pr.). 23 contenderet P, em. Fl. 25 cornarů P. 26 d. ante cum add.

7 Math. 108,3 regali ... potestate perspicuus. cf. LVI° II 8. LXVIII° II 6. 9. CIII° I 35. CVI' II 9. CIX' II 13. ° II 6. 14. 41. CX' II 26. 45. ° I 32. 43. CXIII' I 10. 19 De cinaedis in Mathesi saepissime verba fiunt.

enim eum secuti sunt stuprorum et flagitiorum ac libifol 7r dinum socii — per omnes oras vicini maris | cum summa 8 trepidatione disperationis erravit. Illic inter ebrias puellas et vinolentos senes, cum adhuc eum scelerum pompa praecederet, alter nigro amictu taeter, alter ostenso angue s terribilis, alter cruentus ore dum viva pecodis membra discerpit, a Lycurgo conprehensus per proximam rupem, quae inmensum praecipitium saxis inviis fecerat, in mare praecipitatur, ut lacerum corpus marinis diu iactatum fluctibus errantium populorum animos ad sanitatis ac w severa animadversione (86) sobrietatis ordinem revocaret. Hunc finem Liberi Homerus ut et fugam et trepidationem detegeret, et ut ostenderet mortem, ait:

Διώνυσος δέ φοβηθείς

δύσεν άλὸς κατὰ κύμα Θέτις δ' ύπεδέξατο κόλπο το δειδιότα κρατερὸς γὰρ ἔχεν τρόμος ἀνδρὸς όμοκλῆ.
9 Imitatur te Lycurge et sobrium institutum tuum sequitur, nec a salutaribus tuis legibus exorbitat etiam consul noster

nec a salutaribus tuis legibus exorbitat etiam consul noster Postumius. Nam sicut in libris annalibus invenimus, Bacchanaliorum scelera (Ae)butio quodam adulescente se deferente detecta sunt. Erant adhuc in urbe Roma integri

12 Il. 6, 135.

1 strupor 2 P. 3 desperation is pr. cf. 20, 20 et ad 6, 4. 4 vinonettos P, em. Fl. d. p. senes add. pceder& Et P, em. Bu. 5 teter P. 6 pecudis pr. 7 d. p. rupem add. 9 ut habet P, perperam at Bu Ha. 12 et prius om. pr. 13 d. p. 14 ΦΟΒΗΘΙΟ Ρ. 15 ΔΥΟΕΝ Ρ, δύσεδ' detegeret add. 16 $\Delta I \Delta I O T A P$. cum Wo edd. omn. KONITIO P. 19 Livii pro libris Gr, quod commendatur eo quod in Mathesi Firmicum Livio auctore usum esse Mo p. 40 sqq. probavit. 20 Bachanalior P. butio sic P. ut lineola ante b possit esse hasta transversa superior litterae E in exemplo librarii Palatini fortasse non satis distincte scriptae; quamquam maiuscula littera intra sententiam stare vix potuit, nisi forte uncialibus litteris illud exemplum fuit scriptum. Ebutio Fl, Aebutio primus Oe, cf. Liv. 39, 9 sqq.

2 Math. LXXXIX II 12 cum maxima animi trepidatione, cf. Kr et Sk, Herm. XXIX 523. 5 ostenso: cf. Mo 11. mores, nec quisquam peregrinas superstitiones dissolutis moribus appetebat. Tunc nec senatus consuli nec leges rei publicae nec consul legibus defuit, sed investigatis omnibus qui huius sacri scelerata commenta tradebant, contra omnes severo immo Romano quaestionis examine capitalis poena de consilii sententia decreta est, nec tam diu vindices gladii consulis conquierunt, quamdiu hoc malum fuisset radicitus amputatum. O digna Romani nominis animadversio! O priscae virtutis laudanda constantia! Nec civibus suis consul parcere voluit, cum ob purgandam patriam peregrina vitia corriguntur.

VII. Sequitur hanc sacri contagionem, et imitatur ordinem funeris a Cerere Hennensi muliere mors filiae consecrata. Nam quicquit in Creta pater circa filium 15 fecerat, hoc totum Ceres aput Hennam amissa filia impatientia materni doloris instituit. Quod quatenus factum sit brevi sermone perstringam. Unicam Cereris filiam quam Graeci Persefonam, nostri immutato sermone Proserpinam dicunt, ad coniugale consortium plures petebant.
20 Mater sollicita de singulorum meritis iudicabat, et cum adhuc omnibus matris sententia videretur incerta, dives rusticus cui propter divitias Pluton fuit nomen, temerario cupiditatis ardore, cum moras dilationis ferre non posset, (87) et cum praeposteri amoris coqueretur incendiis, prope

3 Cic. Catil. I 3 non deest rei publicae consilium neque auctoritas huius ordinis: nos, nos, dico aperte, consules desumus (Sk).

1 d. p. mores add. 5 seueros immo romanos P, em. Bu (servos i. Romanos Fl). d. p. examine add. 7 d. ante quamdiu add. 8 romani nomini P, em. Bu, Romano nomine Fl. 10 dum quam cum mavult Ha. dd. ante 12 et et 18 a add. 16 Quo quatenus P, em. Fl. 24 d. p. incendiis add. 25 Pergus Ovid. Metam. V 386. rapuit Sk.

7 quamdiu: cf. Mo 17. 16 quatenus: cf. Mo 17. 17 Math. 5, 24 brevi oratione perstrinximus, cf. 5, 28, Mo 10. 22 temerario cupiditatis ardore: similia ex Mathesi apud Mo 21. 24 praeposterus amor bis in Math., v. Mo 18.

in Hennae civitatis finibus satis amoenus et gratus, cuius amoenitas ex florum varietatibus nascitur. Nam per omnem annum vicissim sibi succedentibus floribus coro-2 natur. Illic invenies quicquit hyacinthi turget in caulem. illic comam narcissi vel quod auream rosam desuper pingit, 5 illic albae hederae per terram molliter serpunt, et cum purpureis violis suaviter rubens amaracus invenitur, nec coronam istam alba deserunt lilia. Prorsus aptus locus, qui gratia sua puellares animos et invitaret pariter et teneret. In hoc loco cum a Plutone virgo prope vesperam 10 fuisset inventa 'vi rapitur, et superimposita vehiculo scissis vestibus laceratis crinibus ducitur. Nec reservati unques for 8r contra amatorem rusticum aliquid profuerunt, | nec clamor atque ululatus adiuvit, nec ceterarum strepitus puellarum. 3 Tune una celeri cursu cum de civitate nemo succurreret, 15 facta ex ipso timore velocior matri raptum virginis nuntiat. Contra raptorem indignata mater armatam manum Nec Plutonem mulieris fefellit adventus, sed ut retorsit ad civitatem oculos, et infinitos cuneos respexit venire cum matre, funestum cepit ex disperatione consilium. Quadrigam qua vehiculum trahebatur, per medium lacum dirigit. Is erat profundis voraginibus immersus.

⁴ cf. Zucker, Philol. LXIV 471, qui eosdem flores apud Firmicum atque apud Ovid. Fast. IV 437—442 enumerari monet.
7 Verg. Ecl. III 63 suave rubens hyacinthus (Sk). 8 ib. v. 442 liliaque alba. 9 ib. 433 praeda puellares animos prolectat inanis (H. Widmann apud Sk). 12 [Horat. Carm. I 6, 18 proelia virginum sectis in iuvenes unguibus acrium confert Haupt].

⁴ yacinthi P, at conferri iubet Ha p. 28, 5. 5 aureŭ P. 6 serpunt Et P. 7 suabiter P. 9 d. p. animos add.
11 inuenta ui P. 12 resecati M. Haupt Herm. II 8 (Opusc. III 366).
13 d. ante nec clamor P non habet, sed scriptum est Nec. d. p. adiuvit add. dd. p. 15 succurreret et 16 velocior add.
16 ipso corr. P ex ipsa.
19 retrorsit P. 20 cepit P. desperatione pr, cf. 18, 3. 21 qua.. trahebatur Ha, quod rhythmo confirmatur: qua.. trahebat P, quae.. trahebat Fl; d. add.
22 immensus Gr.

² Math. 262, 13 coronas ex florum varietate compositas.

Illic cum amata submersus virgine miserandae matri de morte filiae funestum spectaculum praebuit. Hennenses 4 ut possent maternis luctibus ex aliqua parte invenire solacium, inferorum regem virginem rapuisse fincxerunt, et 5 ut fides figmenta sequeretur, prope Syracusas eum per alium lacum cum virgine emersisse iactarunt. Templum sane et raptori et virgini accurate conlatis sumptibus faciunt, et annua in templo vota decernunt. Sed nullo genere matris dolor vincitur, nec muliebris inpatientiae 10 tormenta curantur, sed credens vere filiam prope Syracusas esse visam, Triptolemo duce vilico suo nocturnis itineribus ad Syracusanae civitatis litus cum lugubri veste ac sordido squalore pervenit. Nec illic defuit qui credulam de calamitatibus suis falleret matrem. Ait se Pandarus (88) 15 nescio qui vidisse non longe a Pachyno navem raptorem ascendisse cum virgine. Persuasum est mulieri quae quod quolibet genere vivere filiam cupiebat audire, infinitis donis remunerat civitatem. Syracusani liberalitate mulieris 5 provocati, | raptum virginis consecrant, et mitigantes do- fol. 80 20 lorem matris pompam miseri funeris excolunt honore templorum. Sed nec hoc sufficit matri, sed ascensa nave per peregrina litora filiam quaerit. Sic fluctibus tempestatibusque iactata ad Atticae urbis locum pervenit. Illic hospitio recepta incolis' incognitum adhuc triticum dividit. 25 Locus ex patria et ex adventu mulieris nomen accepit.

8 solaciù Inferoru P. 5 d. ante prope add. 6 lacum H. Widmann De Gaio Vettio Aquilino Iuvenco carminis evangeliaci poeta et Vergili imitatore, Diss. Vratislav. 1905, Thes. 1, cl. Cic. Verr. II 4, 107: locu P. mersisse P, em. Fl. 10 filia .. nisa P. 16 quod quolibet nos pro quoquolib& codicis. quia Oe, sed quod iam 19, 16 (ante qu[atenus] ut hic!) in quo corruptum est et causalis coniunctionis munus sexies obit (22, 1.2. 41, 5. 70, 22. 23. 79, 8). Halmisi quoniam (= quo) stare non potest, v. ind. 18 donis Bu, dotis P (post infinitis! Sk), dotibus Fl. 21 d. p. matri add. 28 d. p. iactata add. 25 Nomen Eleusin intellege conformatum esse ex élevo- et ex [H]enna, quod oppidum etiam Hinna vocab tur (CILI 530).

18 cf. 47, 12 et Math. 160, 24 qui ... squaloribus sordidentur, ac similia saepius, v. Mo 24.

nam Eleusin dictus est, quod illuc Ceres relicta Henna 6 venerat. Sic quod ipsa dispensato quod adtulerat frumento colligendarum frugum tradiderat disciplinam, post mortem ob beneficium quod ex frugum copia nascebatur, et sepulta in loco est pariter et consecrata, et divino s cum filia appellata nomine. Amat enim Graecorum levitas eos qui sibi aliquid contulerint, vel qui consilio aut virtute se iuverint, divinis appellare nominibus, et sic ab ipsis beneficiorum gratia repensatur, ut deos dicant deos esse credant, qui sibi aliquando profuerint. Sic de Libero 10 Nisa non dubitat, nec de novis ambigit Sparta sideribus, cremat et consecrat Herculim tristis Oeta, et a vanis 7 Cretensibus adhuc mortui Iovis tumulus adoratur. Additur tamen sacratissimi imperatores ad huius profani erroris augmentum, quod hos homines id est Liberum et Pro- 15 serpinam maiore quasi auctoritate defendat. Nam Liberum ad Solem volunt referre commenta Graecorum, Proserpinam vero Liberam dicentes Lunam esse confingunt. quam absurdum et quam miserum sit ex ipsa veritatis possumus ratione colligere. Quis vidit puerum solem? 20 f ol. 9r Quis fefellit : quis occidit? Quis laceravit | quis divisit : (89) quis membris eius epulatus est? Quis lunam rapuit quis 8 abscondit? Quis Plutonis coniugem fecit? Sed et errorem

2 dispensatio ... frumenta P, em. Gr. 5 (hoc) loco Sk.
6 appellata numine P, em. Wo. dd. p. 7 contulerint et 8 iuverint et 10 credant add. 11 Nysa Bu Ha. spartha P.
12 Herculem edd.; nos codicis scripturam tenuimus, ut qui ter (cf. 29, 8 et 30, 21) is vel im praebeat. cf. 30, 13 Diomedis, 59, 8 Edis. oetas P, em. Oe. 15 d. ante quod om. P, sed scribit Quod. hihomines P (cf. 25, 13 noNomine), em. Fl, binomines Bu. 16 libera P. 21 dd. p. laceravit et divisit add. — Nihil in foll. 8° aut 9° alia manu renovatum, errat Ha.

⁶ Graecorum levitas: cf. Math. 6, 29. 37, 12. Mo 18/19. Wölfflin, Arch. f. Lex. XII 26. 16 cf. 29, 13. 19 veritatis... ratione: cf. ad 14, 2. 20 verba ratione colligere in clausula exstant 43, 5 et quinquagies in Mathesi (59, 10. 60, 20. 66, 31 cet.).

istum physica rursus volunt ratione protegere: indivisam mentem et divisam, id est: τὸν ἀμέριστον καὶ τὸν μεμερισμένον νοῦν, hac se putant posse ratione venerari. Dicite mihi o miseri mortales quid naturalibus rebus adbitis funera? Quid dei dispositionem crudelium mortium atrocitate polluitis? Quid opus erat tam duro crudelique tormento? Quid sibi vult ista persuasio, ut divinis rebus funestae calamitatis ordo societur? ut natura siderum quam deus summus certis legibus fecit, mortalis calamitatis luctibus iungeretur? Cui rei prodest quod facitis? Miscetis terrena caelestibus, caduca superis tenebrosa lucentibus, dolores ac luctus hominum divinis honoribus consecrantes.

VIII. Si convocato omni genere humano sol habita contione loqueretur, disperationem vestram hac forsitan oratione percuteret: 'Quis vos caduci homines' et per dies singulos summo deo variis generibus rebellantes, ad hoc tantum facinus impegit, ut profano nefariae cupiditatis errore' et mori me dicatis arbitrio et vivere? Atque utinam su usitato more vel uno genere vaesanae cogitationis vestrae figmenta procederent, utinam sine contumelia mei sceleratae cogitationis vestrae grassaretur inprobitas! Nunc vos per praecipitia iactantes' mihi quoque non parcitis, nec aliquam habet vester sermo reverentiam, sed cum

1 rursus P ut semper (v. ind.), rursum pr. 2 diuisa P.

3 MENEPICMENON NOY P. 4 o dii miseri P, cf. 46, 20. dd. p. 7 tormento et 9 fecit et 10 facitis add. 9 calamitas P, em. Bu (naturae Fl. in v. praeced.) 15 desperationem pr, v. 18, 3 et 20, 20. 16 d. ante et add. 17 reuellantes adhuctantă P. 19 d. p. errore add. (vestro) arbitrio Fl et Sk cl. 17, 9. 24, 22. 20 vęsane P. 22 cogitationes P. vestra Kr. 23 d. ante mihi add.

16 per dies singulos exstat 47, 18. 48, 9. 53, 15 et quindecies in Mathesi, cf. Mo 16 sq. 18 verbum impingendi cum sententia impellendi bis in Mathesi: 227, 5 et LV II 37. nefariae cupiditatis: cf. 29, 17. 70, 19. Math. LXXXII I 22. 28 per praecipitia iactantes: cf. 26, 16. 36, 13. Math. 33, 16. 120, 13, 18. LXXXI II 13.

dedecore meo in exitium vestrum mortemque properatis. -ol. 90 2 Alii me aput Aegyptum undis Nili et rapidis verticibus obstinato mentis furore submergunt, alii amputatis viribus plangunt, alii crudeli morte caesum aut in olla decoquunt, aut septem veribus corporis mei membra lacerata subfigunt. Qui paululum mihi placida fuerit oratione blanditus, quadriiugi currus aurigam me esse confingit. Proicite aliquando tanti furoris exitium, et salutari persuasione conventi veram salutis viam quaerite. Inimicus dei est qui haec aut cogitavit aut finexit, nec facinus eius simplex 10 (90) aut usitata poena comitatur, qui secreta profanis persuasionibus polluit, qui de praeclaro opere dei tanta con-3 fingit. Lugete mortuos vestros et ipsi simili morte morituri, mittite regibus vestris ut vultis inferias, et orbitates eorum alio remediorum genere mitigate. Lugete Liberum 15 lugite Proserpinam lugite Attin lugite Osvrin, sed sine nostrae contumelia dignitatis. Nolo me per tumulos eorum favillasque ducatis, nolo ut errori vestro nomen meum fomenta subpeditet. Ad initium diei a deo factus sum. hoc mihi sufficit solum. Quid me honesti muneris digni- n tate privatis? Aliud me deus fecit, aliud esse iussit, et vos me pro libidine vestra dividitis, pro arbitrii vestri cupiditate laceratis! Quicquid sum simpliciter pareo, nec aliud volo de me intellegatis nisi quod videtis. Hoc deo gratum est, hoc deus libenter amplectitur, hoc homines 25 ad salutis viam ducit, si proiectis erroribus dei gratiam 4 simpliciter ac fideliter hauriatis.' Haec quidem sacra-

2 d. ante Alii (sic P) add. 3 uirib; codicis tenendum cl. Arnob. V 6 (Sk), quamvis loco simili Matheseos commendetur virilibus, quod habent Fl et pr. 4 d. p. caesum add. decoquent Aut P. 8 dd. p. exitium et conventi add. 9 convicti Fl, at v. ind. et Mo 15. 11 secreta (caelestia) Kr. 14 d. p. inferias add. 16 lugete ter edd.

1 in ... properatis, cf. 74, 2. 3 obstinato mentis furore: cf. 78, 12. 80, 9 et inprimis Math. LXVI^r 1 27 (et 32).

Math. 136, 10 qui virilia propriis sibi amputent manibus.

9 cf. 64, 20. 13 simili morte morituri: cf. Mo 26.

25 Math. 11, 14 libenter amplectimur.

tissimi imperatores ethopoeiaco mi sermone dixisse sufficiat. At ego nunc sacrarum lectionum institutione formatus perditos homines religioso sermone | convenio. fol. 10" Si dii sunt quos colitis cur eos lugitis? Cur eos annuis 5 luctibus plangitis? Si lacrimis ac luctu digni sunt. cur eos divino honore cumulatis? Unum itaque e duobus facite: aut nolite eos lugere si dii sunt, aut si luctu eos dignos putatis ac lacrimis, deos eos appellare nolite, ne luctibus ac lacrimis vestris maiestas divini nominis pollu-10 atur. Sed quia mens perdita et sceleratae cupiditatis 5 laqueis implicata nulla potest ratione revocari, persequar cetera ut publicatis omnibus atque detectis, quae profana consecravit improbitas, misericordia dei nomine domini nostri Iesu Christi lapsos erigat fugientes ad se revocet 15 dubitantes confirmet errantes corrigat, et quod est potissimum vitam morientibus donet.

IX. In plurimis orientis civitatibus licet (hoc malum etiam ad nos transitum fecerit), Adonis quasi maritus plangitur Veneris, et percussor eius circumstantibus vulso nusque monstratur. Mars enim in porci silvestris speciem formamque mutatus, ut sibi primas partes in amore Veneris vindicaret, incaute contra se ruentem percutit

3 d. p. formatus add. 4 codicis scripturam lugitis = ___ recte se habere aperte docet clausula; unde ceteris quoque locis codicem secuti sumus (supra 24, 16), cf. 7, 5. 7 d. p. sunt add. 8 d. p. lacrimis add. 11 d. ante nulla add. 13 noNomine P, v. praef. p. XII². 15 confirmat P. 19 percursor P. 21 d. p. mutatus add.

1 dixisse sufficiat: cf. Math. 58, 9. 276, 25. CXV^r 40.

2 Math. LXXVII I 22 caelesti ... institutione formatus. LXVI I 11 divina inst. form. 7, 22: divinarum virtutum magisterio formati. cf. 44, 5. 87, 27. 10 mens perdita: cf. 31, 16 et Math. 88, 21. cupiditatis laqueis implicata: cf. Math. 210, 11. 260, 16. LVI II 12. XC I 5. Mo 19. Adde Math. 11, 16: terrenis sordium laqueis impeditus. 12 ut publicatis ... cf. 42, 8. 15 et quod est potissimum: cf. Math. 258, 7. 18 Math. 92, 8. cum ... Saturnus ... ad Aquarii signum transitum fecit. cf. 92, 20. 93, 2. 244, 5. LXI II 9. LXII II 2. LXIV II 20.

invenem. Si deus erat Adonis cur rivalis insidias nesci-(91) 2 ebat? Si homo cur cum superiore certabat? Sed et alium audio cum Venere conjugale habuisse consortium: Vulcanus nisi fallor ab this deorum cultoribus maritus Veneris esse perhibetur. O vanorum hominum ridenda persuasio! 5 Inter duos maritos adulter positus ab uno capitur alterum vincit. Sed vide ut adulter deus maritum vinceret quod sibi corpus elegit! Porcus esse maluit qui si habebat mutandi corporis potestatem, leonis debuit potius speciem 101. 10 formamque suscipere. Sed leonem dicunt qui naturas ani- 10 malium norunt, in illa agrestis animi feritate pudicitiae servare virtutem: merito ab adultero leonis spernitur a forma, et libidinosi animalis eligitur. Hic iam evangelicae traditionis secreta tractemus. Eiecto daemonio dominus porcorum gregem donat, nec inmerito, ut cum libi-15 dinosis animalibus per dura praecipitia fluctusque iactatus' per mortes porcorum varias digna nece inmundus spiritus carperetur.

X. Audio Cinyram Cyprium templum amicae meretrici donasse — ei erat Venus nomen —, initiasse etiam « Cypriae Veneri plurimos et vanis consecrationibus deputasse, statuisse etiam ut quicumque initiari vellet secreto Veneris sibi tradito, assem unum mercedis nomine deae daret. Quod secretum quale sit omnes taciti intellegere debemus, quia hoc ipsum propter turpitudinem manifestius sexplicare non possumus. Bene amator Cinyras meretriciis legibus servit: consecratae Veneri a sacerdotibus suis stipem dari iussit ut scorto.

8 maluit qui bene Oe, maluit; Qui P et cet. edd. 10 Sed (quia) Sk. leonū P. 18 d. p. forma add. i post d in coce libidinosi corr. P ex d. 15 grege donat. Nec inmerito ut P. 23 tradito asse munū P, em. Wo et Scaliger apud Wo. 27 seruiit Bu Ha, sed respondent inter se clausulae legibus servit et iussit ut scorto.

5 esse perhibetur: cf. Math. CV" I 39. 16 cf. ad 23,23. nanifestius explicare: cf. 58,24. Math. 88,4. 171,2.

Sebazium colentes Iovem, anguem cum initiant per sinum ducunt. Adhuc primi erroris vitia grassantur, et quicquit homines perdidit colitur, et funesti anguis callida ac malitiosa crudelitas adoratur.

XI. In sacris Corybantum parricidium colitur. Nam unus frater a duobus interemptus est, et ne quod indicium necem fraternae mortis aperiret, sub radicibus Olympi montis a parricidis fratribus consecratur. Hunc eundem Macedonum colit stulta persuasio. Hic est Cabirus cui 10 Thessalonicenses quondam cruento cruentis manibus sup- (92) plicabant. | Considerandum itaque est quale sit numen, fol. 11r quod parricidalis amentia ut parricidium celaret invenit.

XII. Quapropter quicumque haec sacra devota mente veneratur, cuicumque placet superstitionis istius metuenda sontagio, aut (diis) suis solacium quaerit, aut facinora eorum tacita cogitatione conlaudat, hoc optans hoc quaerens hoc utique magnopere desiderans, ut et sibi liceat quod diis suis licuit, ut et se ad consortium talis vitae morum similitudo perducat. Adulterio delectatur aliquis: Iovem respicit, et inde cupiditatis suae fomenta conquirit; Probat imitatur et laudat, quod deus suus in cygno fallit,

1 initiant P Bu Ha, initiantur Fl et Dieterich (Mithrasliturgie p. 1232, cf. Fr p. 21): at et obiectum facillime suppleas et anguem illum non ab ipsis mystis initiandis per sinum ductum esse, sed sacerdotum fuisse hoc sacramentum conficiendum, ut re patet, ita ipsis Clementis Alexandrini verbis quos afferunt probari videtur, Protrept. II 16, 2, p. 13, 18 Stählin: Σαβαζίων γοῦν μυστηρίων σύμβολον τοῖς μυουμένοις δ διὰ κόλπου θεός. δράκων δέ έστιν ούτος διελκόμενος τοῦ κόλπου τῶν τελουμένων. Cf. Arnob. V 21: (Sebadia sacra) in quibus aureus coluber in sinum demittitur consecratis et eximitur rursus ab inferioribus partibus atque imis. Atque etiam rhythmo lectionem initiant confirmari monet Sk: \infty \cdot \c confirmari monet Sk: 🖘 🗀 😅 . 8 parricidiis P. 9 gabirus P, em. Wo. 10 cruento (ore) Ha, sed v. Fr 21. 11 d. p. numen add. cf. 11, 7. 12 coloret pro celaret Wo. 14 supstionis P. 15 diis Sk cl. 7, 29, 21, 3, 24, 15, 29, 11; malis P et pr. An malis tenendum (cl. 28, 19) et pro eorum scribendum deorum ut 40, 10? 16 d. p. optans add. 21 imitatur et P.

in tauro rapit ludit in satyro, et ut liberalis in flagitiis esse consuescat, quod inclusam regiam virginem auro largiter fluente corruperit. Puerorum aliquis delectatur amplexibus: Ganymedem in sinu Iovis quaerat. Herculem videat Hylam inpatienti amore quaerentem, Hya-; cinthi desiderio captum Apollinem discat. Chrysippum alius alius Pelopem videat, ut per deos suos sibi licere dicat quicquit hodie severissime Romanis legibus vindi-3 catur. Adulteria eorum omnia enumerare difficile est, quis Amymonen quis Alopen quis Menalippen quis 10 Chionen Hippothoenque corruperit. Nempe deus vester haec fecisse memoratur. Ille quem volunt severis oraculis errantium hominum peccata corrigere, Steropen amat. Aethyssam rapit Zeuxippen stuprat quaerit Prothoen, et Arsinoae adultera cupiditate blanditur. Sed ex isto cor-15 ruptarum mulierum grege una puella amatorem deum et fol 110 vitavit et vicit: Dafnen divinans deus et futura praedi-4 cens nec invenire potuit nec stuprare. Muliebria patitur aliquis et effeminato corpori solacium quaerit: videat Liberum amatori suo post mortem etiam promissae libidinis 30 praemia imitatione flagitiosi coitus repensantem. Si qui monstruoso cupiditatis ardore in paternae necis armatur exitium, a Iove sumat exordium. Qui fraternum desiderat sanguinem, Corybantum sequitur institutum, et incestum

23 Germ. Arat. 1 Ab Iove principium magno deduxit Aratus.

2 d. p. consuescat add. 3 aliqui P. 5 uideat hylam inpatientia more querente hyacinthi P. 6 apolline, discat chrysippū P. 10 Quis amumone quis alope quis menalippe quis chione ippothoenqs P, em. plerumque Wo. 14 Aethusam pr cum Wo, Firmicum corrigentes. zeuxippē — thoc. Et arsinoe P, em. Fl et Wo. 17 uicit dafne P. dd. p. deus et praedicens add. 18 strupare P (cf. 18, 1. Wölfflin Arch. f. Lex. IV 1). 21 d. p. praemia add. 22 mostruoso P. 23 desiderat sanguine corybantū P. 24 sequatur edd. omnes rhythmum delentes (Lodo-o-o).

3 Math. 233, 7 qui incestis delectentur amplexibus. 5 cf. ad 8, 1. 17 cf. ad 11, 3. 19 effeminato corpori: cf. Math. LXXII II 26. LXXIX II 6. 23 cf. 31, 19 et Math. 76, 13: ab horoscopo semper sumit exordium.

desiderantibus a Iove sumantur exempla: cum matre con- (93) cubuit. sororem duxit uxorem, et ut integrum facinus impleret incesti, filiam quoque animo corruptoris adgressus est. Inferiores aliqui aemulo stridore perseguitur, et ad- 5 5 versarium cupit crudeli feritate torquere: ab Apolline ex Marsyae casibus crudelium tormentorum (ordinem) discat. Alienum aliqui desiderat, et hoc cum morte domini conatur implere: videat ut Herculis occiso Gervone Hiberas abegerit boyes. Si qui promiscua hominum caede gaudet. 10 praeposteras Martis cupiditates diligenter inspiciat. Semina paene omnium scelerum a diis suis peccantium turba collegit, et ut perditus animus impune facinus posset admittere, ex praecedentibus facinorum exemplis maiore se auctoritate defendit. Si stupri praemia corruptor inquirit, 6 15 si viam optat sollicitationis addiscere, in sinu corruptae mulieris aurum Iovis videat. Si publicus parricida commissam sibi regni custodiam nefaria prodere cupiditate desiderat, respiciat ad eos qui Saturnum filio prodiderunt. Quatenus ius laedatur hospitii, vel | quatenus ami- fol. 12r 20 citiae iura turbentur, vel quatenus mensae conciliatio sancta violetur, si qui ad iniuriam pronus quaerit, ecce

8 d. p. incesti add. 4 aemulos rigore Oe, v. infra.
6 d. p. casibus add. casibus discat P, casus d. FI, cruciatus vel facinus Bu, ordinem Sk dubitanter, quae emendatio certa fit collatis locis 30, 1 et 69, 25; cf. praeterea 7, 25. 16, 5. 23, 8. 51, 6. 7 d. ante et add. 8 uidet P, em. Fl. Hercules edd., v. ad 22, 12. 9 abigerit P, em. Fl. d. p. gaudet add. 11 colligit Bu Ha, at v. Sk. 12 poss& admitter& ex P, possit Bu Ha. 18 cf. 22, 16. 15 d. ante si add. 19 d. p. hospitti add. 21 querit esse P, ecce Bu.

3 Math. 10, 14 divinam scientiam ... proditoris animo ... inpugnat. LXXI° II 37. CIV° II 14 (Kr). 4 Math. 50, 3 naturali quodam invidiae sibi stridore dissentiunt. 205, 5 invido stridore. cf. LVII° I 28. LIX° I 45. LXXIV° I 31. LXXXVIII° I 21. CI° I 20. 10 cf. ad. 13, 5. Math. 73, 13 diligenter inspexeris. 278, 6 diligenter inspicias. cf. de err. 14, 1. 17 cupiditate desiderat in clausula p. 39, 16 et Math. 248, 11. LVIII° II 42. LXIV° II 7. LXXIX° I 44. LXXXI° I 12. XCV° II 37. CIII° II 33. CIV° I 3. CV° II 23. Adde LVIII° II 17 nefaria libidinum cupiditate desiderent.

- 7 ordinem scelerum de Tantali casibus discat. O facinerosae cupiditatis triste solacium! O hominum deflenda persuasio! O infelicis imitationis cruenta meditatio! Scaenam de caelo fecistis, et errantes animos per abrupta praecipitia crudeli calamitate duxistis, cum hominibus 5 peccare cupientibus facinorum via de deorum monstratur exemplis. Sed in ista criminum lege, in ista confessione scelerum, gratias agamus illis qui etiam exitia et mortes deorum istorum nobis nescientibus prodiderunt, ut disceremus omnia per tot opstantes. Fuit enim et aput veteres 10 licet nondum terram inluminasset domini nostri Christi veneranda dignatio, in spernendis superstitionibus religiosa 8 constantia. Diomedis pudicus ac sobrius Venerem vul-(94) nerat. Martem vincit et percutit. Oti et Efialtae edicto Mars belli potens temporali exilio damnatus ferrea ca- 15 tenarum vincla sustinuit. Sarpedonem filium mortuum in Troia Iuppiter plangit, et mercedem fabricatorum murorum Neptunus a superbo rege non recipit. Alterius regis Apollo greges pascit, et Soli omnia videnti alius occisarum boum nuntiat mortes. Castores sepelit Sparta, ardet 20 aput Oetam Herculis, et Aesculapius alibi fulminatur. Vulcanus a patre praecipitatus pedem frangit, Lycurgum fugiens Liber moritur. Venus in adulterio deprehensa de-/ol. 120 tegitur, et post dei nuptias | Anchisae hominis cubile secta-
  - 15 Enn. Ann. 181 Vahlen (ap. Cic. de div. II 56, 116) Bellipotentes sunt magis quam sapientipotentes (Sk).
  - 4 d. p. fecistis add.

    13 Diomedes edd., v. ad 22, 12.

    14 Oeti P, em. Wo. fialtę P, em. Fl.

    15 d. p. damnatus add.

    20 sepelit sparta ardet Aput P.

    21 Hercules edd., v. ad 22, 12. asculapius P.

    22 pede P, em. Fl. Lycurgū corr. P ex Licurgū.

    24 de foliis 12° et 13° lectu difficillimis v. RM 285-287 et praef. § 6.
  - 3 Clem. Alex. Protr. IV: σπηνήν πεποιήματε τὸν οὐρανόν (Wo).
    4 Math. 7, 27 errantis animi vitia. 88, 19 errantibus animi cupiditatibus. LXXXVII° II 13 errantis animi vitia. 5 cf. 7, 1.
    13 Math. 19, 22 integer sobrius ac pudicus. cf. 30, 22. 85, 16. LXXXIX° II 7.

Saturnus pro regno timens devorat filios, et filium fugiens in Italia fugitivus absconditur. Ob amorem Catamiti Iuno spernitur, et ad Endymionem Luna descendit, et contra voluntatem uxoris et filiae Troianis auxilium 5 ferens invitus Iuppiter dormit. O flagitiosa confessio! O 9 ac(er)bi deflendique casus! O durae servitutis miseranda condicio! Ad horum cultum deorum sanctos homines et deo devota mente credentes sacrilegum tyrannorum traxit imperium, et ut huic facinori aliud facinus adderetur. 10 mors est decreta nolentibus. Ad theatrum potius templa transferte, ut in scaenis religionum istarum secreta tradantur, et ut nihil praetermittat improbitas, histriones facite sacerdotes. Alter dignior locus religionibus istis inveniri non poterit. Illic amores deorum vilis turba de-15 cantet, illic casus mortesque (salte)ntur. Illic deorum exemplis ab impuris et facinerosis magistris melius mens perdita et adulterium docetur et facinus.

XIII. Discite etiam sacrosancti imperatores venerandum Alexandriae numen unde sumpsit exordium, ut et huius inepta fragilitate detecta ad veritatis exordium mediocritatis nostrae sermo revocetur. Cum in Aegypto (95)

1 pro om. pr. 5 invitus] deceptus pr. 6 ac**ui P, miserabiles pr. casus] cultus pr. 7 conditio π₁, atque idem habuisse P veteris scripturae vestigia quamvis obscurata docent, nisi quod c praebebat pro t ut semper (v. locos in ind. collatos). istorum pro horum pr. 8 d. p. credentes add. 9 imperiū renovatum a π₁ 12 impbtas P 15 saltentur Ha, *****ntur P, saltatores π₁. 16 exemplis Sk, ex*plis P (i. e. exĕplis), templis vel in templis pr. impuris P, impira π₁ et pr. facinerosis P, facinorosis π₁. melius mens P et π₁. 19 ut communi nostra pr. 21 mediocritatis P ut Sk coniecerat, mortalitatis pr.

6 Math. LXXII° II 11 acerbum mortis exitium flebili calamitate decernit. cf. RM 285. 15 Arnob. IV 35 saltatur Venus... Saltatur et Magna... Mater... 16 cf. ad 25, 10. 18 Math. LVIII^r I 26 venerandi numinis magisteriis imbutus. 19 cf. ad 28, 23. cf. praef. p. XXXVIII.

aeris ardore arescentibus frugibus malitiosum famis immineret exitium, religioso patriarchae semine procreatus iuvenis interpretatus somnium regis, totum quicquit imminebat ostendit. Ioseph erat Iacob filius, qui ob pudicitiam in carcerem arreptus post interpretationem somnii 5 fol. 13r fuit particeps regni. Nam septem annorum collectis et servatis fructibus alterius septennii egestatem divinae 2 mentis providentia mitigavit. Huic post mortem Aegyptii patrio gentis suae instituto templa fecerunt, et ut iustae dispensationis gratiam posteritas disceret, modius quo 10 esurientibus frumenta diviserat, capiti superpositus est. Nomen etiam ut sanctius coleretur ex primo auctore generis accepit. Nam quia Sarrae pronepos fuerat, ex qua nonagenaria Abraham indulgentia dei susceperat filium, Serapis dictus est Graeco sermone, hoc est Σάρρας παίς, 15 a sed hoc invito Ioseph immo mortuo: neque enim ad hoc facinus religiosus animus et deo summo dicatus adduci potuisset, ut erroris inlecebras ex nomine suo superstitiosis hominibus ipse praeberet, praesertim cum sciret haec esse in dei sacrosanctis legibus, ne qui hominum » tale aliquit aut veneraretur aut coleret. Hic in Aegypto colitur, hic adoratur, huius simulacrum neocororum turba custodit, et ad memoriam vetustatis errans populus or-(96) dinem sacrorum in honorem integerrimi ac prudentissimi hominis constitutum contentiosa hodieque animositate 25

1 v. praef. 2 Religioso P, religiosi pr. 3 iuvenis Ioseph pr. 4 era *** cob P litteris post era macula deletis. De sententia v. RM 287. 5 carcerem missus ereptus pr. d. p. arreptus videtur deesse in P. 9 iuste P et π_1 . 10 discerà P, d renov. π_1 . ("odius P, quo modo vel modio pr. 11 capitis P, em. Wo (qui scribit capiti is), capiti eius tentat Ha. 14 d. p. filium add. 15 CAPPACTIEC P, CAPIOCTOC legebant BuHa. 16 inuitio P, em. Fl. 17 d. ante et add. 20 legibus P. 22 neogrorP em. Wo. 28 d. P. vetustatis P. 25 d. P. constitutum P. 26 d. P. constitutum P. 27 d. P0 constitutum P1. 28 d. P2. P1. 28 d. P2. P2. P3. 29 d. P4. 29 d. P5. 29 d. P5. 29 d. P5. 29 d. P6. 29 d. P8. 29 d. P9. 29

2 et 5 v. praef. 3 cf. 40, 6 et ad 65, 7. 10 et 25 Math. LXXVIII II 34 ut hacc ... posteritas contentiosa animositate ordiscat. cf. LIX I 44.

custodit. Sed et in ipso simulacro sicut in ceteris ex 4 assiduis sacrificiis immundi daemonum spiritus colliguntur. Nihil enim operantur victimae et cruor ex assidua pecodum caede profusus, nisi ut daemonum substantia qui 5 diaboli procreatione generantur, ex isto sanguine nutriatur. Nam ita esse Porphyrius defensor sacrorum hostis dei veritatis inimicus sceleratarum artium magister | mani- fol. 13" festis nobis probationibus prodidit. In libris enim quos appellat περί τῆς ἐκ λογίων φιλοσοφίας, maiestatem eius 10 praedicans de infirmitate confessus est. In primis enim librorum partibus, id est in ipsis auspiciis positus dixit: 'Serapis vocatus, et intra corpus hominis conlatus talia respondit.' Dicant nunc mihi perditi homines qui 5 potior est, qui vocat et imperat et includit, an qui vocatur 15 et paret, et cum venerit in suscipientis hominis corpore potestate iubentis includitur? Gratias agimus Porphyri libris tuis: deorum tuorum nobis substantiam prodidisti. Didicimus per te quatenus dii tui hominibus iubentibus serviant. Serapis tuus ab homine vocatur et venit, et 20 cum venerit statim iussus includitur, et loquendi necessitas nolenti forsitan imperatur. Sic aput nos deos vestros 6

12 Porphyr. reliqu. p. 111 Wolff.

1 d. p. ceteris add. 3 uictime Ha cum P, animae pr. pecudum pr. 5 d. p. generantur add. 6 ista esse cum P Bu Ha, em. Wo (error in codice ortus ex isto praecedenti). sacrorũ P, Stoicorum Fl, simulacrorum Ha, (idolorum ci. Gr). hostis — magister Wilmannsius et Reifferscheidius in codice dispexerunt, inepta pr. Distinctiones loco obscurissimo dispici non possunt.

9 AOFION P. 11 libōrũ P. Verba id est — positus recte se habent, v. Kroll Mus. Rhen. LII 590, Fr 22. (auspiciis imposturae G. Wolff, auspiciis operis sui Ha, totam parenthesin del. Wo). auspiciis — — esse docet clausula. 13 qui potior P, quis cum Fl edd. 17 d. p. tuis add. 18 iuuentib; P.

2 Math. 123, 6 pravi daemonum spiritus. 15 malignorum daemonum spiritu. 5 cf. 6, 18. 6 Math. LXXXIX^r I 23 noster Porphyrius. 7 Math. 158, 4 secretarum quarundam artium ... magistros. 158, 12 = 168, 24 absconsarum (quarundam) artium magistros. 170, 21 oratoriarum a. m. 211, 5 liberalium a. m.

cum hominibus nocere coeperint, religiosi sermonis flagella castigant. Sie in corpore hominum constituti dii vestri verbo dei spiritalium flammarum igne torquentur, et qui aput vos quasi dii coluntur, aput nos religiosae fidei medelas Christi gratia humano subiacentes imperio et stormenta repugnantes sustinent et victi poenis ultricibus subiugantur.

(97) XIV. Penates etiam qui sint explicare contendam, ne quid a me praetermissum (esse videatur. Qui nihil aliud putant) esse vitam, nisi vescendi et potandi licen- 10 tiam, hos sibi deos ex cupiditatis suae humilitate fincxerunt, nutrimenta corporis quae ex cottidianis epulis conparantur, hoc nomine pro salute hominum consecrantes. Quia per epulas corporis reficitur infirmitas, alimenta so
fol. 14r lum esse deum sancxerunt, | nescientes divini oraculi veri- 15

2 tatem. Cum enim dominus Iesus Christus cum diabolo pro nostra salute sollicitus divina maiestatis suae conluctatione certaret, et ut de faucibus eius quem gerebat hominem liberaret, hac eum responsione quassavit. Nam cum diceret ei diabolus: 'Si filius dei es fac ut isti 20 lapides panes fiant,' respondens ei dominus dixit:

20 Matth. IV 3 (Luc. IV 3).

1 d. p. coeperint add.

Fl Bu 8 POENATES P. 9 pretermissü esse uitä P. sit praetermissum. Qui nihil aliud putant Fl. Rectius Bu ea supplevit, quae in nostro contextu leguntur, cf. infra. 12 æpulis P sicque etiam 46, 22 et 71, 4; ceteris quattuor locis (v. ind.) epulae. 17 d. p. sollicitus add. vix nos continemus quin conflictatione scribamus, v. infra. 18 certaret; Et ut P, et del. Bu Ha. que P, em. Fl. 19 d. p. liberaret add.

1 Math. 28, 13: facinora eius., nulla ultricium deorum flagella castigant? 8/9 Math. 77, 19 hunc locum nunc explicare debemus, ne quid a nobis in ista institutione praetermissum esse videatur. Cf. 95, 28, Mo 9. 18 Math. 36, 20 alii de filio erratica contentionis conflictatione certarent. cf. 20, 3. 146, 11. 195, 3. 217, 12. LXXVI° II 5. LXXXVII° II 38. IC° II 39. de err. 61, 6. Vox conluctatio nisi hoc loco nusquam apud Firmicum.

'Non in pane tantum vivet homo, sed in omni verbo dei.' Nescientes itaque substantiam generis humani cottidianas epulas hoc nomine consecrarunt. Nam omne quod vescuntur homines penus vocatur: hinc et s cella penaria, hinc et dii penates ab abiectis et prostratis hominibus misera sunt cogitatione conpositi.

Vesta autem quid sit discite, ne putetis antiquum 3 aliquid aut cum summo terrore religionis inventum. Ignis est domesticus qui in focis cottidianis usibus servit. 10 Quapropter cocos habeat non miseras virgines sacerdotes, quae contempnentes ignis ipsius favillas aut prostituto corpore peccare coguntur, aut in virginitate perseverantes perdunt honestam gloriosi nominis dignitatem.

XV. Palladii etiam quid sit numen audite. Simu15 lacrum est ex ossibus Pelopis factum. Hoc Abaris Scytha
fecisse perhibetur. Iam quale sit considerate quod Scytha
barbarus consecravit. Estne aliquid aput Scythas humana
ratione conpositum, et illa effera gens hominum et cru- (98)
deli atque inhumana semper atrocitate grassata in con20 stituendis religionibus rectum aliquid potuit invenire?

4 Cic. de nat. deor. II 68 est enim omne quo vescuntur homines penus. 18 effera gens hominum et crudeli hexametri fragmentum esse monet Mo 49.

1 uiu& P (Çhosrai Graece), vivit pr. d. p. homo add.
3 d. p. humani add. 4 An quo pro quod scribendum cum
Cic.? (Sk). penus et penates P. 5 d. p. penaria add. 11 constituto P, em. Fl (qui habet pro constituto operarum errore) et
Wo. Sententiam totius loci non satis intellegimus. Totus locus
laborat, et vix in integrum restitui poterit' Mu; ipsae pro ipsius
Sk, quo et rhythmus et sententia aliquo modo reficitur. 12 d. p.
perseverantes add. 14 quod sit mavult Ha. numen P.
15 auaris P, em. Ios. Scaliger apud Wo, cf. 36, 1 et 5.
16 post sit in P vocabulum erasum, quod audite fuerat, cf. RM
288. 18 hominum del. Wo. 20 inueniri P.

11 Math. LXXI' II 39 istam prostituti corporis necessitatem. cf. LXXXI' II 39. Mo 18. 19 Math. 6, 22 Scythae soli inmanis feritatis crudelitate grassantur (Mo 18). 27, 8 talis est feritatis atrocitate grassatus.

2 Simulacrum hoc Troianis Abaris vendidit stultis hominifol. 14 bus vana promittens. Vendebatur deus ut prodesset emptori, et emptor suppliciter adorabat quicquit paulo ante viderat subhastatum. Substantia autem simulacri ipsius ex ossibus Pelopis est. Si humana vis Abari miseros i homines ossa venerari, purioris saltim et castioris hominis reliquias collige. Accedat idolo quod facis, ex hominis virtutibus meritum. Pelops in deliciis amatoris fuit, et diu prostituti pudoris damna sustinuit. Sed nec adulto ei scelus defuit: eum cuius filiam petebat fraude prodi-10 toris occidit, proditorem etiam ipsum periurus adgressus est, et ne promissa redderet praemia, hunc eundem per abrupta praecipitia iactavit. En cuius electa sunt ossa, 3 ut deus fieret qui urbes et regna servaret. Sed nec servavit aliquando nec profuit, et quid se maneat ex urbium 15 in quibus fuit casibus vidit. Incensa est Troia a Graecis a Gallis Roma, et ex utroque incendio Palladium reservatum est, sed reservatum non propriis virtutibus sed humano praesidio. Ab utroque enim loco homines liberant, et translatum est ne humano flagraret incendio. Tanto numini humana fuerunt praesidia necessaria, et ne arderet humanum quaesivit auxilium. Dilatum est Palladium ab incendio non liberatum. Stat sententia manet poena, ignis imminet ignis urguet, quem vitare non po-4 terit. Iam parturit flamma caelestis, iam divinae animad-25 versionis monstratur adventus, iam futurae cladis nuntiatur exitium. In hoc incendio Palladium latebras invenire non poterit. Ignis iste scrutatur abdita quaerit absconsa,

¹ auaris P. 5 uis auari P. 11 periurus P, periuris pr praeter Bu, cf. Sk. 12 d. p. praemia add.
13 ossa ut P. 14 seruaret Sed P. 19 loco] foco Sk cl. l. 25
20 liberant P, liberarunt Bu Ha, cf. Sk. 21 Tanta P, em. Fl.
24 d. p. imminet add.

⁹ prostituti pudoris: cf. Mo 18. 11 adiectivum periurus octies in Mathesi usurpatum, substantivum periurium semel (123, 4 omnia periuriorum genera). 13 cf. ad 23, 23 et 30, 4. 28 absconsa: cf. Mo 10.

et quicquit errantes homines vanis persuasionibus perdi- fol. 15.r dit, rapida flammarum populatione conplectitur. 'Venit enim' inquit 'dies domini ut ardens clibanus'. Audisti quid veniat. Nihil est quod ex te collectum in 5 apothecis dominicis reponi possit. Ardebis ut stipula, cuius inanis vilitas in cineres favillasque servatur, quam rapax ignis violentia cogenti spiritus pascitur. Hic est (99) 5 exitus finisque vester, haec est poena quam pro deceptis hominibus deus statuit, ut perpetuis ardeat flammis, qui 10 contra voluntatem dei miserum hominem aut decepit aut perdidit. Volo sane diligenter inquirere, cuius Minervae hoc volunt esse signum. Plures enim Minervas fuisse constat, nec aliquis in ista parte dissentit. Singularum itaque genus institutum artem propositumque dicamus, ut 15 ex his omnibus inveniri possit Palladium cuius Minervae sit nomine consecratum.

XVI. Quinque Minervas fuisse legentibus nobis tradit antiquitas. Una est Vulcani filia quae Athenas condidit, quam ex agrestibus locis ad urbanae conversationis ordinem rustica turba comitata est. Fuit alia in Aegypto Nili regis filia, textrinae artis magistra. Tertia vero patre Saturno genita est, sed hanc viraginem fuisse commemorant. Nam numquam se intra feminei sexus verecundiam tenuit, sed arma semper strepitumque pugnarum est cruenta secuta est studia bellorum. Quarta Iovis Cre-

2 Malach. 4, 1 (3, 19). 20 cf. ad 61, 23.

1 d. p. perdidit add. 3 d. p. cliuanus (sic P!) add.
audisti quid veniat bis habet P. 6 que P, em. Fl, qua Ha
(cum que esse in codice putaret). 7 congeniti Fl, cogentis
Bu, cogente Ha. 8 uester Hæc P. 9 flammis qui P.
11 d. p. inquirere add. 13 post nec in P rasura duarum
litterarum quae videntur du fuisse: necdum? Singulare P, em.
Fl Kr Fr 23. 21 magistra Tertia P. 24 strepituque
pugnară & P.

8 exitus finisque: cf. Mo 22. 19 agrestem conversationem habes Math. 94, 17, 22, 26.

tici regis fuit filia, quae occisum patri detulit Liberum. 101. 15° Quinta Pallante patre et Titanide matre orta est, quae 2 patris appellata nomine Pallas est ab hominibus nuncupata. Haec parricidalis amentia furoris et vaesanae temeritatis instinctu patrem Pallantem crudeli morte iugulavit, nec simplici patris morte contenta, ut diutius malis suis frueretur, et ut de morte patris crudelius triumpharet, exuviis corporis eius † ornatae sunt, ut parricidii facinus ex crudeli ostentatione publicaret. Huius est Palladium (pro nefas) nomine consecratum, haec est Pallas 10 quae colitur, haec est quae pontificali lege servatur, et cuius facinus severius damnari debuerat, eius imago suppliciter adoratur. Adponite ignem augete flammas ut cottidianis sacrificiis vestris discat ardere. Quid enim meretur aliud parricida, nisi ut perpetua continuatione 15 (100) flammarum ante sententiam dei cottidie flammis ultricibus 3 concremetur? Busta sunt haec sacratissimi imperatores appellanda non templa. Rogi sunt potius dicendi mise-

16 Verg. Aen. II 587 ultricis flammae (Mo 50).

1 d. p. filia add.

2 Tritonide Wo et Scaliger, at conferri iubet Ha Clem. Alex. Protr. II et Ampelium 9, 10.

5 d. p. instinctu add.

6 d. p. contenta add.

7 triumphar& exubiis P.

8 ornate sunt P, ornata est Fl, quod commendatur et clausula et Clem. Alex. verbis Protr. II 28, 2, p. 21, 3

Stählin: η ... τῷ πατρώς κεκόσμηται δέρματι ἄσπες κωδίω (Sk); ornat scutum tentat Bu, ornatae sunt manus Ha.

12 sæuerius P, item 39, 10. seuerü 70, 20; ceteris locis sev.

14 discat Bu, dicat P, dicatur Fl.

15 d. p. parricida add. continuatione ante nos restituit Dieterich apud Fr 23, imitatione P (mutatione Fl, circumdatione Ha).

4 cf. 27, 12. Math. 227, 3 parricidali . . . furoris amentia, idem CXI^r II 33. vaesanae temeritatis instinctu: similia creberrima apud Firmicum, cf. Mo 20. 16 cf. 44, 3. 69, 24 et hos Matheseos locos: 210,21 adsidua continuatione. LVI° I 18 multiplici semper continuatione perpetua, et multi similes sunt loci; vox continuatio quadragies invenitur in Mathesi. 16 Math. CVII^r I 14 publica sententia flammis ultricibus concremabuntur.

rorum. Nam in honorem hominum perditorum aedes pro sepulchris miseranda hominum servitus fecit. Hic crematorum corporum favillae servantur, hic cineres mortuorum inreligiosa lege conduntur, ut acerbarum mortium casus 5 cottidiano victimarum sanguine recrudescant, ut tristis lamentationis exitus renovatus annuis luctibus renascatur. ut sopitos fletus recentior ululatus exagitet, ut parricidia vel incesta vel mortes ex sacrorum ritu misera mens hominum et colere discat et facere. Amputanda sunt haec 4 10 sacratissimi imperatores, penitus atque delenda, et seve- fol. 16" rissimis edictorum vestrorum legibus corrigenda, ne diutius Romanum orbem praesumptionis istius error funestus inmaculet, ne pestiferae consuetudinis convalescat inprobitas, ne quicquit hominem dei conatur perdere diutius 15 in terra dominetur. Nolunt quidam et repugnant, et exitium suum prona cupiditate desiderant. Sed subvenite miseris, liberate percuntes. Ad hoc vobis deus summus commisit imperium, ut per vos vulneris istius plaga curetur. Facinoris eorum periculum scimus, erroris notae 20 sunt poenae, sed melius est ut liberetis invitos, quam ut volentibus concedatis exitium. Aegrotantes contraria de- 5 lectant, et cum corpus hominis adversa valitudo possederit, contra salutem suam a laborantibus perversa poscuntur. Capta mens languoris vitio morborum semper augmenta 25 desiderat, et medelas artificum aspernata contempnit, respuit remedia medicinae, et in exitium suum prona

14 1. Tim. VI 11 et 2. Tim. III 17, cf. 70, 23 (Sk).

2 fecit Sk, fit P, facit Fl. 4 aceruarü P. 5 recrudescant Bu, recrudescat P. dd. p. 15 repugnant et 20 invitos add. 22 possiderit P. 24 moruorų P. 26 remedia corr. P ex remediü, quod praeferebant pr, sed v. Sk et 40, 2.

7 cf. ad 5, 14. 13 Math. 95, 16 crevit inprobitas. cf. ad 40, 1. 16 Math. LXXVI'' I 1 prona mentis cupiditate desiderans. cf. ad 29, 17. 26 Math. CIV' I 40 prono animositatis studio. CV' I 24 prona animositate. CV' II 27 prona libidinis animositate festinans. cf. de err. 24, 1.

animositate festinat. Tunc si malum morbi fortius creverit, maiora remedia quaeruntur, et pro salute hominis sollicita fortius se medicina conponit. Asperi cibi amari potus nolentibus ingeruntur, et si convaluerit malum, et ignis adhibetur et ferrum. Sic homo recepta sanitate et salute sibi reddita, quicquit aegrotantis corporis vitio invitus passus est, hoc totum pro utilitate sua factum esse (con) stantis animi iudicio confitetur.

(101) XVII. Accipite etiam sacrosancti principes nomina (d)eorum qua sunt ratione conposita. Lumen hoc quod 10 hominibus iussu dei fugatis tenebris diem reddit, quod per duodecim horarum spatia cursus sui ordinem dirigit, Solem dici voluerunt, non quia solus est, ut quidam fol. 16 v volunt | quia illic et caelum est et luna et alia plurima sidera quae videmus, ex quibus quaedam velut infixa et 15 cohaerentia perpetua semelque capta sede conlucent, alia

13 Cic. de nat. deor. II 68 Iam Apollinis nomen est Graecum, quem Solem esse volunt. Dianam autem et Lunam eandem esse putant, cum Sol dictus sit, vel quia solus ex omnibus sideribus est tantus vel quia, cum est exortus, obscuratis omnibus solus apparet, Luna a lucendo nominata sit; eadem est enim Lucina... 14 Quintil. declam. IV 13 (siderum) quaedam velut infixa ac cohaerentia perpetua semelque capta sede collucent, alia toto sparsa coelo vagos cursus certis emetiuntur erroribus.

1 d. p. creverit add.

2 queruntur Et P. 4 ingeruntur Et P. d. p. malum add.

6 d. p. reddita add.

8 constantis Kr, stantis P.

9 Accipite etiä sacr. princ. etiä P, alterum etiam del. Fl: iam ... etiam Ha, at cf. 31, 18.

10 deorum Sk, eorū P.

14 haec ex Pseudo-Quintiliano excerpta esse cognovit Weyman (Revue d'histoire et de littérature religieuses III 1898, 383), quo facto et Bollius et nos ea esse in P scripta perspeximus, quae in contextu nostro leguntur.

15 uelut infixa P, una serie pr.

16 semelq3 capta **de cõ|ucent P, simulque copulata lucent pr.

1 Math. LXXIII^r I 17 horum malorum fortius crescit improbitas. 8 Math. LX* II 12 constanti iudicio mentis.

toto sparsa caelo vagos cursus certis emetiuntur erroribus, sed ideo Sol appellatur quia cum ortus fuerit obscuratis ceteris sideribus luceat solus. Luna etiam — haec eadem 2 Lucina — a nocturno lumine nomen accepit. Hanc etiam 5 quidam Dianam dici voluerunt, quod per noctem lucens hominibus alterum paene diem faciat. Mare nantes a natando Neptunum dici voluerunt, * * * et ex hoc quod libenter faciebant substantiam nominis figurantes. Terrenam vim omnem atque naturam. Ditem patrem dicunt. 10 quia haec est natura terrae ut et recidant in eam omnia et rursus ex ea orta procedant, quae res opulentiam terrae divitiasque monstravit. Frugum substantiam volunt 3 Proserpinam dicere, quia fruges hominibus cum seri coeperint prosunt. Terram ipsam Cererem nominant, nomen hoc 15 (a) gerendis fructibus mutuati. Ex bellorum casibus Mayors nomen accepit, quasi magna vertat. Minerva similiter bellicum nomen est, quasi aut minuat aut minetur. Venustas hominum Venus dicta est. Apollinis nomen ex humanis finexerunt casibus sermone Graeco, quasi om-

5 Cic. n. d. II 69 Diana dicta, quia noctu quasi diem efficeret. 6 Cic. II 66 datum est igitur Neptuno ... maritimum omne regnum, nomenque productum, ut Portunus a portu, sic Neptunus a nando paulum primis litteris immutatis. Terrena autem vis omnis atque natura Diti patri dedicata est, qui Dives, ut apud Graecos Πλούτων, quia et recidunt omnia in terras et oriuntur e terris. Cui (nuptam dicunt) Proserpinam, quod Graecorum nomen est; ea enim est, quae Περσεφόνη Graece nominatur, quam frugum semen esse volunt absonditamque quaeri a matre fingunt. Mater autem est agerendis frugibus Ceres tamquam Geres ... Iam qui magna verteret Mavors, Minerva autem quae vel minueret vel minaretur. 18 Cic. II 69 Quae autem dea ad res omnes veniret,

1 certis e metiuntur P, suis metiuntur pr. 7 sententiam et ex hoc — figurantes ad ea quae sequuntur referebant priores, rectam distinctionem adhibuit Sk deleto et post voluerunt, cf. praef. p. XX. 8 figurantes Terrenam P. 10 inea P. 14 proserpunt Oe (cf. Arnob. III 33), at obstat clausula. 15 a add. Fl. 17 d. p. est add.

nia commissa sibi aut amittat aut perdat. Solem etiam quidam Apollinem dicunt, quia cottidie in occasu constitutus splendorem luminis perdat: perdere autem Graeci fot. 17r apollin dicunt. Videtis | ut (istos) commenticios et fictos 4 deos turbulentus error (ex)cog(itet), ut superstitionibus; (102) anilibus et formae nobis deorum (gene) rentur et nomina. Sed haec omnia veritas detexit et ratio sanae mentis invenit, ut investigatis omnibus atque detectis, quae sacrilegus error absconderat, veritas renata luceret. Haec enim omnia cum essent male conposita terrori primum fuere 10 mortalibus, dehinc consumpta novitate quasi ex longa

Venerem nostri nominaverunt, atque ex ea potius venustas quam Venus ex venustate. Videtisne igitur, ut a physicis rebus bene atque utiliter inventis tracta ratio sit ad commenticios et fictos deos? quae res genuit falsas opiniones erroresque turbulentos et superstitiones paene aniles. Et formae enim nobis deorum et aetates et vestitus ornatusque noti sunt. 9 Pseudo-Quintil. declam. IV 14: Haec credo, pater, terrori primis fuisse mortalibus, mox admirationem consumpta novitate meruisse. paulatim deinde hoc quod stupemus, animus ausus diligenter adtendere, in arcana naturae sacrum misit ingenium, et ex adsiduis observationibus notisque redeuntibus latentium ratione collecta pervenit ad causas.

- 1 omittat P, em. Fl. 2 d. p. dicunt add. 4 ἀπόλλειν Fl (recte, cf. Usener, Götternamen p. 305 cum n. 7 [Sk]), ἀπολλέναι Oe, ἀπολείν Bu Ha. istos nos, v. praef. § 6, nihil perspicitur in P, vestros cum Fl pr. comenticios P, ut conieceral Sk, ementitos (vel ementicios) pr. 5 excogitet videtur habuisse P, cf. RM 288 et praef., excogitaverit pr. 6 anilissic P. nobis P et Sk, vobis pr. cum Wo. generentur quin in P fuerit vix dubium, v. praef. § 6, traditae sint (vel sunt) cum Fl pr, proderentur Sk. 9 ueritas renata P, v. praef., veritatis semita Fl, veritas in vita Bu Ha.
- 3 Math. 24,9 oculorum acies splendorem paulatim extenuati luminis perdidit. cf. XC' I 35. 5 verbum excogitare aliquoties in Mathesi exstat velut LXV' I 34. LXXXVII' II 38. 8 cf. 25, 12 et Math. 278, 14: ut explicatis omnibus atque monstratis. Math. 218, 18 sacrilego semper errore praeposteros.

aegritudine convalescentibus hominibus natus est quidam ex admiratione contemptus. Sic paulatim quod stupebat animus ausus est diligenter inquirere, et statim in arcana fictarum ac vanarum superstitionum sagax misit ingenium. 5 Tunc ex assiduis tractatibus latentium ratione collecta pervenit ad causas, ut profanarum religionum miseranda commenta humanum genus primum disceret deinde contempneret tertio recusaret.

XVIII. Libet nunc explanare quibus se signis vel quibus symbolis in ipsis superstitionibus miseranda hominum turba cognoscat. Habent enim propria signa propria responsa, quae illis in istorum sacrilegiorum coetibus diaboli tradidit disciplina. In quodam templo ut in interioribus partibus homo moriturus possit admitti, dicit: 15 'De tympano manducavi, de cymbalo bibi, et religionis secreta perdidici', quod Graeco sermone dicitur: ἐκ τυμπάνου βέβρωπα, ἐκ κυμβάλου πέπωπα, γέγονα μύστης "Αττεως. Male miser homo de admisso facinore 2 confiteris. Pestiferum veneni virus hausisti, et nefarii 20 furoris instinctu letale | poculum lambis. Cibum istum fol. 17 v

2 conteptus sic P. quod stupebamus (____) Sk ex Quintil. 3 inquirer&: Et P, em. Fl. 4 ac Fl, hac P. 12 cetib; P. 14 moriturus P, cf. Fr 23, oraturus Lobeck Aglaoph. I 24, introiturus Bu Ha. 17 littera A vocis ΒΕ-ΒΡωΚΑ a p renovata et distinctio addita; d. p. πέπωνα nos add. ante ΓΕΓωΝΑ (sic P, em. Fl) rasura duarum litterarum quae ΚΑ fuerant, litterae scilicet finientes vocis ΠΕΠωΚΑ a librario per errorem repetitae; perperam igitur nal γέγονα ci. Ha. 19 ausisti P. 20 lætale P. lambis P, lambisti cum Oe Bu Ha, at cf. Sk.

16 Math. 13, 30 (mathematicorum ingenium) divinae dissitionis secreta perdidicit. LVIII II 42 absconsarum religionum secreta perdiscens. Unde cognoscimus Latinam eam interpretationem ab ipso Firmico conceptam neque in Attidis sacris ustatam fuisse.

19 cf. 45, 16. 53, 15 et Math. 33, 17: illus animam pestiferum veneni virus exclusit. LIX II 30. LXXIII II 10. Mo 22.

Math. XCVI 1 41 nefario furoris instinctu. cf. Mo 20.

mors sequitur semper et poena. Hoc quod bibisse te praedicas, vitalem venam stringit in mortem, et sedes animae contaminat, et malorum continuatione conturbat Alius est cibus qui salutem largitur et vitam, alius est cibus qui hominem deo summo et commendat et reddit, ; alius est cibus qui languentes relevat errantes revocat lapsos erigit, qui morientibus aeternae inmortalitatis largitur insignia. Christi panem Christi poculum quaere, ut (103) terrena fragilitate contempta substantia hominis inmor-3 tali pabulo saginetur. Quis est autem hic panis vel quod it poculum in libris Salomonis sapientia magna voce proclamat? Ait enim: 'Venite manducate de meis panibus et bibite vinum quod miscui'. Et Melchisedech rex Salem et sacerdos summi dei revertenti Abrahae cum pane et vino benedictionis optulit gratiam. Isaac etiam is cum Iacob benedixisset, cum hoc idem Esau (a) patre suppliciter exigeret, respondit ei pater: 'Dominum' inquit 'illum feci tuum et omnes fratres eius feci servos, tritico et vino confirmavi illum'. Tunc Esau casus suos misera lamentatione deflevit, quia tritici et :

21 decl. X 4: iam gelidi piger corporis sanguis omnes in mortem strinxerat venas. cf. A. Becker, Iulius Firmicus Maternus und Pseudo-Quintilian, Philol. LVI 476. 12 Sal. Prov. 9, 5. 13 Genes. 14, 18. 17 Genes. 27, 37.

1 pena Hoc P. 2 d. p. praedicas add. 3 d. p. contaminat add. 5 sūmo P, sūmmo effecit p lineolis rectis intersingulas litterae m hastas intermissis; d. add. 6 d. p. relevat add. 9 d. p. contempta add. nominis P. 16 et cum hoc mavult Ha. a add. Fl. post patre tres litterae erasae, quae videntur suo fuisse; an sup bis scriptum? 20 d. p. deflevit add.

2 Math. 33, 22 serpentis ictus venas stringit in mortem. cf. Mo 19. 6 cf. 76, 23. 7 cf. 50, 18. 69, 8. Math. LXXXIX' 145: per immortalem aeternae perpetuitatis ordinem. Mo 21. Math. 127, 21 (Sol) magnae nobilitatis largitur insignia. cf. 14. 154, 21. 183, 19. 226, 3. LXVIII' I 30. 9 cf. ad 0. 20 Math. LXXVII' II 13 Hunc (scil. Archimedem) ellus ... lugubri maerore deflevit.

vini, id est futurae felicitatis perdidit gratiam. Quod 4 autem consecratis hominibus a deo panis divinus iste praestetur, per Esaiam dicit spiritus sanctus: 'Sic dicit dominus: ecce qui serviunt mihi manducabunt, s vos autem esurietis: ecce qui serviunt mihi iocundabuntur, vos confundemini, vos interficiet dominus'. Non solum panis iste a deo | summo sacri-fol. 18 r legis et impiis denegatur, sed et poena promittitur, et acerbae mortis decernuntur exitia, ut esurientibus faucibus 10 divinae animadversionis exitus ingeratur. Secuntur etiam 5 hoc idem tricesimi et tertii psalmi veneranda responsa. Ait enim per David spiritus sanctus: 'Gustate et videte quoniam dulcis est dominus'. Dulce est caeleste pabulum, dulcis dei cibus, nec habet in se miserae famis 15 triste tormentum, et de medullis hominum praecedentis veneni virus excludit. Et haec ita esse sequentia oraculi responsa declarant, ait enim: 'Timete dominum sancti eius quia non est inopia eis qui metuunt eum. Divites eguerunt et esurierunt, qui autem inquiprunt dominum non indigebunt omni bono'. Qui 6 sic in templo praetextatus incedis, qui fulgis purpura, cuius caput aut auro premitur aut lauro, errorem tuum (104) turpis egestas insequitur, et cervicibus tuis onerosum paupertatis imminet pondus. Illum quem dispicis pauperem 25 largus et dives est; sedile illi Abraham in sinu suo prae-

3 Ies. 65, 13 et 15. **12** Ps. 33, 9. **17** ib. v. 10 sq.

3 d. a. per add. 6 dd. ante utrumque vos add.

8 d. ante et add. 9 acerue P. 15 procedentis Ha, at v.

Fr 24 sq. qui confert locos 73, 6 et 50, 1. 19 d. ante qui add. 21 lectionem codicis fulgis retinuimus, cf. ad 25, 4, fulges pr. 24 despicis Fl et edd., at cf. Fr 18 et ad 6, 4.

25 lautus Wo. diuis P. Sed ille. illi P, em. Bu.

9 cf. pracf. p. XXXIX. 16 cf. 43, 19. 23 Math. 274, 18 miserum pondus viduitatis imponit. LXXIII^r I 8 laboriosae vitae pondus imponunt aut egestatis angustias. cf. de err. 77, 6. 'Miserum paupertatis onus' novies habes in Mathesi.

parat. Tunc tu per interiecta spatia flammarum ad mitiganda conscientiae tuae vulnera tenuem ab eo stillantis aquae guttulam postulabis, nec tibi volens Lazarus lenimentum doloris tui aut dare poterit aut impetrare. Singulorum enim pari gratia merita pensantur. Illi vita 5 confertur propter huius saeculi mala, tibi propter huius 7 saeculi bona perpetua tormentorum poena decernitur. Ut autem manifestius disceretur, quinam ille esset panis per quem miserae mortis vincuntur exitia, ipse dominus sancto ac venerando ore signavit, ne per diversos tractatus spes 10 fol. 18 v hominum | pravis interpretationibus fallerentur. Ait enim in evangelio cata Iohannem: 'Ego sum panis vitae: qui venerit ad me non esuriet, qui in me crediderit non sitiet umquam'. Item in sequentibus hoc idem simili modo significat, ait enim: 'Si quis sitit 15 veniat et bibat qui credit in me'. Et rursus ipse ut maiestatis suae substantiam credentibus traderet ait: 'Nisi ederitis carnem fili hominis et biberitis sanguinem eius, non habebitis vitam in vobis'. 8 Quare nihil vobis sit cum tympani cibo. O miseri mor- 20 tales! Salutaris cibi gratiam quaerite, et inmortale poculum bibite. Christus vos epulis suis revocat ad lucem, et gravi veneno putres artus et torpescentia membra vivificat. Caelesti cibo renovate hominem perditum ut quicquit in vobis mortuum est, divinis beneficiis renascatur. 25

12 Joh. 6, 35. 15 ib. 7, 37. 18 ib. 6, 53. 28 ib. 6, 63.

1 dd. p. flammarum et (2) vulnera et (4) tui add. 6 et 7 saeculi propter clausulam legendum saecli (Sk). 7 tormentorų corr. P ex tormentarų. 8 d. p. disceretur add. 10 õre P. 13 uenerit ad P. 20 et 24 ciuo P 20 0 dii miseri mortales Salutaris P, cf. 23, 4. 21 ciui P. 25 d. p. est add. renascatis P. cf. 68, 14.

10 cf. 49, 9. 73, 9. Math. LXXIV I 45 manifesta sermonis interpretatione signavimus. XCIV II 5 in praecedenti demonstratione signavimus.

Didicistis quid vos facere conveniat, eligite quod vultis. Inde mors nascitur, hinc inmortalis vita donatur. * *

- XIX. *** δε νυμφίε χαῖφε νυμφίε χαῖφε νέον φῶς.

  5 Quid sic miserum hominem per abrupta praecipitas, calamitosa persuasio? Quid illi falsae spei polliceris in-(195) signia? Nullum aput te lumen est, nec est aliqui qui sponsus mereatur audire. Unum lumen est, unus est sponsus: nominum horum gratiam Christus accepit. Non poteris ad te alienae felicitatis transferre gloriam, nec poteris caelestis luminis splendore decorari. In tenebras squaloresque proiectus es. Illic sordes squalor caligo tenebrae et perpetuae noctis dominatur horror. Si vis ut 2 tenuis saltim tibi splendor luminis luceat, erige vultus te demersos aperi oculos, et desertis his ad eum te confer qui dixit: 'Ego sum lux mundi'. Cuius divinis prae-fol. 19° ceptis continetur, ut in hac terrena conversatione opus nostrum per dies singulos luceat. Lucere autem non
  - 13 Quintil. decl. V 6 erige vultus, pater, ac tolle (sic Becker, attolle codd. et Lehnert in ed.) tristitiam. 16 Joh. 8, 12.
  - 2 donatur; ΔΕΝΥΝΦΕ ΧΑΙΡΕ ΝΥΝΦΕ P. Dicis etiam χαίρε νυμφίε Fl. 'apparet deesse aliquid quale est: Aliud profanae religionis symbolum est, quod dicitur' Bu. Inde νύμφιε χαίρε, νύμφιε χαίρε, νύον φῶς tentat Ha. φίλε νυμφίε Sudhaus apud Dieterich, Mithrasliturgie append. ἰδὲ Fr. 25. Paroemiacum ἰδὲ νυμφίε χαίρε, νύον φῶς restituit Dieterich l.c. Nos plura (fortasse folium exempli librarii Palatini) excidisse rati certo symbolum restitui posse desperamus, sed νυμφίε scripsimus cum Fl Diet. Fr, cum ceteri edd. cum Wo νύμφιε praebeant. 5 d. p praecipitas add. 9 d. p. sponsus add. 11 luminis Bu, numinis P, cf. l. 14. 18 dominator P, corr. p. 15 post his excidit velut 'tenebris' Sk. 17 d. a. ut add.
  - 11 cf. 50, 18. Math. 141, 20 patres maximo honoris splendore decorentur. LXVIIr II 42 (Aquarii vicesima pars) simili maiestatis splendore decoratur. 12 v. ad 21, 13. 17 terrena conversatione: v. praef. § 6 ad XX 7. Mo 13.

potest nisi inmaculata nos conscientiae ornamenta protexerint, nisi integra nos et incorrupta vita commendet. Tunc orietur nobis veri luminis gratia, tunc se nobis lucis auctor insinuat, tunc verum lumen et accipere pos-3 sumus et videre. Sed ut sacrilegae vocis conprimatur : inprobitas, qui sit vere sponsus sacrarum lectionum oraculis conprobabo, ut probetur sponsum esse Christum. sponsam ecclesiam, ex qua venerando patri spiritales filii per dies singulos procreantur. In hac probatione arcana prophetarum veneranda pandantur, adsistat nobis sancto- 10 rum oraculorum fides. Iohel divino spiritu monente sic dicit: 'Canite tuba in Sion, sanctificate ieiunium, et indicite curationem, adgregate populum, sanctificate ecclesiam, excipite maiores natu, colligite parvulos lactantes. Procedat sponsus de cu-15 4 biculo suo, et sponsa de thalamo suo'. Hoc idem Hieremias simili ratione significat. Ait enim cum Hierusalem truci minatur oraculo: Et auferam de civitatibus Iudae et de quadruviis Hierusalem vocem laetantium, vocem sponsi et vocem sponsae'. Processum :0 sponsi etiam per psalmos praedicat spiritus sanctus. In octavo decimo psalmo hoc invenitur oraculum; ait enim: (106) 'Et ipse velut sponsus egrediens de thalamo suo' exultavit, velut gigans viam currere; a summo caeli profectio eius et decursio eius usque ad s summum eius, et non est qui lateat a calore

12 Joel 2, 15, sq. 18 Jer. 7, 34. 28 Ps. 18, 6 sq.

1 ornamenta protexerint; P. 6 sit Fl, sic P.
10 litteram e priorem vocis veneranda corr. P ex a. 11 post iohel et monente dist. P. 12 d. p. Sion add. 19 quadrubiis P. 21 d. p. sanctus add. 23 exultanit P (cum Vulg.), exultabit Bu Ha (ex Sept., ubi est ἀγαλλιάσεται).

¹ Math. 37, 17 (Afrorumque subdolas mentes) honestae fidei ornamenta condecorant. 85, 13 ornamenta virtutis. 8 cf. 12, 16 et 61, 21.

eius.' Secretiora pandantur arcana: in apocalypsi id est 5 in revelatione, qui sit sponsus invenimus. | Ita enim scrip- fol. 19 " tum est: 'Veni ostendam tibi novam nuptam uxorem agni. Et duxit me in spiritu in montem smagnum et ostendit mihi civitatem sanctam Hierusalem descendentem de caelo.' Intimandum est quid etiam nobis de hac ipsa re tradat evangelica disciplina. Invenimus enim in evangelio cata Iohannem ita esse signatum: 'Vos mihi testes estis quoniam se dixi eis qui missi sunt ab Ierusolymis ad me quia non sum Christus, sed quoniam missus sum ante ipsum: qui habet enim sponsam sponsus est. amicus autem sponsi est qui stat et audit eum et gaudio gaudet propter vocem sponsi.' Huius 6 15 rei mysterium ostensum est, huius sponsi adventum sapientium virginum chorus expectat, huic praefert lumina pervigili cura sancta virginitas: expectantibus sponsum servis felicium praemiorum promittitur munus. Invenimus enim in evangelio cata Lucam: 'Sint lumbi vestri m praecincti et lucernae ardentes et vos similes hominibus expectantibus dominum suum quando veniat a nuptiis, ut cum venerit et pulsaverit aperiant illi. Felices servi illi quos adveniens dominus invenerit vigilantes.' Ecce venerandorum 25 responsorum oraculis sponsus ostensus est. Quid tibi tu 7 in acerbis casibus constitutus beatum nomen inponis? Si vis liberatus lumen sequi sponsi, proice errores, et per-

8 Apoc. 21, 9 sq. 9 Joh. 3, 28 sq. 19 Luc. 12, 35 sqq.

1 id est in revelatione del. Wo, at cf. Sk. 7 etiam quid Sk. 15 misteriü P. post ostensü rasura unius litterae quae s fuerat. 17 d. p. virginitas add. 21 expectantes P, em. Fl. 26 aceruis P. d. p. constitutus add. 27 dd. p. sponsi et errores add. puigil P, em. Fl.

17 cf. infra v. 27 et Math. CXV^r42: pervigili cura. 26 Math. 7,23 in acerbis casibus constituti.

vigili cura sollicitus praecedentia vitae facinora religiosa devotione castiga. Tunc te in nomine suo cum vigilantem invenerit sponsus, cum fidei tuae merita cognoverit, dabit maximum pretium, dabit integrum munus: intrabis cum eo caeli thalamum, videbis regiam mundi, et ut sollo verus particeps esse possis, a piissimo ac iustissimo domino inmortalitatis tibi gratia conferetur.

XX. Alterius profani sacramenti signum est Deòc ex fol. 20 r πέτρας. Cur hoc sanctum venerandumque secretum ad profanos actus adulterata professione transfertis? Alius 10 est lapis quem deus in confirmandis fundamentis promissae Hierusalem (in)missurum se esse promisit. Christus nobis venerandi lapidis significatione monstratur. Quid tu ad conmaculatas superstitiones furtiva fraude venerandi transferis nominis dignitatem? Lapidem tuum ruina sequitur 16 et cadentium culminum funesta conlapsio, noster lapis dei fundatus manu extruit confirmat erigit munit, et restaurati operis gratiam perpetuae inmortalitatis splendore condecorat. Ait enim de hoc Esaias iubente spiritu sancto: 2 'Sic dicit dominus: ecce ego inmitto in funda-n menta Sion lapidem pretiosum electum summum

16 Quintil. declam. II 24 conlabentium culminum fragor (Becker l. c.). 20 Jes. 28, 16.

angularem honoratum, et qui crediderit in eum

1 d. p. sollicitus add. precidentia P. 3 d. p. sponsus add. 4 praemium pro pretium pr. 5 d. p. mundi add. 6 d. p. possis add. 7 confertur P, em. Fl, quam emendationem. veram esse rhythmo probatur. 9 d. p. secretum add. 12 missurum P, em. Sk cl. l. 20 14 comuculatas P. transfers edd. ante Ha, at cf. 58, 5. 61, 9. Kr et Sk in Herma XXIX 520 et observa rhythmum. 18 perpetuo Oe, at cf. 44, 7 et 69, 8 (Bu). 19 iuuente P, em. Bu. sõo spu sic; Dicit P. Transposuimus propter clausulam, praesertim cum duodecies Firmicus spiritus sanctus dixerit et id sexies in clausula, semel (55, 21) sancto spiritu: v. ind. s. vv. 20 d. p. dominus add. 21 summum angularem pr sine dist. 22 crediderint P, sed altera litterae n hasta erasa.

⁹ Math. 264, 16 veneranda secreta. 18 cf. ad 44, 7.

non confundetur.' In psalmis etiam simile responsum est: ait enim spiritus sanctus in centesimo (decimo) et septimo psalmo: Lapis quem reprobaverunt aedificantes hic factus est in caput anguli: a domino 5 factus est iste et est mirabilis in oculis nostris.' Per multos prophetas spiritus sanctus nominis istius ordinem monstrat. Ait enim Zacharias propheta: 'Ecce ego adduco puerum meum, Ortus nomen ei est, quoniam lapis quem dedi ante faciem Hiesu: 10 super lapidem ipsum unum septem oculi sunt.' Sed ut manifestius constet, antiquiora venerandarum lec- 8 tionum secreta pandamus. In Deuteronomio ita conprehensum est: 'Et scribes super lapidem omnem legem hanc.' Hiesus etiam Nave iussu divinitatis hoc (108) 15 specialiter conprehendit, ait enim: 'Et accepit lapidem magnum et statuit eum contra dominum. Et ait Hiesus ad populum: ecce lapis | iste erit vobis in fol. 20 9 testimonio quia iste audivit omnia quae dicta sunt a domino quando loquutus est ad vos, et 20 erit iste vobis testimonium in novissimo dierum. quando recesseritis a domino vestro.' Quod autem 4 per hunc lapidem, id est per dominum nostrum Iesum Christum, et dii isti casuri sint et multitudo templorum, aperte Danihel venerandis oraculis explicavit. Ait enim 25 cum interpretaretur somnium regis: 'Et ecce imago imago nimis magna et contemplatio ipsius ima-

8 Ps. 117, 22 sq. **7** Zach. 3, 8 sq. **18** Deut. 27, 8. **15** Josua 24, 26. **25** Dan. 2, 31 sqq.

1 simili P. 2 decimo et septimo Sk propter clausulam, et septimo decimo pr cum Wo, decimo om. P: an ipsius Firmici hic error est? 4 d. p. anguli add. 8 d. p. meum add. 9 locus que dedit une facie hiesus P, em. Bu coll. Cypr. test. 11 antiquora uenerandor P. 12 deutero nomii P. 13 testimonio P, testimonium pr. 14 dd. p. 22 lapidem et 28 Christum et sint add. 24 oculis P, em. Fl.

ginis metuenda et elata stabat contra te: cuius caput fuit ex auro bono, pectus et brachia eius argentea, venter et femora aerea, pedes autem ex parte quidem ferrei, ex parte autem fictiles: quoadusque abscisus est lapis de monte sine ma- 5 nibus concidentium, et percussit imaginem super pedes ferreos et fictiles et comminuit eos minutatim, et factum est simul ferrum et testa, et aeramentum et argentum et aurum facta sunt minuta quasi palea, ut pulvis in area aestate.10 et ventilavit illa ventus ita ut nihil remanserit in illis. Et lapis qui percussit imaginem factus 5 est mons magnus et implevit totam terram.' Qui locus in terra est quem non Christi possederit nomen? Qua sol oritur qua occidit qua erigitur septemtrion qua 15 vergit auster, totum venerandi nominis maiestas implevit. et licet adhuc in quibusdam regionibus idololatriae morientia palpitent membra, tamen in eo res est ut expiatis omnibus terris pestiferum hoc malum funditus amputetur. De idolatrorum lapide de quo dicunt: θεὸς ἐκ πέτρας. 20 quod prophetarum respondit oraculum? Cui autem restitit 6 vel cui profuit lapis? Lapis autem hic sanctus id est fol. 21r Christus, aut fidei | fundamenta sustentat, aut in angulo positus duorum parietum membra aequata moderatione (conponit), id est veteris et novi testamenti in unum 25

1 et post metuenda in margine fere scriptum ita, ut utrum ipsius P sit an manus recentioris diiudicari vix possit. 10 dd. p. palea et aestate add. 14 qui non P, em. Fl. 15 septë trion P. 16 d. p. auster add. nominis P, numinis pr. 18 expiatis P, v. praef. p. XL, e Christianis pr. 19 d. p. terris add. 20 idolatrorū P, idololatrarum pr. at cf. 81, 4. 21 autem del. Kr. restitit .. pfuit P, v. RM 289, restitit (vel resistit) .. parcit pr. 22 iste lapis Fl et edd., lapis (vester) probabilius Sk (= ---). 24 d. p. positus add. vocis equata littera a finiens a π₁ renovata, supra ę scripsit æ π₁. 25 conponit nos, v. praef., coniungit pr.

16 Math. CIII^r I 16 unus piscis ad Austrum vergit, alius ad Aquilonem. 25 cf. ad 4, 2.

colligit vires, aut certe corporis et animi diversitatem (exhibita) homini inmortalitate consociat, aut legem promulgat, aut contra peccantes testimonium perhibet, aut quod est potius, imaginem diaboli percutit, ut superato seo atque prostrato et in cinerem favillasque converso erecto sublimitatis suae uertice purum dominationis imperium (sit).

Vos nunc Constanti et Constans sacratissimi imperatores, et venerandae fidei vestrae imploranda virtus est.

10 Supra homines erigitur, et a terrena fragilitate separatus
caelestium se rerum societate coniungit, qui in omnibus
actibus suis prout potest dei summi sequitur voluntatem.
Modicum (tantum) superest ut legibus vestris funditus
prostratus diabolus iaceat, ut extinctae idololatriae pereat
15 funesta contagio. Veneni huius virus evanuit, et per dies
singulos substantia profanae cupiditatis exspirat. Erigite

1 uires P, cf. RM 293 et praef., gentes pr. 2 .x..l..ta P, quod supplevimus, v. praef., conciliata vel ex collata Bu et Huelsen (inviolata Fi). dd. p. 4 potius et 5 prostrato et 6 vertice add. 7 sit videtur habere P, v. praef. p. XLII ('möglich' Huelsen); verbum transitivum desiderat Sk, statuat e. g. proponit Kr. 9 d. ante et add. 10 separatur et 11 quae pro qui pr varias adhibentes medelas, v. praef. 11 ne societati scribere malis. 12 litteras tate vocis uoluntate ita renovavit π, cf. 66, 25. ut veteris scripturae sola littera e dispici possit, tat obscuratae sint. 18 ()odică videtur habere P, quod adiectivum et in sententiam quadrat neque alienum est ab usu Firmiciano. scripsimus cum Wo: exstant in P sex vel septem hastarum vestigia, quae sane possunt fuisse taliu, ut Fl Bu et dubitanter Ha legebant, t et 1 satis certas censet Huelsen. 15 contagio corr. P ex contagia. d. p. evanuit add.

1 sqq.: cf. praef. Math. LXXXIX' I 41 omnium quattuor elementorum diversitate composita. 2 Math. 8, 17 Tu qui promulgas leges. 3 testimonium perhibere terminus astrologicus vicies in Mathesi inventus vehut 57, 22. 65, 28. 74, 18. 19. cet. 5 Math. 33, 15 in cinerem favillasque convertitur, cf. Mo 22. 10 terrenam fragilitatem habes 44, 9 et Math. 12, 7. 21, 28. CI' II 8. cf. Mo 25. Arnob. IV 28. 12 Math. CIII' I 43 prout potuit. 13 adiectivum modicus decies in Mathesi (131, 24. 143, 6. 168, 19. cet.). 15 cf. ad 43, 19.

vexillum fidei, vobis hoc divinitas reservavit. Favore eminentis dei victores estis omnium hostium vestrorum quorum opera Romanum deformabatur imperium. Signum venerandae legis erigite, sancite promulgate quod prosit. Sit faustum felixque rei publicae, quod inter acervos 5 † caesarum hostium prostravistis exercitum. Felices (vos principatus) ac voluntatis suae deus fecit esse participes, idololatriae excidium et profanarum aedium ruinam propitium Christi numen vestris manibus reservavit. Ille spifol. 21° ritalibus malis restitit, | vos mala terrena vicistis. Erigite 10 tropaea victoriae, et praeferatur ingens titulus triumphorum. Profanarum rerum strage gaudentes exultate for (110) tius exultate fidenter. Felicitas vestra cum dei virtute coniungitur, pro salute hominum Christo pugnante vicistis.

¹ d. p. fidei add. eminentis di uictores P, v. RM 294: eminentes prostratores pr cum Fl, inserta voce cuius vel eius. 3 deformabatur P, v. RM 295: firmabatur legebant pr et emendabant infirmabatur (sic Wo: vexabatur Bu). 5 d. p. publi-6 cesaru P, caesorum Fl (qui temere quod tot acervos caes.): caesarum hostiarum Bu. c. victimarum Ha. Persarum Sk cl. 82, 17 et 12,20. uos π_1 ; veteris scripturae nihil dispici potest, sed vix potest aliud fuisse. 7 principatus scripsimus admodum dubitantes, cum p....p...s legere sub voce quoq3 a z, scripta nobis videremur, v. RM 295 (möglich, aber ich kann es nicht sicher lesen' Huelsen). Melius fortasse scribatur imperii, quoniam voci principatus spatium aegre sufficit; (vos quoque gloriae ac pr). Ŝ ruina P, em. Bu (ruinas Fl). propitiu xpi (an xpi? Dubitabamus) nomen (vel numen, quod tamen 8 ruina P, em. Bu (ruinas Fi). minus verisimile) P, v. RM 295. propitius Christus populo pr. 10 malis restitit P, v. RM 295, (armis) malos spiritus pr. Quod ibidem post resti... litteram g a manu recentiore scriptam perspici diximus, unde eam restinguit supplesse appareret. erravimus. 11 tropea P.

⁶ Math. LXXXII^r II 43 qui . . . acervos (sic plerique codices, sed acies Norimbergensis) hostium . . . percutiat (perficiet codd. alii). 9 Math. LVIII^r I 34 cum favore propitii numinis. cf. de err. 82, 26.

XXI. Omnia symbola profanae religionis per ordinem suggerantur, ut probemus nequissimum hostem generis humani de sanctis haec venerandisque prophetarum oraculis ad contaminata furoris sui scelera transtulisse. In- 2 5 venimus enim ita dici: αἰαῖ δίπερως δίμορφε. Deus iste vester non biformis est, sed multiformis: in multas enim species venenati oris forma mutatur. Ipse est basiliscus et scorpio, qui fidelium securis vestigiis premitur: ipse malitiosus anguis, cuius caput quaerit decepta mortalitas: 10 ipse tortuosus draco, qui hamo ducitur, qui captivus includitur. Iste deus vester Lernaei anguis crinibus adornatur. Viden ut percusso domino morientium anguium turba succedat? Quid sic renascentibus hydris pullulas? Quid te fecunda scelerum sobole conponis? Mortis tuae 3 16 viam didicimus, scimus quibus remediis artis tuae venena vincantur. Christi inmortalem sanguinem bibimus, nostro sanguini Christi sanguis adiunctus est. Hoc est salutare remedium scelerum tuorum, (quod) cottidie a vitiata dei plebe mortiferum virus excludit. Quis deum istum quem 20 plangunt cum cornibus vidit? Quae sunt ista cornua quae habere se iactat? Alia sunt cornua quae propheta sancto spiritu iubente conmemorat, quae tu diabole ad maculatam faciem tuam putas te posse transferre. Unde tibi 4

3 d. ante de add. 4 suis P. 5 EAIAIKEPOC P, em. Dieterich (Mithraslit. p. 215), cf. Fr. 25 sq. εὐοτ vel πατ Bu, εὐαν Bergk (PLG III⁴ p. 658). 6 multiformis In P. dd. p. 8 scorpio et 9 anguis et 10 draco et ducitur add. 9 quatit Oe, at confert Bu Genes. III, 15 αὐτός σον τηρήσει κεφαλήν, quod Cyprianus (testim. II 9) reddidit: ipse tuum observabit caput. 11 lernei P. 12 vident P, em. Bu. 16 uincantur corr. P ut videtur ex uincuntur. 18 tuorā cottidie aficiat adī P: quod add. Bu (omissum ante cott.!), hoc Ha. a vitiata Ha, cf. infra, a filiata Bu. 22 iuuente P. em. Bu.

11 Math. 246, 24 spissis capillorum crinibus adornantur.
18 cf. 12, 9. 18 verbum vitiare quinquies exstat in Mathesi, participium vitiatus sexies: XCIII II 18. II 4. 7. XCVIII I 23. 26. CVIII I 32. 19 Math. 33, 17 illius animam pestiferum veneni virus exclusit, cf. ad 43, 19.

ornamenta quaeris et gloriam? Cornua nihil aliud risi venerandum signum crucis monstrant. Huius signi mo extenso ac directo cornu mundus sustentatur terra con-101. 22" stringitur, et e duorum | quae per latus vadunt conpagine oriens tangitur, occidens sublevatur, ut + sic totus orbis tri- 5 (111) pertita stabilitate firmatus confixi operis immortalis radicis fundamenta teneantur. Hoc secretum nobis venerandum prophetae oraculum tradidit. Invenimus enim in Abbacuc ita esse perscriptum: 'Texit caelos virtus eius et laude eius plena est terra, et splendor eius ut ie lux erit. Cornua in manibus eius erunt, et illic constabilita est virtus gloriae eius et constituet dilectionem suam. Ibit verbum et praecedet se-5 cundum gressus suos.' En veneranda crucis cornua, en sanctae virtutis inmortale fastigium, en gloriosi operis 15 divina conpago. Tu Christe mundum ac terram extensis manibus, tu caeleste sustentas imperium, tuis inmortalibus adhaeret humeris salus nostra, tu domine aeternae vitae baiulas signum, tu venerando instinctu hoc nobis denuntias per prophetas. Ait enim Esaias: 'Ecce natus est 20 vobis filius, imperium super humeros eius, et vocatum est nomen eius magnae cogitationis 6 nuntius.' Haec sunt crucis cornua, quibus omnia et

9 Hab. 3, 3-5. 20 Jes. 9, 6.

3 sustentat P. em. Fl. 5 sic — 7 teneantur: structuram misere turbatam certo restitui posse desperamus; tentabamus totius pro totus et firmata pro firmatus, nam similes structurae creberrimae apud Firmicum velut 31, 19. 42,8 (cf. notam). 60, 23. Math. 15, 10. immortalitatis pro immortalis Fl. ut ... operis, immortalitatis ... Wo. teneat Mu. ut sic ... immortalitatis radicis fundamento tenestur Oe. sublevatur: sic totus ... firmatur cum fixi operis immortalitatis radicibus fundamenta teneantur Bu. ut sit (cum prioribus quibusdam) totus ... firmatus confixique operis immortalibus radicibus fundamenta teneantur Ha, quae coniectura iis refutatur, quae in praef. § 5 de vocula que disseruimus. radices et fund. Sk. qua coniectura cum nostra coniuncta tolerabilis sensus efficitur. 14 venerandae Sk. 12 constituit Bu Ha. 21 nobis Flet edd. omnes. filiū P. 23 d. p. cornua add.

sublevantur pariter et continentur, his cornibus bene hominum utitur vita. Ut Amalech vinceretur, extensis manibus Moyses haec imitatus est cornua; ut facilius impetraret quod magnopere postulabat, crucem sibi fecit ex s virga. Ad haec cornua festina celeritate properate, ad haec cornua humili veneratione confugite, his vos adfigant cornibus iustitia aequitas pudicitia, misericordia patientia fides, ut veneranda praeferentes insignia consecratae frontis maiestate gaudentes et sepulturae Christi participes es sitis et vitae.

XXII. Aliud etiam symbolum proferimus, ut conta- fol. 22 minatae cogitationis scelera revelentur. Cuius totus ordo dicendus est, ut aput omnes constet divinae dispositionis legem perversa diaboli esse imitatione corruptam. Nocte 15 quadam simulacrum in lectica supinum ponitur, et per numeros digestis fletibus plangitur. Deinde cum se ficta lamentatione satiaverint, lumen infertur. Tunc a sacer- (112) dote omnium qui flebant fauces unguentur, quibus per-unctis sacerdos hoc lento murmure susurrat:

θαρρείτε μύσται τοῦ θεοῦ σεσωσμένου · ἔσται γὰρ ἡμῖν ἐκ πόνων σωτηρία.

Quid miseros hortaris (ut) gaudeant? Quid deceptos ho-2 mines laetari conpellis? Quam illis spem quam salutem funesta persuasione promittis? Quid illos falsa pollicitatione sollicitas? Dei tui mors nota est, vita non paret, nec de resurrectione eius divinum aliquando respondit

2 Exod. 17, 9-12. 4 Num. 21, 8-9, at cf. Mu ad l.

dd. p. 2 vinceretur et 8 cornua add. 8 moyses; Hæc P. Nonne scribendum et ut facilius? 8 d. p. insignia add. 9 fontis P, em. Bu. 11 contamine P, em. Ha. 14 Note P. dd. p. 15 ponitur et 17 satiaverint add. 20 ⊖APPIT∈ MICT∈ P. d. add. 21 €CT∈ P. 22 ⟨ut⟩ add. Fl et Sk. 24 permittis P, em. Fl.

5 Math. 198, 18 festina celeritate, 27 celeri festinatione, cf. Mo 24. 18 divina dispositio exstat 59, 15 et tribus Matheseos locis: 13, 30. 22, 29. LV II 32. 24 Math. 3, 26 inconsulta pollicitatione promisimus.

oraculum, nec hominibus se post mortem ut sibi crederetur ostendit. Nulla huius operis documenta praemisit. nec se hoc facturum esse praecedentibus monstravit exem-3 plis. Idolum sepelis, idolum plangis, idolum de sepultura proferis, et miser cum haec feceris gaudes. Tu deum 5 tuum liberas, tu iacentia lapidis membra conponis, tu insensibile corrigis saxum. Tibi agat gratias deus tuus, te paribus remuneret donis, te sui velit esse participem. Sic 4 moriaris ut moritur, sic vivas ut vivit. Nam quod olore perunguentur fauces, quis non facinus istud dispecta va- 10 nitate contempnat? Habet ergo diabolus christos suos, et fol 23r quia ipse antichristus est ad infamiam | nominis sui miseros homines scelerata societate perducit. Unquentum hoc reserva mortuis reserva morituris, ut quos laqueis tuis ceperis, eos venenato unquento oblitos lugubri ac 15 funesto semper mergas exitio.

XXIII. Aliud est unguentum quod deus pater unico tradidit filio, quod filius credentibus divina numinis sui maiestate largitur. Christi unguentum immortali conpositione conficitur, et spiritalibus pigmentorum odoribus temperatur. Hoc unguentum a mortalibus laqueis putres hominum artus exuit, ut sepulto primo homine ex eodem statim homine homo alius felicius nascatur. Et ut hoc manifestius explicetur, sacrarum lectionum arcana pandénda sunt. Ait enim David ut huius unguenti gratiam straderet: Speciosus forma prae filiis hominum,

26 Ps. 44.3-9.

2 premisit Nec P. 5 proferis: cf. ad. 50, 14. proferis de sepultura Sk. 7 tuus Te P. 9 quo dolore P, em. Bu. qui etiam quod odore proposuit, quod praetulit Ha. 10 d. p. fauces add. despecta edd. ante Ha. 13 perducit Unguentü P. dd. p. 15 ceperis (sic P) et 20 conficitur et 24 explicetur et 26 hominum add. 25 sunt Ait P.

¹⁸ Math. 21, 28 providi numinis ac divinae maiestatis.
19 Math. 7, 26 societate largitur.
20 Math. 143, 14 odorum pigmenta.
24 cf. ad 26, 25.

diffusa est gratia in labiis tuis. Propterea (113) benedixit in aeternum. Accingere gladium tuum circa femur potentissime. Specie et pulchritudine tua intende, prospere procede et regna propster virtutem et mansuetudinem et iustitiam, et deducet te mirabiliter dextera tua. Sagittae acutae potentissime, populi infra te decident in corde inimicorum regis. Sedis tua deus in saeculum saeculi, virga recta est virga regni tui. 10 Dilexisti iustitiam odisti iniquitatem, propterea uncxit te deus tuus oleum laetitiae a consortibus tuis. Myrra et gutta et cassia a vestimentis tuis de aedificiis eburneis ex quibus te iocunditate adfecerunt.' Inmortalis unquenti secreta pervidimus, et 3 15 divinae nobis dispositionis ordo monstratus est. Regnum perpetuum et caeli diadema domino nostro cum unguenti maiestate conlatum est. Quis autem | hic qui regendi fol. 23" orbis accepit potestatem, qui venerandi nominis maiestate decoratur. aliud nobis monstrat oraculum. Ait enim is n idem David: 'Ut quid fremuerunt gentes et populi meditati sunt inania? Adstiterunt reges terrae et principes convenerunt in unum adversus dominum et adversus Christum eius.' Quid te sic

20 Ps. 2, 1 sq.

2 tibi deus add. Bu post benedixit, solum tibi Fl cl. LXX: εὐλόγησέν σε δ θεός. d. p. aeternum add. 3 potentissime; Specie P et edd. ante Ha qui potentissime spec. et pulchr. tua. cl. LXX: δυνατὲ τῷ ὁραιότητί σον etc. 4 d. p. intende add. regna · Propter P. 5 veritatem Wo et Bu, ut habent LXX et Cypr. testim. II 29. mansuetudinẽ · & iustitiã & P. 6 Sagittae 〈tuae〉 Bu Ha ex LXX. 7 d. p. potentissime add. intra P, infra Bu Ha ex LXX. 8 tertia i vocis inimicorum corr. ex o a P. Sedes pr, at cf. ad 22, 12. dd. p. 9 saeculi et 10 iniquitatem add. 13 iucunditate edd praeter Bu, at cf. 45, 5. 14 d. ante et add. 17 regendę P. 21 inania Adstiterunt P.

15 cf. ad 57, 13. 18 cf. 6, 5.

FIRMICI MATERNI

a persuasio? Quid miseros homines effrenata umvenis? Unguentum Christi caeli donat uentum (tuum) gehennae suscitat flammas. d auod inpuro ore sacerdos iste et polluta aminatione conponit, libet diligenti inqui- s Liberato deo suo bonum animum gerere m bonae spei habere persuadet. O quam luctuosis se laqueis involvit caduca callidiım tuum liberat? Cui hoc praestitit quod disce quod nescis, disce quod non vides: 10 dei ut humanum genus a mortis laqueis omnia ista sustinuit, ut captivitatis durae , ut hominem patri redderet, ut mitigata em cum deo prospera conciliatione conponissae resurrectionis fructum proprio mon- 15 o. Fecit filius dei quod ante promiserat. sedis infernae, et durae legis necessitatem prostravit. Per triduum recensita ab eo collecta est, ne diutius contra eos mortis nprobitas, ne iustorum meritum ex longa ne Fregit claustra perpetua, et ferristo iubente conlapsae sunt. Ecce terra fundamentorum suorum stabilitate concussa: isti numen agnovit. | Ante praefinitum temit diem mundi rotata vertigo, et sol non 25 V 1220: torrida tellus contremit. cf. ad 76, 14.

dd. Bu, vestrum Fl. 6 gerere socios fidup. 9 liberat et 10 nescis et 12 sustinuit et
. 13 mitigată offensă P. 17 d. p. infernae
ens ita P, em. Mu. 20 dănaretur P, em. Fl.
em. Fl. 28 dd. p. contremuit et concussa add.
n. Fl. agnouit Ante P.

. 5 Math. 250, 19 diligenti . inquisitione 8 diligenti ratione discutere. 22 Arnob. I 53 tremuit. 25 mundi rotata vertigo exstat etiam 3. cf. Mo 25 et 49; adde Arnob. I 2 vertigo haec ripiti coepit volubilitate raptari.

conpleto diurnarum horarum spatio properato cursu vergit in noctem. Ecce veli fastigia summa finduntur, et obscurioribus tenebris orbem terrarum caligo noctis abscondit. Omnia elementa Christo pugnante turbata sunt, tunc sci-5 licet cum primum contra mortis tyrannidem humanum corpus armavit. Per triduum ista conflictatione pugnatum est, quamdiu mors superatis malitiae suae viribus frangeretur. Quid solita inpatientia homo religiose homo 8 Christi desperas et deficis? Tridui moram non feris? Sol-10 licitudinem ac desperationem tuam novis precibus confiteris? Hoc te facturum esse illo die spiritus sanctus veneranda voce significat, cum per David dicit: 'Aestimati sumus sicut oves occisionis. Exsurge: quare obdormis domine? Exsurge et ne disperdas usque 15 ad finem. Quare faciem tham avertis? Oblivisceris inopiam nostram et tribulationem, quoniam humiliata est in pulvere anima nostra, haesit in terra venter noster. Exsurge domine opem fer (115) nobis et libera nos propter nomen tuum.' Ecce 4 20 post triduum lucidior a solito dies oritur, et reddita soli praeteriti luminis gratia omnipotens deus Christus splendidioribus solis radiis adornatur. Exultat salutare numen, et triumphales currus eius iustorum ac sanctorum turba

2 Matth. 17, 51. 12 Ps. 43, 23—27. 28 Ovid. Am. I, 7, 37: Quaeque tuos currus comitatus turba sequetur.

1 spatiù P. 7 d. p. est add. 9 desperas & deficis tridui P. feris: cf. ad 50, 14. d. p. feris add. 13 verba Aestimati — 16 tribulationem non distincta in P. 14 vocis obdormis litterae ob evanuerunt. 15 abertis P. 17 d. p. nostra add. 18 fer nobis P. 20 lucidiora solito P, cf. Kroll Mus. Rhen. LII 588. lucidior solito cum Fl pr praeter Bu. 21 gratia omnipotens P, gratia: omnipotens perperam pr. 22 adoratur P, em. Sk cl. 12, 10. 55, 11. Math. 57, 27. 246, 24. CII et al. p. numen add.

4 Arnob. I 53 universa mundi sunt elementa turbata.

6 cf. ad 34,18. 7 cf. ad 19,7. 20 voculam a pro ablat. compar. habes 66,22. Math. 164,7. 207,11 (Kr). Math. 280,10 gratiam dulcissimi luminis reddis. cf. de err. 12, 16 et 48,3.

22 (et 2 p. 63) salutare numen habes Math. 21, 29 et 95,7.

comitatur. Tunc elato gaudio clamat elata mortalitas: 'Ubi est mors aculeus tuus?' Tunc praecurrens salutare numen aperiri sibi caelestes ianuas praecipit. 'Aperite aperite et inmortalia claustra convellite: Christus deus 101. 24° calcata | morte ad caelum hominem quem susceperat re- 5 vocat.' Hoc a venerando propheta sancta voce praecanitur, et ex ore prophetico vox jubentis auditur. Ait enim spiritus sanctus, ut nobis licentiam Christi iubentis ostenderet: 'Tollite portas principis vestri et extollite (vos) portae aeternae et introibit rex gloriae.' 10 5 Hoc angelis nescientibus imperatur: neque enim potuerunt, quando verbum dei descendit ad terram. et ipsi sollicita interrogatione respondent: 'Quis est iste rex gloriae?' Quibus quaerentibus perspicua Christus numinis sui maiestate respondet: 'Dominus fortis et 15 potens dominus potens in proelio.' Cognoscitur statim a custodibus caeli filius dei, et quicquit illos ante fefellit agnoscunt. Vident prostrati hostis exuvias, et recordati primae dispositionis ordinem etiam ipsi cum ascendentibus iterata pariter voce conclamant: 'Tollite 20 portas qui praeestis illis et extollite vos portae 6 aeternae et introibit rex gloriae.' Reverso filio promissa pater regni sceptra restituit, et sellam regni

2 ad Cor. I 15, 55. 10 Ps. 23, 7. 18 ib. v. 8. 20 ib. v. 9.

3 precepit P, em. Fl consentiente rhythmo. 4 vocis inmort. lia litterae mort evanuerunt. conbellite P. 5 que susciperat P. dd. p. 7 praecanitur et 8 sanctus add.
9 principis uri P, i. e. genetivus pendens ex portas: principes vestras Fl, principes vestri Bu, principes, vestri Ha, ut principes vocativus sit, vestri autem ex portas pendeat (!) 10 <vos>add. Bu cl. v. 21, extollimini Cypr. test. II 29. 10 et 22 introiuit P. 12 d. p. potuerunt add. 13 responded Quis habet P: legebant respondet Fl Ha (sed recte Bu). 15 respondit P, em. Bu. 18 d. p. exuvias add. 19 ordinem Etiam P.

1 elato gaudio: cf. Mo 25. 8 licentiam: cf. Mo 12.

aequa potestate concedit, ut imperet ut regnet ut teneat. ut perpetua numinis sui maiestate dominetur. Audi quid de illo Danihelem spiritus sanctus iusserit dicere: 'Videbam in visu nocte et ecce in nubibus caeli quasi 5 filius hominis veniens venit usque ad veterem (118) dierum, et stetit in conspectu eius et qui adsistebant optulerunt eum, et data est ei potestas regia et omnes reges terrae per genus et omnis claritas serviens ei, et potestas eius aeterna 10 quae non auferetur, et regnum eius non corrumnetur.' Haec eadem nobis | sancta revelatione monstran- 7 101.25" tur, invenimus enim in Apocalypsi ita esse perscriptum: 'Et conversus (sum) et respexi ut viderem vocem quae mecum loquebatur, et vidi septem cande-15 labra aurea, et in medio candelabrorum similem fili hominis vestitum poderem, et erat praecinctus supra mammas zonam auream, caput autem eius et capilli erant albi velut lana alba ut nix, oculi eius ut flamma ignis, et pedes eius m similes auricalco sicut de fornace ignea, et vox eius ut sonus aquarum multarum, et habebat in dextera sua septem stellas, et ex ore eius gladius ex utroque acutus, et facies splendebat ut sol in virtute sua. Et cum vidissem cecidi ad 25 pedes eius tamquam mortuus, et inposuit dexteram suam super me dicens: noli timere; ego sum

8 Dan. 7, 13 sq. 18 Apoc. 1, 12-18.

1 aequata Kr cl. Mo 25. ut regna teneat Wo (regnum Mu Oe Ha). 8 terre. & regnū & omnis P, em. A. Engelbrecht in 'Wiener Studien' XXVII 72 ex Cypr. test. II 26. potestas reg. et regn. et omn. clar. et om. reg. terrae Ha.
9 seruient P, em. Engelbr. 10 vox non prior renovata a p ut videtur. 13 (sum) Bu, et (ante respexi) del. Fl. 16 fili P Bu, filii Ha, filio Fl. uestitū pudorem P, em. Bu (vestitu podere Fl.) 20 auricalco P, aurichalco pr. 22 ex ore eius exiens (vel exibat) gladius tentat Ha. 23 facies (eius) cum Fl pr. 24 vidissem (eum) Ha.

primus et novissimus et vivus, qui fueram mortuus et ecce sum vivens in saecula saeculorum 8 et habeo claves mortis et inferorum.' Post resurrectionem etiam cum discipulis suis daret certa mandata. inmortalium mandatorum ordinem ista lege conclusit: 5 'Data est mihi omnis potestas in caelo et in terra: ite ergo et docete gentes omnes, bapti-(117) zantes eos in nomine patris et filii et spiritus sancti, docentes eos observare omnia quaecumque praecepi vobis.' Quod autem deus pater parti-10 cipem eum regni faciens regalis sellae ei concesserit sedes, hoc docetur oraculo: 'Dicit dominus domino meo: sede a dextris meis quoadusque ponam inimicos tuos subpedaneum pedum tuorum. Virgam virtutis tuae mittet dominus a et dominaberis in medio inimicorum tuorum. Tecum principium in die virtutis tuae in claritate sanctorum: ex utero ante luciferum genui te. 101.25° 9 Iuravit dominus nec paenitebit eum.' Hi sunt inimici dei, sacratissimi imperatores, qui veritatis ordinem » contraria lege conturbant, qui perversae cupiditatis instinctu sacrilega vota concipiunt, qui profanae mentis furore aut lignum semper venerantur aut lapidem. isto loco positi ordinem debemus sanctae dispositionis aperire, ut quicquit nobis investigantibus sanctum dei 25 verbum prophetica tradidit disciplina, ad refutandas pro-

6 Matth. 28, 18-20. 12 Ps. 109, 1-4.

4 d. p. mandata add. 5 ordine Ista P. dd. p. 11 faciens et 13 meo add. 15 emittet cum Fl pr. 16 dominaueris P. 18 d. ante ex add. 19 peniteuit P. Hii P. 20 dd. add., ne quis in legendo offendat. 22 instincto P. 28 uenerantur. aut P. 26 d. p. disciplina add.

20 cf. 24, 9. 21 Math. 88, 17 praeposterae cupiditatis instinctu. 130, 28 avaro ... cupiditatis instinctu. 22 vota concipiuat: cf. Math. 11, 5. 205, 7. LVI II 32. LXXVII I 13. 24 cf. 59, 15.

fani erroris maculas specialiter explicatur, ne sicut nos diximus *** commenti sunt qui sacrilegia errantibus tradiderunt, sic a nobis ordo veritatis curiosius requiratur. Suspensis itaque paululum ceteris ad haec explicanda quae vera sunt transferatur oratio.

XXV. Vos domini imperatores sanctarum aurium vestrarum mihi commodate patientiam, ut totum clementiae vestrae quod promittimus explicemus. Cur deus id est filius dei homo passus est fieri, brevi ac vera pietati vestrae ratione monstrabitur. Cum hominem primum id est Adam ad imaginem suam deus faceret, certam illi mandatorum dedit legem. Is per feminam id est Evam deceptus diaboli persuasionibus promissae sibi gloriae perdidit dignitatem. Lignum erat in paradiso quod promissorum a deo praemiorum perdidit gratiam. De virginis terrae limo homo factus est. Nondum enim ut ait scriptura supra terram pluerat. Hic contemptis mandatis dei (118) humanum genus mortalitatis laqueis adflixit. Oportebat hoc totum et reformari et corrigi, et reformatio originis debuit reformare primordia. Ex virginis terrae limo factus

10 Gen. 1, 27 et 2, 16 sq. 14 ib. 3, 6. 16 ib. 2, 5.

1 ne sicut scripsimus cum P lacunae signo posito post diximus, quam expleamus tali voce quale qualia, qua interposita toleranda periodus efficitur. ne sicut ... tradiderunt. Sic Fl, ne* Wo. ac si, ut ... tradiderunt, sic Oe. ne sicut, ut ..., sic Bu. ne si, ut ..., sic Ha. 2 commentiti Mu. 3 incuriosius Bu parum intellecta loci sententia, cf. 67,2. 4 d. p. ceteris add. 7 patientia P. 9 pietatis P. d. p. 9 fieri et 11 faceret add. 14 quo pro quod Kr. 18 adfixit Wakefield l. c. p. 15. 19 reformari P.

1 specialiter explicetur: Math. 43, 2. 46, 28. 50, 6. 165, 9 ac saepius. ne ... requiratur: Math. LIX° I 43 ne cum libros nostros malignus lector acceperit, aliquid nos dicat tibi invidiae stridoribus denegasse. 5 Math. C° II 2 Sed his explicatis sermo totus ad expositionem Sphaerae Barbaricae transferatur, ac similia saepius. 7 Arnob. V 33 si modo commodare patientiam vultis. Math. LXVII° I 42 ut ... totum quicquid promisimus explicemus.

Adam praevaricatione propria promissam perdidit vitam. fol. 26" Per virginem | Mariam ac spiritum sanctum Christus natus et inmortalitatem accepit et regnum. Arbor ligni pestiferum deceptis pabulum praebuit: lignum crucis vitam inmortali conpage restituit. Contempsit Adam oboedivit s deo Christus. Sic divina dispositione quicquit Adam per-3 didit Christus invenit. Nam post multa tempora novissimis temporum spatiis, id est novissima paene saeculorum ebdomade, verbum dei humano se miscuit corpori, ut hominem liberaret, ut mortem vinceret, ut fragilitatem hu-10 mani corporis cum divina inmortalitate conjungeret. Quid enim faceret tanta turba sanctorum? Quae illis spes salutis? Quod meritorum praemium, si sub una eademque condicione sortis ineluctabilibus mortalitatis laqueis etiam insa obligata teneretur? Nihil Habel nihil Enos nihil 15 Noe nihil Sem nihil Abraham nihil Isaac nihil Iacob de dei sibi misericordia ac maiestate promitterent: irent etiam ipsi post tantum fidei meritum cum ceteris omnibus pariter addicti, et omnes dei sanctos unum mortis exciperet exitium, nec haberet aput deum praemium pietas, si una 20 4 eademque omnes condicio mortis hauriret. Sed deus Abrahae clarius a caeli sideribus promiserat regnum. Ideo ex genere Abrahae descendens Maria virgo dei concipit, ut supra dictorum hominum soboles inmortalis societatis vinculo iungeretur, ut sic humanum genus per hominem 25 pariter et deum aequata societatis conparatione conjunctum.

2 In inferiore parte marginis dextrae folii 25° haec leguntur verba litteris maiusculis scripta duodecim versibus in cunei formam convergentibus: Et hic non ante definitum arborem cuius poma edentes primi homines peccaverunt venenatam fuisse atque pestiferam.

3 recepit corr. p ex accepit. S d. p. spatiis add. legendum ut videtur saeclorum (_________). 9 ebdomade P.
Uerbū corr. P ex uerbū. 19 exitū exciperet P, cf. praef.
p. XXXIX. 20 d. p. pietas add. 28 concipit P, concepit
Bu Ha, at cf. Sk. 26 d. p. coniunctum add.

²² cf. 61, 20 cum notis.

ad inmortalitatis imperium oboedientiae merito perveniret. Quia itaque sacratissimi imperatores curiosis auribus satis fecimus, reliqua persequamur, | ne vel sic pollutarum aurium fol. 26° sordes purificans possit sermo purgare.

XXVI. Sequitur adhuc aliud symbolum quod pro magno miserorum hominum credulis auribus traditur:

ταῦρος δράκοντος καὶ ταύρου δράκων πατήρ. (119) Aliquando nobis signa diabole maculati nominis prodidisti, aliquando infame nomen propria voce confessus es. Scio qui 10 fueris auid ausus sis, scio auid fecerit scelerum tuorum malitiosa persuasio. Hoc erat quod Evae cum eam perderes magnopere pollicebaris, cum ei diceres: 'Eritis quasi dii'. Tunc iam parabas tibi ac tuis templa, et delubra faciebas, et venenati oris inluviem nefariis cerimoniis con-15 secrabas. Serpis in templis, et occisarum hostiarum misero 2 pasceris sanguine, nec venenis tuis cruor defuit, nec semustae crematorum corporum partes, humanarum te etiam victimarum frequenter sanguine cruentasti, et Latiaris templi cruore vel ara Kartaginis rabies tua et siccarum 20 faucium venena nutrita sunt. Tu haec faciens hominibus te miseris prodesse iactas, ut crudelitate tua perimas,

12 Gen. 3, 5.

8 persequamur | Ne uel P, ut vel cum Fl pr. 'fortasse anne vel' Bu. 'ipse malim ut (sine vel); nam videtur in cod. vitiata lectio ne et vera ut, quae vox toties in uel (ut) abiit, in unum coniuncta' Ha. At est illud ne = si forte, cf. Rönsch, It. u. Vulg. 401, Heraeus Arch. f. Lex. XIV 123; cf. 80, 1 (Sk). 7 δφάκων ταύρον Wo; at recte monet Bu Firmici potius quam librarii culpa errorem ortum videri. 9 post es rasura unius litterae quae t fuerat. 14 cerimoniis P, ceremoniis pr praeter Oe. 16 defuit Nec se muste P, se inusto vel se musto legebant pr et scribebant semiustae cum Wo (se iniusto Fl.) 17 d. p. partes add. 19 Kartaginis rabies tua P. 21 vocis iactas litterae iact a p renovatae.

14 cf. 55,7. Math. CV II 38 caesi sempiternis caerimoniis consecrantur.

persuasione decipias, pollicitatione prosternas. Sic tuis prospicis parricida. Fugite o miseri homines fugite, et contagionem istam quantacumque potestis celeritate descrite. Draco est qui colitur latere non potest, proprietatem nominis sui ipse confessus est, confessum reum poena con-3 sequitur. Audite quid sanctus propheta divina instigatione denuntiet. Oraculum hoc Esaiae nobis fides tradidit, ait fol. 27 r enim: 'In illa die superducet deus gladium sanctum et magnum et fortem super draconem. | serpentem magnum et tortuosum, et interficiet draconem.' 10 Voluntas dei perfecti operis substantia est: de ne(ce) draconis lata sententia est; quicquit deus dixerit factum est. Morituri draconis hoc solacium est, ut exitium suum frequens perditorum turba comitetur. Si mortis eius diem quaeritis, tunc percussus est cum hominem deum vidit, 16 4 cum Christi nobis numen apparuit. Post illum diem qui (120) serpentis huius secutus fuerit institutum, necesse est ut cum serpente moriatur. Deos istos quos colitis ipse finexit. ipse conposuit. Si pertinaces animi vestri in isto errore permanserint, ardebitis etiam vos pariter cum diis vestris, n ut quicquit auctores vestri divina animadversione meruerunt. etiam ad vestrum exitium ex societatis consortio

8 Jes. 27, 1.

1—4 haec a p renovata sunt: deci(pias), (pro)spicis, pa(rricida), cont(a)g(i)onē, (de)serite, prop(rietatē). dd. p. 1 prosternas et 2 fugite add. 7 ///nuntiet P. 9 post draconem vox magnū erasa; d. add. 11 perfectio P, em. Ha; sub instantia Wo. Voluntatis dei perf. op. subst. est Scheffer, Miscell. Observv. Britt. IX 1 p. 167 sg. Voluntas dei perf. operis, subst. est Oe. qui vertit: 'Der Wille Gottes aber ist Erfüllung der Tat, ist Wirklichkeit.' perfectio operis subitanea Bu. de nece Bu. denece P, bene Fl, de fine Sk. 12 dixerit propter clausulam positum: dixit Fl. 14 die queritis in rasura corr. P ex dies queritur, cf. 46, 25 renascatis, RM 296. 19 erro P, re supra lin. add. p.

transferatur. Mihi credite, nihil praetermisit diabolus quod hominem miserum aut debilitaret aut perderet. Ideo se per omnes formas multiplici diversitate convertit, ideo se diversi generis calliditate conposuit, ut variis ac multipliscibus fraudibus homines inretitos interimat.

XXVII. Sacra sua perditus carnifex (pro nefas) per lignum semper renovari disposuit, ut quia sciebat fore ut ligno crucis adfixa vita hominis perpetuae inmortalitatis conpagine stringeretur, perituros homines ex ligni imita-10 tione deciperet. In sacris Frygiis quae matris deum dicunt, per annos singulos arbor pinea caeditur, et in media arbore simulacrum iuvenis subligatur. In Isiacis sacris de pinea arbore caeditur truncus. Huius trunci media pars subtiliter excavatur, illic de segminibus factum idolum 15 Osiridis sepelitur. | In Proserpinae sacris caesa arbor in 2 fol. 27 " efficiem virginis formamque conponitur, et cum intra civitatem fuerit inlata, quadraginta noctibus plangitur. quadragesima vero nocte conburitur. Sed et illa alia ligna quae dixi, similis flamma consumit. Nam etiam post 20 annum ipsorum lignorum rogum flamma depascitur. Errasti miser et vehementer errasti. Nihil tibi poterit ignis iste prodesse. Frustra tibi ex ista flamma blandiris, hunc ignem commentis tuis semper renovas. Ignis qui de facinoribus tuis exigit poenas, perpetua tormentorum conti-25 nuatione grassatur. Divini ac liberantis ligni ordinem 3 disce, ut scias nulla tibi posse ratione succurri. De ca-

1 d. p. credite add.
dicunt et caeditur add.
14 illis P, em. Oe.
seminib; P, em. Wo. litt. m eius vocis a p renovata.
15 sacris. caesa.
P. dd. p. 17 inlata et 19 dixi et 22 blandiris add.
20 istorum Bu Ha.
verba errasti miser in P repetita, sed erasa.
An recte se habet iteratio, cf. 37, 3?
23 renovans Oe Bu Ha.
25 liberandis P, em. Fl.
igni P.

⁸ Math. 103, 18 ut semper se mutabili diversitate convertat, cf. Mo 24. 8 cf. ad 44, 7. 24 Math. 256, 28 acerba continuatione grassatur, cf. ad 35, 59.

taclysmo humanum genus arca lignea liberavit; Abraham ligna unici filii humeris inponit; de Aegypto recedentem dei plebem lignea virga protexit; lignum dulcem saporem amarae myrrae fontibus reddidit; lignea virga ex spiritali (121) petra salutaris unda profertur, et ut Amalec vinceretur, circa 5 virgam Moyses expansis manibus extenditur; scalae ligneae patriarcha incumbentem angelum somniat, et per eandem alios descendere alios cernit ascendere, et lex dei arcae creditur lignese, ut his omnibus quasi per gradus quosdam ad lignum crucis salus hominum perveniret. Quapropter lignum 10 crucis caeli sustinet machinam, terrae fundamenta conroborat, adfixos sibi homines ducit ad vitam. Lignum diaboli ardet semper et moritur, et ad ima tartari credentes 4 homines cum favillis suis ducit. Illud etiam quale sit *** ratione tractetur. Arborem suam diabolus consecrans in-16 101 28" tempesta nocte arietem in caesae arboris facit radicibus Quis tibi hoc scelerate persuasit? Unde hoc immolari. pestifera cupiditate didicisti? Semperne te contra deum summum nefaria cupiditate conponis? Ideo te de caelo severum divinitatis iudicium caduca humilitate praeci-20 pitat, ideo tibi dei sententia perpetua poena decernitur, quod facinoribus tuis per dies singulos novum semper additur facinus, quod hominem dei fraudulenta conaris persuasione decipere. Vide quid sibi ludibriosus hostis invenerit. Abrahae immolaturo filium iussu dei aries sub-5 ponitur, et in vicinae arboris radicibus alligatur. Libera-

1 Gen. 7-8. ib. 22. 6. 2 Ex. 14, 21 et 26. 8 ib. 15, 25. 4 ib. 17, 6. 1. Cor. 10, 4. 5 Ex. 17, 12. 6 Gen. 28, 12. 8 Ex. 40, 20. 23 cf. 39, 14.

1 De abrahā P, em. Bu, idem coniciens deo iubente Abr.; deinde Fl. 5 d. ante circa add. 8 ascendere utroque loco P, sed alterum (post cernit) corr. in descendere p, et sic pr. nos propter clausulam hoc tenere illud corrigere maluimus. 11 d. p. machinam add. 14 fabillis P, em. Fl, fabellis Dieterich apud Fr 26. (diligenti) add. Kr exempli causa, speciali St. 15 d. p. consecrans add. 25 filio P, em Fl. dī P.

15 Math. 196, 17 diligenti ratione tractabitur. 21 cf. 19,6.

turus deus summus ex Aegyptiorum tyrannide plebem suam arietem nocte iussit occidi, et sanguine eius postes liniri praecepit. Ipsum a certo numero hominum per nocturnas epulas confici iubet, et sacrificio ipsi Paschae s nomen inponit. Sed hoc ad imaginem futurorum providentia divinae maiestatis invenit, ut per signa verum Pascha nobis ostenderet. Ideo cum de passione domini nostri divino spiritu iubente propheta praecaneret, ait: 'Sicut ovis ad victimam ductus est, et sicut agnus 10 coram tondente se, sic non aperuit os suum. humilitate iudicium eius sublatum est: nativitatem eius quis enarravit? Quoniam auferetur a terra vita eius.' Alius etiam propheta haec eadem 6 simili respondit oraculo: 'Domine significa mihi et 15 cognoscam: tunc vidi meditationes eorum. Ego (123) sicut agnus sine malitia perductus sum ad victimam. In me cogitaverunt cogitatum dicentes: uenite mittamus lignum in pane eius et eradamus a terra vitam eius.' Agnum autem appellari dominum 7 20 nostrum sancta nobis revelatione monstratur. In Apocalvosi | enim ita invenimus esse perscriptum: 'Et vidi fol. 28 in medio throni et quattuor animalium et in medio seniorum agnum stantem quasi occisum habentem cornua septem et oculos septem, qui sunt 25 septem spiritus dei missi per orbem terrae. Et venit et accepit librum de dextera sedentis in throno, et cum accepisset librum quattuor animalia et viginti quattuor seniores prostraverunt se ante agnum, habentes singuli aureas cytharas

9 Jes. 53, 7 sq. 14 Jer. 11, 18 sq. 21 Apoc. 5, 6-10.

⁸ Prepit P. 6 signa corr. ex signù P (non m. 2 ut dicit Ha). dd. p. 8 praecaneret et 9 est et 10 se et 11 est add. 10 tondentë P. post se vocem mutus deesse putat Ha. 12 enarrabit Bu Ha. 18 pane P tenuimus suadente Sk, panem pr. 29 citharas Ha, citharas (et pateras) Bu ex Graeco, at cf. Oe ad l.

plenas odoramentis supplicationum quae (sunt) orationes sanctorum, et cantaverunt novum canticum dicentes: dignus es accipere librum, et aperire signa elus quoniam occisus es et redemisti nos deo sanguine tuo ex omni tribu et lingua et s populo et natione, et eos regnum deo nostro sacerdotesque fecisti et regnabunt super terram. 8 Iohannes quoque filium dei agni nomine appellat, ut et ipse propheticae pollicitationi respondeat. Ait enim in evangelio: 'Altero die videt Iohannes Iesum ve-16 nientem ad se et ait: ecce agnus dei ecce qui aufert peccata mundi.' Pro salute hominum agni istius venerandus sanguis effunditur, ut sanctos suos filius dei profusione pretiosi sanguinis redimat, ut qui Christi sanguine liberantur, maiestate prius inmortalis sanguinis consecrentur 15 Neminem aput idola profusus sanguis invenit, et ne cruor pecodum miseros homines aut decipiat aut perdat, polluit sanguis iste non redemit, et per varios casus hominem premit in morte. Miseri sunt qui profusione sacrilegi (123) sanguinis | cruentantur. Tauribolium quid vel criobolium 10 scelerata te sanguinis labe perfundit?

10 Joh. 1, 29.

1 (sunt) Bu, (erant) Fl (nihil P: erravimus RM 296).

5 tuo; Et omni P, em. Fl. 6 eos ... regnabunt P, nos ... regnabimus pr, v. praef. § 6. 10 litterae (u)enien(tē) ad s(e) renovatae a p. 11 dī *cce P. 15 d. p. liberantur non dispeximus in P. 16 *spud corr. p ex aput. inuenit requirement Fl, munit Bu Ha, v. praef. 17 pecodū P (od a p renov.), cf. 18, 6 et 33, 3; pecudum pr. 18 redemit P, redimit pr clausula non postulatur, nam vox iste ut monosyllaba legenda. homine pre*it inmorte P, sed videtur esse premit, ut legebant pr (qui homines scribunt). Multo magis placet peremit cl. 67, 21 et praecedenti voce redemit; cogitabamus etiam de stringit cl. 44, 2 (in quod Sk quoque incidit); praeit Kr. 20 cruentantur renovavit p.

14 et 19 Math. LXXVI® II 11 acerba profusione sanguinis contractae nuptiae cruentantur. LXXVIII® I 31 profusione sanguinis cruentabit. cf. LXXXI® I 33. LXXXII® I 30. XCVI® I 42. CXI® I 9.

XXVIII. Laventur itaque sordes istae quas colligis: quaere fontes ingenuos, quaere puros liquores, ut illic te post multas maculas cum spiritu sancto Christi sanguis incandidet. Ut autem miseros homines ad sas nam mentem revocet plena persuasio, maiore auctoritate opus est, ut curatis ac sanatis mentibus nullum praecedentis pestilentiae vestigium relinquatur. Quid itaque 2 sint idola vel quam habeant substantiam, prophetarum ore ac dei divina voce monstratum est: quae omnia spe-10 cialiter dicenda sunt, ut hoc non nostra temeritate prolatum, sed divino magisterio nobis traditum et caelesti videatur voce signatum. Quae sit substantia eorum Sanientiae veneranda voce monstratur, ait enim in libris Salomonis: 'Omnia idola nationum aestimaverant 15 deos, quibus neque oculorum usus est ad videndum, neque nares ad percipiendum spiritum, neque aures ad audiendum, neque digiti manuum ad tractandum, sed et pedes eorum pigri ad ambulandum. Homo enim fecit illos et qui spiritum mutuatus est fincxit illos. Nemo autem sibi homo poterit dominum fingere. Cum sit enim mortalis mortuum fingit manibus iniquis. Melior est autem his quos colit, quoniam quidem ipse vixit illi numquam.' Quid amplius quaerimus? Sapientia nos divina 25 voce convenit. et quicquit in arcanis dei viderat docuit.

14 Sap. 15, 15-17.

1 Labentur P. dd. p. 2 liquores et 5 persuasio et 8 substantiam et 11 prolatum add. 12 uideatur P, v. RM 296: agnoscatur pr. eor g P, Ha cum G. Laubmann: eius pr. Sapientiae nos, sapientiae pr. 14 extimauerant P, em. Fl: an melius scribatur existimaverant? cf. 75, 29. aestimaverunt Bu Ha. 24 d. p. quaerimus add.

11 Math. 3, 15 (quicquid . . divini viri) divinae nobis doctrinae magisterio tradiderunt. 91, 6 (Petosiris (et) Nechepso) mundi genituram divino nobis scientiae magisterio tradiderunt. cf. 3, 11. 7, 22. 14, 18. 21, 8. 53, 27. 77, 22. 157, 3. 19. 162, 17.

fol. 29° et quod erat salubre monstravit, | ne fragilis et caduca 3 mortalitas in exitium suum mortemque properaret. Hoc idem in Psalmis praemonet spiritus sanctus: invenimus enim in psalmo centesimo tricesimo et quarto ita esse perscriptum: 'Idola gentium argentum et aurum s opus manuum hominum. Os habent et non loquuntur, oculos habent et non vident, aures habent et non audiunt: neque enim est spiritus in ore eorum. (124) Similes sunt illis qui faciunt ea.' Si artifex qui ad ostentationem ingenii simulacrum aut sculpsit aut fudit. 10 divina maledicti animadversione percutitur, quid sperare debeat considerandum est, qui quod alter vendidit deum 4 dicit. Hieremias etiam cum praecepta deo iubente plebi daret, hac populum oratione convenit: 'Dicite autem in corde vestro: tibi oportet adorare domine. 15 Angelus autem meus vobiscum est, lege autem exquiram animas vestras. Lingua eorum polita (a) fabro, ipsa etiam inaurata et inargentata falsa sunt et non possunt loqui. Et sicut virgini ornatum amanti accepto auro fabricati m sunt coronas supra capita deorum suorum. Est autem quando subtrahent sacerdotes a diis suis aurum et argentum et erogant illud in semet ipsos; dabunt etiam ex ipso et prostitutis meretricibus ornantque illos ut homines vestimentis, deos ar-16

5 Ps. 134, 15—18. 14 ep. Hier. (= Baruch c. 6) 5—10.

⁹ fiant pro sunt temere Bu Ha ex LXX, coll. Cypr. test. III 59 et epist. ad Fortun. I. 10 dd. p. ingenii et fudit add. ingenii aut ut creticum aut -ōnĕm Ingenii legendum esse monet Sk. 13 iuuente P, em. Fl. 15 d. p. vestro add. 16 Lege autẽ exquirã abanimas uras P: legem aut. exqu. ab animabus vestris Fl: ego aut. exqu. animabus vestris Fl: ego aut. exqu. animas vestras Bu Ha ex LXX. 18 (a) Bu. 20 uirgini hortatu amanti accepero P, em. Bu. (hortatu amantis accepto Fl). 23 erogabunt Fl. ex LXX, item 25 ornabuntque.

¹ Math. 20, 4 fragilis et caduca .. mortalitas. cf. 197, 24. 2 cf. 24, 1 et 80, 9 et Mo 22.

genteos et aureos et ligneos.' Addit etiam in sequentibus ut omnem dubitationem trepidationis excutiat: 'Supra corpus eius et caput volitant noctuae et hirundines et aves similiter: unde scietis quia s non sunt dii. Non ergo timueritis eos: aurum est quod circa se habent ad speciem, nisi aliqui exterserit aeruginem non fulgebit. Neque enim cum conflabantur sentiebant. Pretio empti sunt in quibus spiritus non est, sine pedibus | in humeris for 30" 10 portantur.' Addit etiam ut confirmata mens fortius roboretur: 'Scientes itaque ex his quia non sunt dii, ne timueritis eos.' Et ut sacerdotum eorum miserum (125) dedecus monstret: addit: 'In domibus eorum sacerdotes sedent habentes tunicas scissas et capita et 15 barbas rasas, quorum capita nuda sunt. Rugiunt autem clamantes contra deos suos sicut in gehenna mortui.' Quod autem et reges et gentes haec 5 de ipsis pronuntiaturi sunt, is idem propheta praesaga voce significat, ait enim: 'Scietur postea quia falsa m sunt gentibus universis et regibus, quia manifestum est quia non sunt dii, et nullum dei opus est in ipsis. Regem regioni non suscitabunt, neque pluviam hominibus dabunt. Iudicium quoque non discernent, neque regionem liberabunt ab iniuria. 25 quia nihil possunt. Et cum inciderit in domo deorum ligneorum et inauratorum et inargentatorum ignis, sacerdotes illorum liberabuntur, ipsi autem sicut trabes in medio conburentur. Regi autem et bello non resistent. Quomodo existi-

8 ib. 21—25. **11** ib. 28. **13** ib. 30 sq. **19** ib. 50—57.

8 eorum pro eius Bu Ha. 4 similiter (et cattae) Bu ex LXX. 5 enim pro est Bu Ha (qui eius esse in P contendit nescio quo pacto). 7 erugine P. 8 conflabuntur sentiebunt P, em. Bu; conflabuntur (sic) sentient Fl. 18 id pro is Sk. 28 plubis P.

mandum est vel recipiendum quia sunt dii? Neque a furibus, neque a latronibus se liberabunt. dii lignei et aurati et inargentati, quibus hi qui fortes sunt aurum et argentum quo operti sunt 6 auferunt illis.' Tollite tollite securi sacratissimi imperatores ornamenta templorum. Deos istos aut monetae ignis aut metallorum coquat flamma, donaria universa ad utilitatem vestram dominiumque transferte. Post excidia templorum in maius dei estis virtute provecti. Vicistis hostes propagastis imperium, et ut virtutibus vestris 10 gloria major accederet, mutato ac contempto temporum 101. 30 r ordine hieme quod nec factum est aliquando nec fiet. tumentes ac saevientes undas calcastis Oceani. Sub remis vestris incogniti iam nobis paene maris unda contremuit. et insperatam imperatoris faciem Britannus expavit. Quid 15 amplius vultis? Virtutibus vestris victa elementa cesserunt. (126) 7 Quod autem deus iubeat idola non fieri sacrosanctae legis scita declarant. In Exodo enim sic invenimus esse perscriptum: 'Non facietis vobis deos argenteos neque deos aureos'. Et rursus in eodem libro vocem dei » iubentis invenio: 'Non facies tibi idolum, nec cuiusquam similitudinem.' Pudorem miseris indicit spiritus sanctus, quia cupit errantes revocare non perdere, et ait per Esaiam: 'Confundemini confusionem qui fiditis super sculptilia, qui dicitis fusilibus: vos estis s

14 Verg. Aen. III 673 contremuere undae penitusque exterrita tellus. 19 Ex. 20, 23. 21 ib. 20, 4. 24 Jes. 42, 17.

3 inaurati malebat Bu. 7 post metalloră in spatio vacuo duae tresve litterae erasae. 11 d. p. accederet add. 13 oceani subremis uris: Incogniti P, corr. Scheffer, Miscell. observv. IX 168, cf. praef. p. XX. 15 brittanus P. d. p. 16 vultis add. 19 perscriptă Non P. 21 post Non d. p. litterae erasae quae ti fuerant: volebat tibi scribere. 24 pesais Confund. P. confundimini Bu ex LXX. 25 sculptilia Wo, capitalia P, scalptilia Bu Ha. d. add.

9 cf. 83, 3. 18 Math. LXXII^{*} I 45 saeviens undarum fluctus. Minuc. Fel. VII 2 ira .. tumens et saeviens. 28 cf. 44, 6.

dii nostri.' Dat etiam legem quam consecratus populus devota perpetuitate custodiat, et ita mandat: 'Dominum deum adorabis et ipsi soli servies.' Et in Deuteronomio similia dei mandata noscuntur, ait enim: 'Non serunt tibi dii alii absque me.' Addit etiam ut animis eorum maiestatis suae pondus insinuet: 'Videte' videte quia ego sum et non est deus praeter me. Ego interimam et vivere faciam, percutiam et ego sanabo et non est qui eripiat de manibus meis.' 10 In Apocalypsi etiam hoc idem sancta revelatione monstratur; 8 ita enim scriptum est: 'Et vidi alium angelum volantem medio caelo habentem evangelium aeternum, ut administret super terram per omnes nationes et tribus et linguas et populos, dicentem 15 voce magna: metuite potius dominum et date illi claritatem quoniam venit hora iudicii eius, et adorate eum qui fecit caelum et terram, mare et omnia quae in eis sunt.' | Dominus quoque noster Iesus fol. 31" Christus paterna legis instituta custodiens hoc idem venenanda constitutione promulgat; ait enim: 'Audi Israel: dominus deus tuus deus unus est, et diliges dominum deum tuum de toto corde tuo, et de tota anima tua et de tota virtute tua: hoc primum est. Et secundum simile huic: diliges proximum tibi (127) 25 tamquam te. In his duobus praeceptis tota lex pendet et prophetae.' Sequitur autem hoc divinum 9 venerandumque praeceptum inmortalis domini ac sancta conclusio. Addit enim ut manifestius viam salutis ostendat,

2 Matth. 4, 10 et Luc. 4, 8. 4 Deut. 5, 7. 6 ib. 32, 39. 11 Apoc. 14, 6 sq. 20 Marc. 12, 29—31. Matth. 22, 37—40.

³ post deum (dm) duae litterae erasae quae dm fuerant, cf. RM 296: tuum pr praeter Bu. 8 d. p. faciam add.
11 uolante corr. p ex uolente. 14 d. p. populos add.
19 instituta P. 20 d. p. Israel add. 21 ds ante unus add. P supra lin. 24 diligis P, em. Fl.

et ita loquitur: 'Haec est autem vita aeterna ut cognoscant te solum verum dominum et quem misisti Iesum Christum.' Sacrorum mandatorum ordinem scitis: quid sequi quid fugire debeatis, veneranda atque inmortali voce didicistis. Audite rursus quod maneat contemnentes exitium, quibus illos calamitatibus necessitas 10 venerandae legis adstrincxerit. Clausula enim venerandorum mandatorum in haec verba colligitur: 'Sacrificans diis eradicabitur praeter domino soli.' Si solum sacrilegum hominem metuenda poena percuteret. si 10 peccanti soli minaretur severitas legis, bene se ad sacrilegium obstinati furoris temeritate firmaret: nunc stirpi minatur et soboli, et hoc agit ne qua pars nequissimi seminis relinquatur, ne quod profani generis vestigium maneat: 'Sacrificans' inquit 'diis eradicabitur'. Con- 15 sidera quid agas misera ac luctuosa persuasio. Facinus tuum fol. 31° plurimos | damnat, plurimos perdet, et per omnem substantiam generis tui fecunda poena dividitur. Cur autem contra sacrificantes sic saeviat ordinatae legis auctoritas, in Deuteronomio manifesta significatione monstratur. Ita m enim invenimus esse perscriptum: 'Sacrificaverunt daemoniis et non deo.' (Ne) ad contaminatos ac pollutos te spiritus transferas, ne ab inferioribus speres auxilium. ne his supplices quibus dei gratia imperare iam debes.

¹ Joh. 17, 3. 8 et 79, 4: Quintil. declam. V 20 tandem spiritu vix in paucissima verba collecto. XIX 15 verba collegit Becker. Exod. 22, 20. 21 Deut. 32, 17.

⁴ fugere pr. 7 Clausula ... colligit P. Clausula ... colligitur Ha Sk (qui etiam Clausulam ... collegit proponit). Clausulam ... colligit Bu (Ha). 10 sacrilegiü P. 15 dii P. 17 d. p. damnat add. pd& codicis tenuimus persuadente Sk, perdit pr. 19 seuiat. P. d. p. auctoritas add. 22 (Ne) hic add. Bu, post spiritus Fl turbata clausula: an melius stet ante te? pullutos P.

¹² Math. 87, 2 istum furorem temeritatis (Mo 20).

Ecce daemon iste quem colis, cum dei et Christi eius 11 nomina audiverit contremescit, et ut interrogantibus nobis respondeat, trepidantia verba vix colligit: adhaerens homini laceratur uritur vapulat, et statim de commissis 5 sceleribus confitetur. Ne hunc colas ne hunc supplices. (128) ne prostratus huic flectas genua, interdicto venerandae legis iubetur. Hinc severitas poenae, hinc animadversionis metuenda sententia, quod dei indulgentia libertate concessa iugum potius eligis servitutis. Non desinit deus 10 summus crimen hoc salutari voce pulsare, sed misericordia eius errantes homines corrigere frequenti conminatione festinat. Audi per Esaiam prophetam vox divina quid dicat: 'Adoraverunt deos quos fecerunt digiti eorum, et curvatus est homo, et humiliatus est vir. is et non laxabo illis.' Etiam vos o profani homines 12 iratum numen adloquitur, et adhuc errores vestros sacra convenit voce. Ait enim in sequentibus per eundem prophetam: 'Illis fudistis libamina et illis inposuistis sacrificia: super haec non indignabor? dicit do-20 minus.' Adhuc indignationem suam salutaris deus dilata

³ Quintil. decl. IX 19 trepidat oratio (sic em. Dessauer, Die handschriftliche Grundlage der neunzehn größeren pseudoquintilianischen Deklamationen. Leipz. 1898, p. 96 sq.)
4 decl. VII 3 urar lacerer. VII 12 et XVI 9 urite lacerate.
13 Jes. 2,8 sq. 18 ib. 57,6.

¹ demones to P, em. Bu (daemon est quem colis. Cum ... Fl). 2 nomine P, em. Bu, nomen Fl. 3 d. p. respondest add. uerba: Uix P. homini P. 5 huic supplices Fl. 7 seueritas pena P, em. Bu (severitatis poena Fl). 9 metu metuenda P, metu del. Ha. 9 d. p. concessa add. 10 misericordie P. 14 d. p. vir add. 15 uos. 0 P. 19 d. p. indignabor add. 20 dilatat seueritate P, quod correximus; dilatat, severitatem pr cum Fl deleta clausula novaque statuta verbi 'dilato' notione.

⁷ Math. 22, 20 severam animadversionis sententiam. 178, 18 severam sententiae animadversionem. cf. Mo 21. 20 cf. 82, 27.

fol 32" severitate | suspendit, ne vos forsitan peccare paeniteat, ne sacrilegae voluntatis exitium aliquo genere relinquatis. Ecce in ipso indignationis impetu moderata rursus voce persuadet, et irarum suarum conprimit stimulos. Ait enim per Hieremiam prophetam: 'Nolite ambulare post deos 5 alienos ut serviatis eis, et ne adoraveritis, ne incitetis me in operibus manuum vestrarum ad dis-13 perdendos vos. Quid sic ad sacrilegium pronus aures tuas obstruis? Quid sic obstinati furoris ardore in exitium tuum mortemoue festinas? Liberum te deus fecit. 10 in tua manu est ut aut vivas aut pereas. Quid te per abrupta praecipitas? In lubrico itinere constitutus et in ipso lapsu positus titubantia aliquando suspende vestigia. Ecce sententia promitur, ecce poena decernitur. Diu criminibus tuis pepercit divina moderatio, diu facinus tuum 15 cum dissimulatione respexit. Pervenis ad illud anceps. ubi spes ubi vota deficiunt, et ut manifestius instruaris, (129) animadversionis exitum disce. Super hac re in Apocalypsi totus ordo responsi est, ita enim scriptum est: 'Si quis adorat bestiam et imaginem eius, et accepit m notam in fronte sua et in manu, bibit et ipse de vino irae dei mixto in poculo irae eius, et punietur igne et sulphore sub oculis agni, et fumus de tormentis eorum in saecula saeculorum ascendet, nec habebunt requiem die ac nocte quicum- 25 que adorant bestiam et imaginem eius.'

5 Jer. 25, 6. 12 Verg. Aen. V 331 hic iuvenis iam victor ovans vestigia presso haut tenuit titubata solo (Mo 51). 19 Apoc. 14, 9—11.

1 ne — ne P, quod tenet Ha 'cum verum esse possit'. si — nt Fl. num — num Bu, et in hanc sententiam illud ne intellegendum, cf. ad 67,3 Sk. 9 d. p. obstruis add. ardere P. dd. p. 12 praecipitas et 14 promitur et 17 instruaris add. 18 exitum disce Sk, quae emendatio certa fit cl. 45, 10; exitiü. Disce sup P. 20 accipit pr cum Fl. 21 bibet pr cum Fl. 22 mixta P. 28 sulphure Fl et pr.

9 cf. Mo 20. 10 cf. 24, 1. 74, 2.

XXIX. Sed et vobis sacratissimi imperatores ad vindicandum et puniendum hoc malum necessitas imperatur. 101. 320 et hoc vobis dei summi lege praecipitur, ut severitas vestra idolatriae facinus omnifariam persequatur. Audite s et conmendate sanctis sensibus vestris, quid de isto facinore deus iubeat. In Deuteronomio lex ista perscripta est. ait enim: 'Quodsi rogaverit te frater tuus, aut filius tuus, aut uxor tua quae est in sinu tuo, aut amicus tuus qui est aequalis animae tuae, latenter o dicens: eamus et serviamus diis aliis diis gentium. non consenties ei, et non exaudies eum, et non parcet oculus tuus super eum et non celabis eum. Adnuntians adnuntiabis de illo; manus tua erit super eum in primis interficere eum, et manus somnis populi postremo, et lapidabunt eum et morietur, quoniam quaesivit avertere te a domino tuo.' Nec filio iubet parci nec fratri, et per amata con- 2 iugis membra gladium vindicem ducit. Amicum quoque sublimi severitate persequitur, et ad discerpenda sacrileno gorum corpora omnis populus armatur. Integris etiam civitatibus si in isto fuerint facinore deprehensae, decernuntur excidia, et ut hoc providentia vestra manifestius discat, constitutae legis sententiam proferam. In eodem libro integris civitatibus poenam dominus hac voce consstituit, ait enim: 'Aut si audieris in una ex civitatibus quas dominus deus tuus dat tibi inhabitare (130) illic, dicentes: eamus et serviamus diis aliis quos

7 Deut. 13, 6—10. **25** ib. 13, 12—18.

3 d. ante ut add. 4 idololatriae cum Mu nuperi, et sic 52, 17. 53, 14. 54, 8, at 52, 20 idolatrorum. dd. p. 5 vestris et 9 tuae add. 12 parcat P, em. Bu. celebis P. 15 postremo et Bu egregie ex LXX: καὶ ἡ χεὶς παντὸς τοῦ λαοῦ ἐπ' ἐσχάτω καὶ λιθοβολήσουσιν αὐτὸν etc., remouent P 10. 16 abertere P.
21 d. p. deprehensae
24 inintegris P, em. Bu.
26 inhabitare illic P. (deinceps $F\hat{l}$). add. Sk.

22 manifestius discat: cf. 46, 8.

non nostis: interficiens necabis omnes quiqui sunt in civitate caede gladii, et incendes civitatem igni, et erit sine habitaculo, non aedificabitur in aeternum, ut avertatur dominus ab indignatione fol. 33" irae suae. | Et dabit tibi misericordiam, et miserebitur tui, et multiplicabit te si exaudieris vocem domini dei tui, et observaveris praecepta eius.' 3 Misericordiae suae vobis sacratissimi imperatores deus summus praemia pollicetur, et amplificationis maximae augmenta decernit. Facite itaque quod iubet, complete n quod praecipit. Auspicia vestra maioribus cumulata sunt donis. (In) initio fidei positi divini favoris incrementa sensistis. Numquam vos manus dei veneranda deseruit, numquam vobis laborantibus denegavit auxilium. Strati sunt adversantium cunei, et rebellantia ante conspectum vestrum 15 semper arma ceciderunt. Missi sunt superbi sub iugum populi, et Persica vota conlapsa sunt. Nec stare diu contra vos potuit malis suis ornata crudelitas. tutem utrique diverso sensistis eventu: vobis caelestis victoriae corona conlata, et felicitate vestra nostra rele-n 4 vantur incommoda. Haec vobis deus summus sacratissimi imperatores pro fide vestra reddidit praemia, his vos interim remuneratos insignibus ad arcana venerandae legis invitat. Pura mente devota conscientia incorrupto animo clementia vestra caelum semper aspiciat, a deo semper s expectet auxilium, Christi venerandum numen imploret, et pro salute orbis terrarum ac vestra salutari deo spiri-

1 negabis P. 4 abertatur P. 11 comulata P. 12 (in) add. Bu. 13 sensistis Nūquā P. 15 reuellantia P. 18 ex potuit (sic P) corr. poterit p. onerata Ha, armata Fl. crudelitas Dī l'. 20 conlata & felicitate P; est pro et Bu Ha. 21 incomodo P. 24 d. p. conscientia add. 26 nomen P, numen p eadem adhibita litterae u forma qua 47, 13.

¹⁴ Math. 6, 28 nec Italis Sol aliquando denegabit imperia. 26 cf. ad 31, 18 et 54, 9.

tales offerat victimas. Sic vobis feliciter cuncta provenient, victoriae opulentia pax copia sanitas et triumphi, ut divina maiestate provecti orbem terrae felici gubernetis imperio.

IULI FIRMICI MATERNI' VC' DE ERRO-RE PROFANARUM RELIGIONUM EXPLICIT.

- 2 d. p. victoriae add. 3 protecti Fl, d. add. 5 IULI P. IULII pr.
- 8 Math. 95, 7 ut lasti ac salutaris numinis (cf. 82, 27) maiestate provecti errantes actus providentiae magisterio gubernarent; de gubernare cf. Mo 21; cf. de err. 76, 9.

INDICES.

I. INDEX SCRIPTORUM.

Hom. Il. 6 135 sqq. p. 18 12	Zachar. 3 s sq. p	. 517
Porphyr. περί τῆς ἐκ	Malach, 4 1 (3 19)	, 37 2
λογίων φιλοσοφίας ,, 33 12		59 <u>2</u> 0
Symbola ex mysteriis ,, 7 19	18 6 sq.	40
12 13 43 17 47 4 50 8 55 5 57 20	23 7 - 9	
67 7	33 9-11	4
	43 23 - 27	
Genes. 1 27 2 5 2 16 3 6 p. 65	443-9	
3 5 , 67 19	109 1-4	64 12
7-8 22 6 28 12 ,, 70	117 22 sq. ,	, 51 3
14 18 27 37 ,, 44	134 15-18	74.5
Exod. 14 21 26 15 25	Prov. Sal. 95	, 44 12
17 6 12 40 20 ,, 70	Sap. Sal. 15 15-17 ,	, 73 14
20 4 ,, 76 21	Dan. 2 31 sqq. ,	, 51 25
20 23 ,, 76 19	7 13 sq. ,.	, 63 s
22 20 ,, 78 8	Matth. 43	34 20
Num. 21 8-9 ,, 57 4	4 10	, 77 2
Deut. 57 ,, 774	17 51	, 61 2
12 13 - 18 ,, 81 25	22 37 - 40	, 77 20
13 6-10 ,, 81 7	28 18 - 20 ,	64 6
27 8 ,, 51 13	Marc. 12 29 - 31	, 77 20
32 17 , 78 21	Luc. 4 3	34 20
32 29 ,, 77 6	4.8	77 2
Iosua 24 26 ,, 51 15	12 35 sqq. ,	49 19
Iesaias 28 sq. ,, 79 13	13 44	60 24
96 ,, 56 20	Ioh. 1 29	72 10
27 1 ,, 68 8	3 28 sq. ,	499
28 16 , 50 20	6 35 53 63 7 37	46
42 17 ,, 76 24	8 13 ,	47 16
58 7 sq. ,, 71 9	17 3 ,	78 1
57 6 ,, 79 18	1. Cor. 104	, 70 4
65 13 15 ,, 45 3	15 55 ,,	62 2
Ierem. 7 34 ,, 48 18	1. Tim. 6 11) 20 44 6	+ 70 on
11 18 sq. ", 71 14	2. , 3 17 p. 39 14 e	10 32
25 6 ,, 80 5	Apoc. 1 12-18 p	. 63 13
Jerem, epist, 5 sag. 21 sag.	5 6 - 10	, 71 21
28 30 50—57 p. 74 14—76 5	146 sq. ,	, 77 11
10el 2 15 sq. p. 48 12	14 9-11	, 80 19
	21 9 sq.	, 49 s

II. INDEX NOMINUM

Uncis rectis [] ea nomina locive includuntur, quae in testimoniis sacrarum lectionum a Firmico allatis inveniuntur. Asteriscus (*) praefigitur locis vocibusve aut non satis certo lectis aut coniectura quamvis certissima restitutis.

Eva 65 19 67 11

| Exodus 76 18

Isiacus 5 6 69 12

Isis 4 15 17 20 5 2 6 13

Castores 30 20

Catamitus 31 2

Nilus (rex) 37 21

24 2

[Israel 77 20] Ìtalia 81 2 [Iuda 48 19] Iuno 10 s s 15 9 14 81 s Iuppiter 10 6 15 6 9 16 5 22 13 27 1 19 28 4 23 29 1 16 30 17 31 5 37 25

Kartago 67 19

Nave 51 14 Nepthus 4 21 Neptunus 30 18 41 7 28 8 39 12 54 3

Pachynum 21 15

Roma 18 21 36 17 Romanus 12 21 19 5 8

Nilus (flumen) 4 19 Salem 44 14 Salomon 44 11 73 14 Sarpedon 30 16 Sarra 32 13 Saturnus 29 18 31 1 37 22 Scytha 35 15 16 17 Sebazius 27 1 Sem 66 16 Serapis 32 15 33 12 19 Silenus 16 19 [Sion 4812 5021 64 15] Sol 22 17 30 19 40 13 41 2 42 1 Sparta 22 11 30 20 Sterope 28 13 Syracusae 21 5 10 Syracusanus 21 12 18

Venus 10 4 4 25 19 22 26 3 4 20 21 23 27 30 13 23 41 18 Vesta 35 7 Vulcanus 26 3 30 22 37 18

Zacharias 517 Zeuxippe 28 14

III. INDEX VERBORUM

biformis 55 6 blandior 24 6 28 15 69 22 bonum 46 7 [45 20] bonus 60 6 7 [52 2] bos 12 10 29 9 30 20 [brachium 52 2] brevis 19 17 65 9 bustum 38 17

chorus 10 11 49 16

extinguo 58 14 exto 6 9 extollo 60 1 [62 9 21] extruo 16 17 50 17 exulto 54 12 18 61 22 [48 24] exuo 17 17 58 22 exuo 18 8 8 62 18

figuratio 10 2

*3 14 5 3 6 7 19 22 6

271619 7682024

8 4 8 *10 12 16 22 22 9

2 9 9 11 13 15 18 20 25

10 2 3 7 10 15 11 3 12

12 3 14 19 20 20 15 7

Taceo 53 14 58 6

iacto 8 1 18 9 21 6 23

23 23 26 16 86 13 55

iacio 8 14

21 67 21

iubeo 24 21 26 28 83

muto 25 21 26 9 55 7 76 11 mutuor 41 15 [73 20] mvrra 70 4 [59 12] mysterium 4 10 49 15

[noctua 753]

nocturnus 21 11 41 4

774 [821]

0 5 15 7 12 11 9 12 16 17 19 8 9 23 4 26 5

ornamentum 48 1 56 1
76 6
ornatus 10 13 [*74 20]
orno 38 8 82 18 [74 26]
orno 38 8 83 9 7
pars 5 1 9 18 10 1
18 2 4 6 10 15 19 16
16 21 3 25 25 13 33 11
37 13 43 14 67 \$7 69
13 78 13 [52 4 4]
particeps 16 3 32 6
50 6 54 7 57 9 58 8
64 10
particulatim 15 23
particitium 27 5 12
38 8 39 7
pars 6 21 3 25 21 33 11
37 13 43 14 67 \$7 69
13 78 13 [52 4 4]
particeps 16 3 32 6
64 10
particulatim 15 23
particitium 27 5 12
38 8 39 7
pars 5 1 9 18 10 1
18 2 4 6 10 15 19 16
16 21 3 25 21 33 11
27 18 24 6 10 15 19 16
16 21 3 25 21 33 11
27 18 24 6 10 15 19 16
16 21 3 25 21 33 11
27 18 24 6 10 15 19 16
16 21 3 25 21 33 11
27 18 24 6 10 15 19 16
16 21 3 25 21 33 11
27 18 24 6 10 15 19 16
16 21 3 25 21 33 11
27 18 24 6 10 15 19 16
16 21 3 25 21 33 11
27 18 24 6 10 15 19 16
16 21 3 25 21 33 11
27 18 24 6 10 15 19 16
16 21 3 25 21 33 11
27 18 24 6 10 15 19 16
16 21 3 25 21 33 11
27 18 24 6 10 15 19 16
16 21 3 25 21 33 11
27 18 24 6 10 15 19 16
16 21 3 25 21 33 11
27 18 24 6 10 15 19 16
16 21 3 25 21 33 11
27 18 24 6 10 15 19 16
16 21 3 25 21 33 11
27 18 24 6 10 15 19 16
16 21 3 25 21 33 11
27 18 24 6 10 15 19 16
16 21 3 25 21 33 11
27 18 24 6 10 15 19 16
16 21 3 25 21 33 11
27 18 24 6 10 15 19 16
16 21 3 25 21 33 11
27 18 24 6 10 15 19 16
16 21 3 25 21 33 11
27 18 24 6 10 15 19 16
16 21 3 25 21 33 11
27 18 24 6 10 15 19 16
16 21 3 25 21 33 11
27 18 24 6 10 15 19 16
16 21 3 25 21 33 11
27 18 24 6 10 15 19 16
16 21 3 25 21 33 11
27 18 24 6 10 15 19 16
16 21 3 25 21 33 11
27 18 24 6 10 15 19 16
16 21 3 25 21 33 11
27 18 24 6 10 15 19 16
16 21 3 25 21 33 11
27 18 24 6 10 15 19 16
16 21 3 25 21 33 11
27 18 24 6 10 15 19 16
16 21 3 25 21 33 11
27 18 24 6 10 15 19 16
16 21 3 25 21 33 11
27 18 24 6 10 15 19 16
16 21 3 25 21 33 11
27 18 24 6 10 15 19 16
16 21 3 25 21 31
27 18 24 6 10 15 19
27 18 24 6 10

Qua 52 15 15 15 15 quadragesimus 69 17 quadraginta 69 17 quadriga 20 21

18 40 5 [76 1]

sacratissimus 8 s 151

⁷ 11 17 18 30 60 12 70 11 19

uxor 4 17 15 9 12 29 2 31 4 [49 3 81 8]

IV. SYNTACTICA.

aliqui(s) in sententia negativa, undecies, vide ind. III s. vv. consecutio temporum irregularis 8 6 15 10 6 23 10 36 15 69 5. est c. infin. = πάρεστι: 10 13 videre est.

et ante membrum ultimum polysyndeti positum: 34 43 15 83 2.

forsitan sequente indicativo 33

fuerit, fuerat, fuisset cet. pro sit, erat, esset cet. v. ind. III s. v. sum.

infinitivus: 57 23 laetari conpellis. 71 2 linivi praecepit. interrogativae enuntiationes de verbo pendentes structae cum indicativo 8 15 9 2 14 1 26 8 31 19 33 13 40 10. iubeo ne 79 5 ne = si forte 67 s 80 1 2 nec = ne quidem 19 10 21 21 36 9.

quia apud Firmicum semper consunctio causalis, in Bibliacis vice accusativi c. inf. positum nisi 45 18 51 18 75 20 25. quod et consunctio causalis et pro a. c. i. positum.

quoque non = ne quidem 23 23. supplico cum accus. structum 79 5, ceteris locis cum dativo. suus pro eius cet. 9 19 10 11

14 3 4 22 7 8 27 18.

ut pro quod 9 2 23 7 68 13.

melius est ut 39 30. meretur
ut 38 15 (at mereatur audire
47 8). necesse est ut 68 17.
volo vel nolo ut 24 18 47 13.
volo intellegatis 24 24.
vescor aliquid 35 4.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

- p. XI¹ l. 3 pro igne legendum i gñe, i. e. in genere, ut videtur.
  p. 26: ita fere cl. p. 57, 14 censemus hanc periodum esse emendandum: (Divinam dispositionem) manifestis rationibus exempl(orum prava imit)atione probabimus per diab(olum esse corruptam) ut per hoc (i)ps(um) macul(ata) cog(itatione) spe(m) f(utur)ae felicitatis perversa (discre)tione perve(rteret et mise)ros hom(ines) perpetuis calamitatibus (inplicaret).
- p. 10 8: Nam quia codicis ferri potest et tenendum cl. 32, 13; neque alibi vocula num Firmicus utitur. [naturam.
- p. 124: post sexus tacito repetendum potestatem cl. v. 11, non
- p. 12 10 pro bovum scribendum boum.
   p. 14 15: (animas) nostras, quod olim legebamus, nec certo in P dispicitur nec stare potest, cum nusquam alibi apud F. (mortal)īs pro -ēs legatur. Coniecimus anima videtur (esse mortalis), quamquam quin animas sit in codice vix dubium.
- p. 25 17 pro licet (hoc scribendum) licet hoc.
- p. 27 in nota ad v. 1 corrige verbis quae. [moras
- p. 40 4: cf. Ov. Rem. am. 92 cum mala per longas convaluere
- p. 52 25 (conponit)] recte, cf. 58, 6.
- p. 53 5: cf. Ov. Met. II 216 in cinerem vertunt.

21:

i Br 1 Br 1 Br 1 Br 1 Br 1 Br

23 : uch ati 1

68: 10: 10: 11:

加加の立のでは

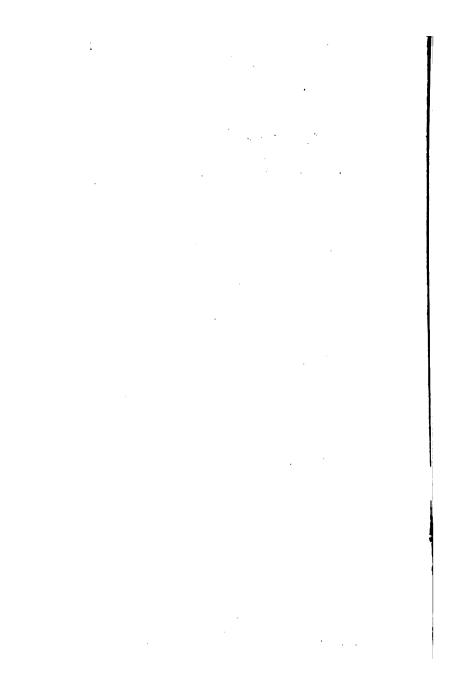
)] 13= 1

I :

O.

•

.

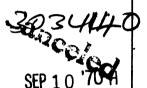

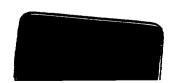
.

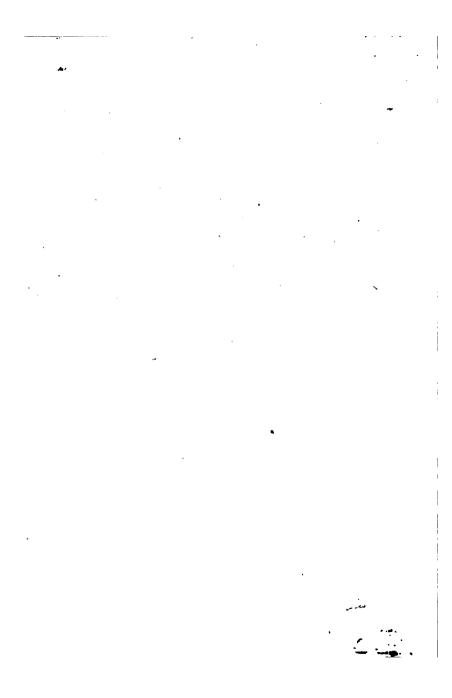
• . <u>.</u> This book should be returned to the Library on or before the last date stamped below.

A fine of five cents a day is incurred by retaining it beyond the specified time.

Please return promptly.

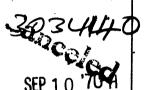

This book should be returned to the Library on or before the last date stamped below.

A fine of five cents a day is incurred by retaining it beyond the specified time.

Please return promptly.

L 32.100.50
Iuli Firmici Materni v.c. De errore
Widener Library 001380621

3 2044 085 179 752